

Ε΄ Κυριακή τῶν Νηστειῶν

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
καὶ θαυματουργοῦ Τίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος   Δι.

Εἰς πο οὐ λα α α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

‘Οτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

‘Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ’ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

‘Ο κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

‘Εγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ’ αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ’ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;
Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον
αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι
με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.
Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ
Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;
Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου,
Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ
καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.
Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,
ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς
μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου
καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ'
παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς
θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι
παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν·
ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσεν σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·
Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.
Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.
Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

ᾠχος ᾠ Πά.

Κ υ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α

κου σο ο ο ο ο ν μου π ε ι σ α κου

σο ο ν μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ι ε

Κυ ρ ι ε ε κ ε κ ρ α ξ α π ρ ο ς σ ε ε ι σ α

κου σο ο ο ο ο ν μου π ρ ο σ χ ε σ τ η φ ω ν η

η τ η η ς δ ε η σ ε ω ω ω

ω ω ς μου εν τω κ ε κ ρ α γ ε ν αι με

ε π ρ ο ς σ ε ε ε ε ι σ α α κ ο υ σ ο ν μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_ρ

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου ^π_ρ ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου ^π_ρ

ε παρσις των χει ει ρω ων μου ^ρ_ρ θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η ^ρ_ρ ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_ρ

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου ^Δ_δ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^π_ρ

Μ η εκ κληνηστην καρ δι ανμουεις λογους
πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ
φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_α

Σ υν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιςτην α νο
μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με
τα των ε κλεκτων αυ των ^π_α

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και
ε λεγ ξει με ^Δ_δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου
μη λι πα να α τω την κε φα λη ηνμου ^π_α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν
ταις ευ δο κι αις αυ των ^Δ_δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρασοι κρι ται αυ των ^π_α

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου

ο τι η δυν θη σαν ^Δ_δ ω σει πα χος γης

ερ ρα γη ε πι της γης ^Δ_δ δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην ^π_α

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλμοι μου ^Δ_δ ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου ^π_α

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος

ης συ νε στη σαν το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν

δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι

αν ^π_α

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι ^Δ_δ κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω ^π_α

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα ^Δ_δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην ^π_α

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω ^π_α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμαμου και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π_α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^Γ_α ε κρυψανπα γι δα μοι ^π_α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ_α και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π_α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π_α

Ε κε κραξα προς σε Κυρι ε ει πα Συ

ει η ελ πεις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π_α

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου **Δ** ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα **π**

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με **Δ** ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε **π**

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προ σδε ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε **π** και πα ρα σχουη μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων **π** ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν π ρ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων π ρ και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε εκρων π ρ ο τι αυτος ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων ρ φ ο

λυ τρω σα με νο ος η η μα α ας εκ

των α νο ο μι ω ω ω ων η η η

η μων ^π_α

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ

νη σω μεν Χρι ι στον ^π_α δο ξα ζον τες

αυ του την εκ νε κρων α να α α α στα

α α α σιν ^π_α ο τι αυ τος ε στι ι ι ι ν

ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^α_φ ο εκ

της πλα νης του ου ε εχθρου ου τον κο

σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε ε

νος ^π_α

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν

φωνήν τῆς δεήσεώς μου.

Ε υ φραν θη τε ε ε ε ου ρα α νοι π^α

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης π^α βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ υ νην π^α

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ π^α τας α

μαρ τι ας η μων τω Σταυρω προ ο ση η

η λω ω ω σε π^α και ζω ην ο ο δι

ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

κρω ω ω σε π^α τον Α δαμ α να στη

σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

π
α
πος

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τον σαρκι εκουσι ως σταυρωθεν

τα αδιηη μας παθοντα

και τα αφεεντα και ανασταντα ε

εκ νε εκρων υ υμνησω ωμεν λεε

εε γοοοοντες Στηριξονορθο

δοξιατην Εκκλησια ανσου Χρι ιστε

και ειρηνευσοντην ζωην ηημων

ως αγαθος και αιφιλαααν

θρω ω ω ω προς π

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

ω ζω ο δο χωσου τα φω πα ρε στω

τες οι α α να α α ξι ι ι ι οι

δο ξο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη

α φα τωσου ε ευ σπλααγ χνι ι α Χρι

στε ο ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων π ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω και

θα να τον Α να μαρ τη η τε π ι

να τω κο σμω ω δω ω ρη η ση την

ῥεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ
Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας,
καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας,
ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρρησίᾳ
ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ
ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν
ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέας, καὶ τοσοῦτον
ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι κούφως
ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν
ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεις, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ,
πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη
δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Πα

Α ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι

Υι υι υι ω **π** και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι **π**

Ε ε ε θα αυ μα α του ρ γ η σε

Χρι ι στε π του Σταυρου σου η δυ υ

υ να α α α α μισ π ο τι και η πρω

η ην πο ορ νη π α σκη τι κον α γω

ω να η η γω νι ι ι ι σα α α α

το π ο θεν και το α σθε νες α πορ ρι ψα

α με ε ε ε ε νη π γεν ναι αι αι

ως α αν τε ε ε στη κα α τα α του δι

α α βο ο ο ο ο λου π δι ο και

το βρα βει ον της νι κης κο μι σα α με

ε νη β πρε σβε ε ευ ει υ πε ε ερ

των ψυχων ημων ^β _λ

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α μην ^π _α

Την παγκοσμιον δοξαντην εξ ανθρω

πων σπαρει εις αν και τον Δεσποτην τε

εκου ου ου ου σαν ^π _α την επουρα

α α νι ι ον πυυυυλην ^π _α υ υ

μνησωμεν Μαριαντην Παρθεεε

ε ε νον ^π _α των Ασωματων το ο α

α σμα και των πιστων το ε εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα ^π αυ τηγαρ α νε

δει ει ειχθη ου ρα α α νος και να ο ος

της Θε ε ο ο ο τη η η η τος ^π

αυ τη το με σο τοι οι χον της εχθρας κα

α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε ^π και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε ^π

Ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν ^π υ

περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τεχ

θε ε εν τα α α Κυ υ ρι ι ι ον

Θαρ σει ει τω τοιοι οι οι νυν π ρ θαρ σει τω

λα ο ο ος του Θε ε ου π ρ και γαρ αυ τος

πο λε μη σει του ους ε εχ θρου ου ους ως

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος π ρ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ἐπίσκοπος· Σοφία· ὀρθοί.

Ἐπίσκοπος ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἐπίσκοπος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. α΄ Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β΄ Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ
σαλευθήσεται.

Ο
Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ,

ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

Τ ὠ πα θεισου Χριστε παθων η λευ θε ρω

θη μεν **Δ** και τη α α να στασεισου εκ φθο

ρας ε λυ τρω θημεν Κυ ρι ε δο ξα σοι **π**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Α γαλ λι α σθω η κτι σις **π** ου ρα

νοι οι ευ φραι νε σθω σαν **π** χει ρας κρο τει

τω τα ε ε θνη μετ ευ φρο συ υ νης Χριστος

γαρ ο ο Σω τηρ η μων τω Σταυ ρω προ ση λω σε

τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα α να

τον νε κρω σας **Δ** ζω ην η μι ιν ε δω

ρη σα το **π** πε πτω κο τα τον Α δαμ

παγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρωω

πος ^π_α

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε ^π_α ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λανθρω πι ι αν ^π_α Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη ^π_α και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ

λι α σαν το ^π_α Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη ^π _ρ Ω του θαυματος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πααν των ζω

η ^Δ _δ αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα ^Δ _δ

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα

σοι ^π _ρ

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἅγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες ^κ _ρ μυ ρο φο ροι μυ υ ρα

φερουσαι ^Δ _δ με τα σπου δης και ο δυρ μου τον τα

φον σου κα τε λα βον ^π _ρ και μη ευ ρου σαι

το αχραντον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ

γε λουμα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον

θαυ μα **Δ** τοις Α πο στο λοις ε λε γον **π**

Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω

κο σμω το με γα ε λε ος **π**

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος **Δ**ι.

Α ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι **Δ**

Τ α της ψυ χης θη η ρευ μα α τα

και τα πα α θη η της σα αρ κος **Δ** τω

Ξ ι ι φειτης εγ κρα τει ει ας ε ε ε ε

τε ε ε ε μες τα της εν νοι ας

ε εγ κλη η μα α α τα τη σι ι

γη της α σκη η σε ε ως α πε ε

ε πνι ι ι ι ξας και ρειθροιστων δα

κρυ υ ω ω ων σου την ε ρη μον

α πασαν κα τη η ηρ δευ σας και

ε βλαστησας η μιν της με τα νοι οι οι ας

κα αρ πους δι ο σου την μνη η μνη

Ο σι ι α ε ε ορ τα α α

ζο ο ο ο μεν

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καίεις τοὺς αἰ ὠ ναστῶν

αἰ ὠ νων **Δ** α μην

Ω θαυματος καὶ αἰ αἰ νου πα αντωντω

ων πα λαι αἰ αἰ θαυμα α των τις γαρ ε γνω

Μη η τε ε ε ρα α α νευ αν δρος τε

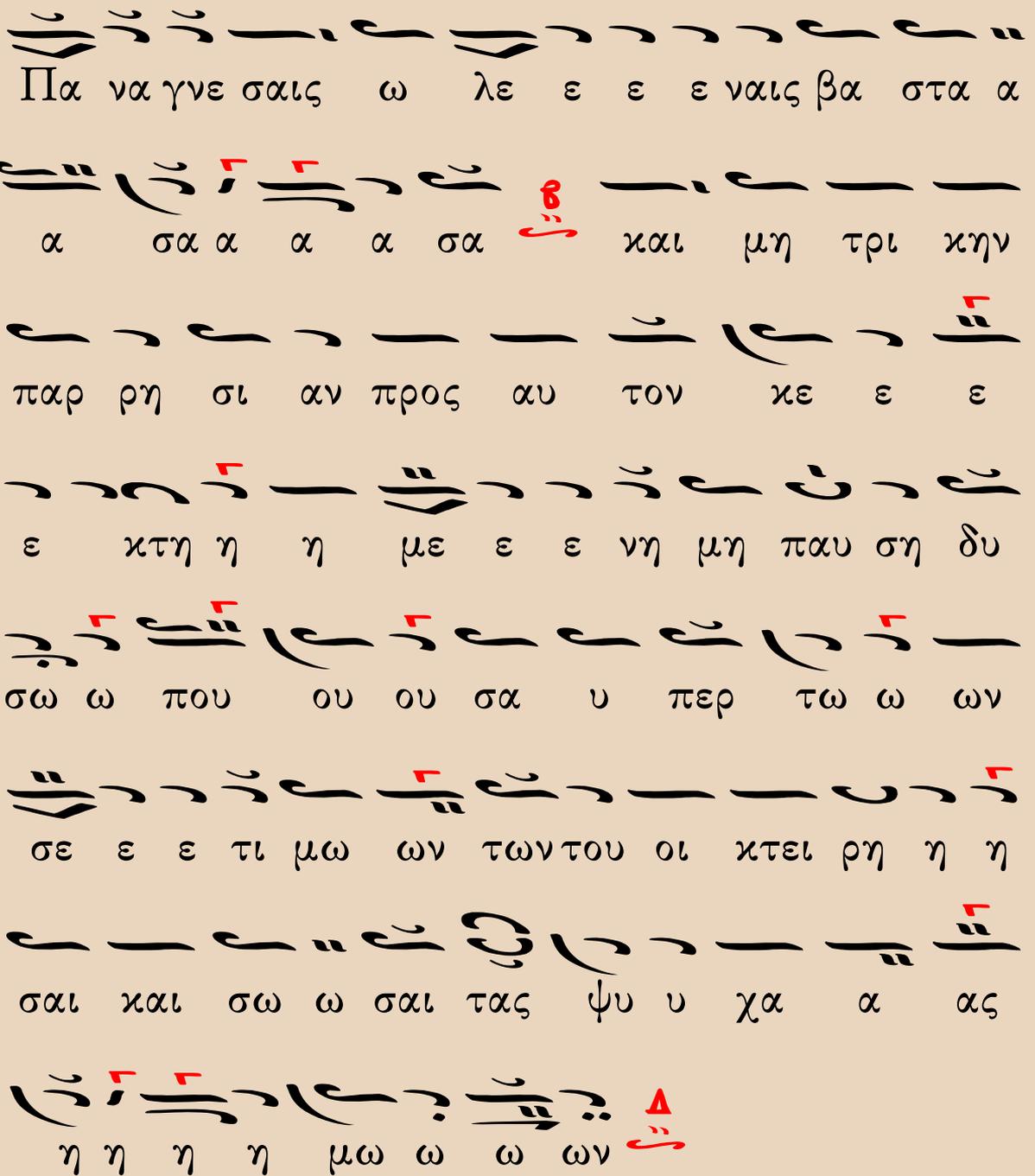
ε ε το ο κυι υι υι αν **Β** και εν αγ

κα α λαι αἰ αἰς φε ε ρουσαν τον α πα

σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο

ο ο ον τα **Β** Θε ου ου ε ε στι βου λη

το ο κυ η η η θεν ον ως βρε ε φο ος

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος α': Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος α': Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ

τήν ζωήν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλας

σοντωντοαχραντουσουςωωμα **π**α

νεστηστριημεροςσωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**διατουτοαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβοωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ** δόξα τῆς οἰκονομίας σου μόνε

φιλανθρωπε **π**

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα·
λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ
Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν
σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,
πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **λ** **π** **δ** **γ** Γα.

Εν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσωθῆ

το κατ' εἰκόνα **Δ** λαβοῦσα γὰρ τὸν

Σταυρόν ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ καὶ

πράττουσα ἐδίδασκες **Δ** ὑπερορᾶν

μενσαρκος πα ρε ερ χε ται γαρ **Γ** ε πι με

λεισθαιδε ψυ χηςπραγμα τος α θα α να του

δι ο και με τα Αγ γε λωνσυ να γαλ λε

ται **Δ** Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α

σου **Γ**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἐπλάσας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ **Δ** **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε

ο θανατων τον θανατον σκυ λε ευ σας
και Ε γερσιν δει ξασως Θε ος μη πα ρι
δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει
ξον την φι λαν θρω πι ανσου ε λε η μων
δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε
σβευ ου σαν υ περ η μων και σω στον Σω
τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
ο ο ο ο ον

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον

πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθῃ Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄξιον ἡ ὁ Ἱερεὺς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ἄξιον ἡ ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερέυς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Κύριε ἐλέησον. (ιβ’)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ
πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ
ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην
σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου
ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα
οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ
ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ
οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ
ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.
ᾠδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως
δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων
ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς
γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλῶσσας συγγέωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὥφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ
ἐλαμψε, φῶς ἐκ φωτὸς Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις ἀίνεσιν· αἷς συμφώνως
ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,
Ὁ α΄ Χορός· Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἦδὴ δ΄. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς, τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὡς ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν, θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς, συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε, θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου Θεότητος,

Ὁ β' Χορός τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον, ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα, ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη, τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισηλίε, ἀνυμνεῖ σε ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε, τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας,

Ὁ α' Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

Ὁδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσοῤῥοπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς, πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ δυνάμει σου περιφρούρησον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα, καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ

τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἄλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ρῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνη, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ
ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με,
τῆ φοβερά τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων,

Ὁ β΄ Χορός καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρά σου,
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν τοῖς
δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. (δις)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

Ὁ α' Χορός· ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

Ὡδὴ η' . Θαύματος ὑπερφουῶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. **(δίς)**

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ

Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, **Ὁ β' Χορός**· καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς

τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεός, ἀληθινός πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στωω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στουου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

‘Ο Αναγνώστης:

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος, έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν και αεί και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε, ίλάσθητι ταίς άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τās άνομίας ήμῖν. ‘Αγιε, επίσκεψαι και ίασαι τās άσθενείας ήμῶν, ένεκεν τοῦ ονόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος β'. Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος γ'. Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἔπειτα τὰ Κατανυκτικά.

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον
ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν, μὴ
ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν
ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· σὺ γὰρ εἶ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν
σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν,
εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ
ἀστοχήσωμεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν
περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν
χριστιανῶν.

Καὶ εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῶν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωvται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἰῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δὶς)

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Θεός. (τρὶς)

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φαν εν η

μιν Δ δ̄ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν

ο νο μα τι Κυ ρι ου π ρ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου

Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Του λιθουσφραγισθεντοςυποτων

Ιουδαιων **Δ**καιστρατιωτωνφυλασ

σοντωντοαχραντουσωωμα **π**α

νεστηστριημεροςσωτηρ **Δ**δωρουμενος

τωκοσμωτηνζωην **π**διατουτοιαι

Δυναμειστωνουρανων **Δ**εβωνσοι

Ζωοδοοτα **π**δοοξατηΑναστα

σεισουΧριστε **Δ**δοοξατηΒασιλεια

σου **Δ**δοξατηοικονομιασουμονε

φι λανθρωπε ^π_α

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μη̃τερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα·
λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ
Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν
σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,
πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων
συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^ρ_α λ̣ δ̣ ^ρ_α Γ̣α.

Ε̣ ν σοι Μη̃τερ α κρι βως δι ε σω θη

το κα ατ ει ει κο να ^ρ_α λα βου σα γαρ τον

Σταυ ρον η κο λου θησας τω Χρι στω και

πραττουσα ε δι δα σκες ^ρ_α υ πε ρο ραν

μενσαρκος πα ρε ερ χεται γαρ ^ρ_α ε πι με

λεισθαιδε ψυχηςπραγμα τος α θα α να του
 δι ο και με τα Αγ γε λωνσυ να γαλ λε
 ται **Δ** Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α
 σου **Γ**

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.**

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν
 ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,
 καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς
 ἔπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου
 Ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον,
 πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν,
 λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Γ **Δ** **Θ** δι η μαςγεν νη θεις εκ Παρ θε νου
 και σταυρωσιν υ πο μει να ας α γα α θε
 ο θα να τω τον θα να τον σκυ λε ευ σας

και Ἐ γερσιν δει ξαςως Θε ος ^Δ μη πα ρι
 δης ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου ^Γ δει
 ξον την φι λαν θρω πι ανσου ε λε η μων
 δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε
 σβευ ου σαν υ περ η μων ^Δ και σω σον Σω
 τηρ η μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο
 ο ο ο ο ον ^Γ ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι δὲ τὸ κράτος...

Ἔϊτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες,
 νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
 ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ
 δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ
 προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ

Θεῶ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῶ προσηλωθεῖς, ἔκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουῖτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγία κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα, παρεγένοντο ὄρθρῳ, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς ὁ μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεῖς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεῖς, ὁ ἀθάνατος Κύριος,

ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἠγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ· δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὀρῶν σε ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα καὶ ἐξ ἄδου πάντα ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ μαθήτριάι, κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτὰς ὁ ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐὰ ἀντὶ λύπης παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α΄.

π
α

Ε

υ λο γη τος ει ει

ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

σου
κ
α

των Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε κ κ ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος Δ δ προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

τερ ε ε νη η χου ου ουν το ^κ _α Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων ^Δ _δ τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ^κ _α ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος ^Δ _δ

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι ^κ _α

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε ^Δ _δ και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα **κ** τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α **δ** ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α **δ** συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **δ** **κ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε **δ**

κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην **κ**

ζ ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα **κ** ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας ^κα χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχεσ ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ^Δι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ^κο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος ^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κΑλ

λη η λου ου ι α ^κΑλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος ^Δ

Α λ λη η λου ι ι α α α ^κΑλ

λη η λου ου ι α **κ** **α** Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο **Θ**ε ος **Δ** **δ**

Α λ λη η λου ι ι α α α **κ** **α** α **Α**

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α **π** **χ** **α**

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α **κ** **α**

δο ο ξα σοι οι ο **Θ**ε ο ο ο ο ο ο ο

ο ος **π** **α**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι ηὐλόγηταί σου...

ᾠ Χορός: Ἀμήν.

ᾠ Ἀναγνώστης τὴν ᾠ Πακοὴν (χῦμα).

ᾠ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

ᾠ ᾠ Ἀναβαθμοί. ᾠ Ἀντίφωνον Α'.

ᾠ ᾠ τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,

Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὔσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρί,
πρέπει ἅμα καὶ Υἱῶ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι
μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β΄.

Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς
ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾶ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με,
φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξῃ τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται,
παλιandroμοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι
Πατρὶ καὶ Λόγω.

Ἀντίφωνον Γ΄.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς
τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ
καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυίδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων
ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ

κράτος, ὡς Πατρί τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ
προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς,
‘Ο β’ Χορός· τῇ φύσει, ἀλλ’ οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ. (Δίς)

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον
πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῆ, κεκαθαρισμένον
ἑπταπλασίως.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ,

‘Ο β’ Χορός· παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α’.

‘Ο Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

ου η τρο παι ου χος δε ξι α θε ο

πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξασται αυ

τη γαρ α θα να τε ως α σθε νης υ πε

ναν τι ους ε θραυσε τοις Ι στρα η λι ταις

ο δον βυ θου καινουργη η σα σα

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ' ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας, ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλιμαξ καὶ πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παρεϊκάς με πλούτῳ τῶν ἡδονῶν τῷ εὐφραινομένῳ καθ' ἡμέραν ἐν τῇ τρυφῇ, Πλουσίῳ· διό σε ἱκετεύω, Σῶτερ πυρός με ὡς Λάζαρον λύτρωσαι.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἠμφίεσμαι Σῶτερ ταῖς ἡδοναῖς ὡσπερ ὁ τὴν βύσσον, περιθέμενος καὶ χρυσόν, χρυσῆν τε ἐσθῆτα,

ἀλλὰ μή με ἐν τῷ πυρὶ ὡς ἐκεῖνον ἐκπέμψειας.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εὐφραίνεται πλούτῳ καὶ τῇ τρυφῇ ὁ Πλούσιος πάλαι
ἐν τῷ βίῳ τῷ φθαρτικῷ· διό περ βασάνοις
κατεκρίθη, ὁ δὲ πτωχὸς ἐδροσίζετο Λάζαρος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τάξεις σε Ἀγγέλων καὶ τῶν βροτῶν ἀνύμφευτε
Μῆτερ εὐφημοῦσιν ἀνελλιπῶς· τὸν Κτίστην γὰρ
τούτων ὥσπερ βρέφος, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου
ἐβάστασας.

Τῆς Ὁσίας.

ᾠχος πλ. β'. Κύματι θαλάσσης.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πόθῳ τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν σου μνήμην
πανηγυρίζοντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρισταμένη
Ὁσία τῷ φωτὶ τῷ ἀπροσίτῳ Χριστῷ πειρασμῶν
παντοίων με τοῦ βίου διασώζουσα.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τοῖς Αἰγυπτίοις, σαρκὶ ἐνδημήσας, ὁ
ἀπερίγραπτος καὶ προαιώνιος, ὀλοφαῆ σε ἀστέρα ἐξ
Αἰγύπτου ἀναδείκνυσιν, ὁ γινώσκων Κύριος τὰ
πάντα πρὶν γενέσεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Θείων ἐνταλμάτων σεμνὴ ἀγνοοῦσα θεῖον

εἰκόνισμα, Θεοῦ ἐρρύπωσας, θεία προνοία δὲ πάλιν ἀπεκάθηρας πανεύφημε, θεωθεῖσα πράξειςιν, Ὅσια ταῖς ἐνθέοις σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ὦ τῆς σῆς Θεέ μου, πολλῆς εὐσπλαγχνίας καὶ τῆς ἀφάτου σου, συγκαταβάσεως! ὅπως τὴν πρότερον Πόρνην, ταῖς Μητρός σου παρακλήσεσιν ὡς ἀγνήν καὶ ἄμωμον Ἀγγέλοις καθωμοίωσας.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

π_α **ο** — — — — —
μο νος ει δωσ τησ των βρο των ου σι

— — — — — **π**_α — — — — —
ας την α σθε νει αν και συμ πα θως αυ

— — — — — **π**_α — — — — —
την μορφω σα με νος πε ρι ζω σο ον με εξ

— — — — — **Δ** — — — — —
υ ψους δυ να μιν **Δ** του βο αν σοι Α γι ος ο

— — — — — **Δ** — — — — —
να ος ο εμ ψυ χος **Δ** της α φρα στου σου

— — — — — **π**_α
δο ξησ φι λα ανθρωπε

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ἠὺδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἄγιος,
ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα
με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν
θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας,
καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν
ἠμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἀφλεκτος· ἐπεὶ σε
βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῆ, φλεγομένη ἄκαυστα,
σαφῶς προεμήνυσε, τήν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ
ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. δ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λάζαρον ὡς ἔσωσας, ἐκ τῆς φλογὸς Χριστέ, οὕτω
με ἐκ τοῦ πυρός, ῥῦσαι τῆς γέεννης τὸν ἀνάξιον
δοῦλόν σου.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πλούσιος τοῖς πάθεσι καὶ ἡδοναῖς εἶμι Κύριε,
Λάζαρος δὲ πένης τῇ στερήσει ἀρετῶν, ἀλλὰ σῶσόν
με.

Στίχ. Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κόκκινον καὶ βύσσινον ἐνεδιδύσκετο Πλούσιος, ταῖς
ἡδοναῖς καὶ ταῖς ἀμαρτίαις· διὰ τοῦτο φλογίζεται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε τὰς
προσβολὰς ἀποκρουομένη τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. β'. Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πύλαις τῆς ἀπωλείας ἐγγισάσῃ πράξῃσι ταῖς
ἀτόποις, πύλας ὁ πρὶν τοῦ Ἄδου συντρίψας σθένει
Θεότητος πύλας τῆς μετανοίας σοι ἀνοίγει
Πάνσεμνε, πύλη τῆς ζωῆς ὑπάρχων αὐτός.

Στίχ. Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅπλον τῆς ἀμαρτίας μακρόθυμε τὴν πρὶν
γεγεννημένην ὄπλῳ Σταυροῦ τοῦ θείου, τῇ
προσκυνήσει ἀνέδειξας ὄπλα δαιμόνων ἅπαντα καὶ
πανουργεύματα ὅλως τροπομένην εὐσπλαγχνε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Λύτρον ὑπὲρ ἀπάντων τὸ ἴδιον ὁ πρὶν ἐκχέας Αἷμα

λουτρῶ τῷ τῶν δακρύων σὲ καθαρὰν ἀπεργάζεται
λέπραν δεινὴν νοσήσασαν κακίστης πράξεως, ὅπως ὁ
τὸ εἶναι πᾶσι διδούς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Λόγου παντὸς ὑπάρχει, ἀνώτερον τὸ ἐπὶ σοὶ
Παρθένε· Λόγος Πατρὸς ἐν σοὶ γὰρ θεοπρεπῶς
κατεσκήνωσε, λύσιν παισμάτων ἅπασι τοῖς
ἁμαρτάνουσι λόγῳ μόνῳ παρεχόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...”

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Κοντάκιον, τῆς Ὁσίας.

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις
Χριστοῦ Νύμφη σήμερον τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης,
Ἀγγέλων, τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας
Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ καταπατοῦσα· διὰ τοῦτο
βασιλείας ἐφάνης νύμφη Μαρία ἐνδοξε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ἀμνάδα Χριστοῦ καὶ θυγατέρα, ἄσμασιν
εὐφημοῦμέν σε νῦν, Μαρία παναοίδιμε τὴν τῶν
Αἰγυπτίων ἀναφανείσαν θρέμμα τὴν πλάνην δὲ
τούτων πᾶσαν φυγοῦσαν, καὶ καλῶς προσενεχθεῖσαν
τῇ Ἐκκλησίᾳ βλάστημα τίμιον δι' ἐγκρατείας καὶ
δεήσεως, ἀσκήσασαν ὑπὲρ μέτρον τῆς ἀνθρωπίνης

φύσεως· διὸ καὶ ὑψώθης ἐν Χριστῷ, διὰ βίου καὶ πράξεως, Βασιλείας Οὐρανοῦ φανεῖσα νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Κάθισμα, τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός, χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς ἀνδρεῖον ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα· τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα Κυρίου θεάσασθαι ἱερῶς αἰοῖδιμε τῷ Κόσμῳ ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον, ἀγγελικῆς πολιτείας προθύμως διήγειρας σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο γεραίρομεν τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτούμενοι τοῦ δωρηθῆναι πλουσίως ὑμῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εἰς ἰλὸν ἐνεπάγην ἀμαρτιῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων με, ἀλλ' ἢ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον φιλόανθρωπον ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, Παρθένε καὶ ῥῦσαί με πάσης ἀμαρτίας καὶ παθῶν ψυχοφθόρων καὶ πάσης κακώσεως τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος ἵνα ψάλλω γηθόμενος. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς καταφεύγουσι πίστει τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ
Ἀναστάσιμον Κοντάκιον (χῦμα).

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἄδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν ὡς Θεὸν παντοδύναμον καὶ πύλας τοῦ Ἄδου συντρίψαντα καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα, καθὼς ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τὸ Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων ὡς ὁ μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ Γυναῖκες, Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ Ἄδης στενάζει καὶ θάνατος ὀδύρεται καὶ κόσμος ἀγάλλεται καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι, Χριστέ, τὴν Ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τίτου.

Στίχοι

Τὶ τοῦτο, Τίτε; καὶ σὺ λείπεις ἐκ βίου;
Λείπω μεταστάς, δόξαν οὕτω Κυρίῳ.
Δευτερίῃ Τίτοιο ἀπὸ ψυχὴν Νόες ἦραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ

αὐταδέλφων Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου.

Στίχοι

Σὼ συμβυθισθεὶς Ἀμφιανὲ συγγόνω,
Ἵδωρ θαλάσσης ἀμφιέννυμαι, λέγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας
Παρθενομάρτυρος Θεοδώρας.

Στίχοι

Σεμνή, καλή τε ἡ Θεοδώρα οὔσα,
Δῶρον προσήχθη εὐάρεστον Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Πολυκάρπου.

Στίχοι

Ὡς κλῆμα τμηθεὶς Πολύκαρπος Κυρίου,
Τὸν καρπὸν οὕτω πλείονα Χριστῷ φέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ πέμπτη τῶν Νηστειῶν,
διετάχθημεν μνήμην ποιεῖσθαι τῆς Ὁσίας Μητρὸς
ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Στίχοι

Ἀπῆρε πνεῦμα, σὰρξ ἀπερρύη πάλαι.
Τὸν ὄστινον, γῆ, κρύπτε νεκρὸν Μαρίας.

Ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.
Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Βου.

ᾠδὴ Α'. Αἶ νοι ξω ω το στο ο μα

α μου ου ου και πλη ρω θη η σε ε ται

Πνευ μα α το ος **β λ** και λο ο γο ον ε ε

ρε ευ ξο ο μαι αι τη η βα α σι λι ι

δι Μη η τρι ι ι **β λ** και ο φθη σο ο

μαι αι **Δ δ** φαι δρω ω ω ως πα α νη η γυ

υ ρι ζωων **π ρ** και α α σω ω γη η θο ο

Ο β' χορός: με ε ε νος τα α α αυ τη ης

τα θαυ μα α τα α **β λ**

Ὠδὴ Γ'. **Τ** ους σου ου ουους υ μνο ο λο ο

γουους Θε ε ο ο το ο ο ο κε **Δ δ** η

ζω ω ω ω σα α και αι α α α φθο νος

πη η η γη η θι α σον συγ κρο τη η

η σα α α α αν τα ας πνευ μα

τι ι κο ο ον στε ρε ε ε ω ω ω

ω σον π και εν τη η η θει α α δο

ξη η η σου ου Δ στε φα α α α α

α α α α α ανων δο ο ο ο ξη ης

α ξι ω ω σο ον β λ

Ωδὴ Δ'. **F** ην α νε ξι ι χνι ι α στοον

θει ει α αν βου ου λην β λ τη

ης εκ της Παρ θε νουσα αρ κω ω ω σε

ε ε ε ε ω ω ω ω ως σου ου του

ου υ υ ψι στου ου ο ο προ ο φη η η

της Αβ βα α α κου ουμ **Δ** κα τα α

νο ο ων ε ε κραυγα α ζε Δο ο ξα α

τη δυ να α α α μει ει σου Κυ ρι ι

ε ε **β**
λ

Ὠδὴ Ε΄.

Ε ξε στη η τα συ υμ πα

αν τα α **π** ε πι τη η η θει α α

δο ο ξη η σου **Δ** συ υ υ γα α α

α αρ α πειει ρο γα α με Πα αρ θε ε

ε νε ε **β** ε σχες εν μη η η η η

τρα τον ε πι ι ι πα α αν τω

ων **Θ** ε ε ε ον και τε ε ε το

ο ο ο κας α α χρο νο ον Υι ι ο ο

ον πα α σι ι τοι οισ υ μνου σι ι σε ε

ε ε σω τη η ρι ι ι ι α αν βρα βε ευ

ον τα α

Ὠδὴ 5. **F** ην θει αν τα αυ τη ην και πα αν

τι ι μο ον τε λου ουν τε ες ε ε

ο ορ τη η η ην οι οι θε ε ο

ο ο φρο ο νε ες τη η η ης Θε ε ο

μη η η το ο ρο ος δευ τε τας χει

ρα α ας κρο τη σω ω ω με εν τον εξ

αυ τη ης τε ε χθε ε εν τα Θεε ο ον δο

Ξα ζο ον τε ες **β**
λ

Ὠδὴ Ζ'. **Ο** υκ ε λα α α τρε ε ε

ε ευ σα αν τη κτι ι σει ει οι οι θε

ο φρο ο νες πα α ρα το ον κτι ι σα αν

α αν τα α **β**
λ αλ λα α α α α πυ ρο

ος α πει ει λη ην αν δρει ει ω ως πα α τη

η σα αν τε ες χαι αι ρο ον τες ε ψα αλ

λο ον **β**
λ Υ περ υ υ υ μνη η η

τε ε **π**
ρ ο τω ων πα α τε ρω ων

Κυ ρι ι ο ος **Δ**
δ και Θε ος ε ευ λο γη

η το ο ος ει ει **β**
λ

λου ου ου ου σα αν το ον Κυ υ υ

ρι ι ι ι ο ο ο ον υ υ μνει τε ε τα

α ερ γα α ^π και αι αι υ περ υ ψου

ου ου ου ου τε ε ^Δ εις πα αν τας τους

αι ω ω ω ω να α α α ας ^{β λ}

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠιδὴ Α'.

^Α νοι ξω το στο μα μου και

πλη ρω θη σε ται Πνευματος ^{β λ} και λο γον

ε ρευ ξομαι τη Βα σι λι δι Μητρι ^{β λ} και

ο φθη σομαι φαι δρωσ πα νη γυ ρι ζων ^{π ρ}

και α σω γη θο με νος ^{Ο Β' Χορός:} ^Δ ται

τηςτα θαυματα **β λ**

Ὠιδὴ Γ'. **Τ** ους σου ους υμνολογους

Θεοτοκεη ζωσα και αφθονος πη

γη **Δ δ** θιασονσυγκροτησα ανταςπνευμα

τικονστερεωσον **π ρ** και εν τηθεια

δοξησουστεφανωνδοξηςαξιωσον **β λ**

Ὠιδὴ Δ'. **Τ** ην ανεξιχνια στον

θειανβουλην **β λ** της εκ της Παρθενουσαρ

κωσεεωωσ σου του Υψιστου **π ρ** ο ο προ

φητης **♂** Αββακουμ **Δ δ** κατανωνεκραυ

γαζε **Δ δ** δοξατηδυναμεισου Κυριε **β λ**

Ὡιδὴ Ε΄.

Ε

ξε στη τα συμπαν τα

ε πι τη θει α δο ξη σου Δ σου υ γαρ α

πει ρο γα με Παρ θε ε νε β ε σ χ ε ς ε ν

μη η τρα τον ε πι πα αντων Θε ον και

τε το κας α χρονον Υι ον πα σι τοι οις υ

μνου σι σε β σω τη ρι ι αν βρα βευ ον τα β

Ὡιδὴ ΣΤ΄.

Τ

ην θει αν ταυ την και παν τι

μον τε λουντες ε ορ την οι θε ο φρο νε ε ς

της Θε ο μη το ρος π δευ τε τας χει ρας κρο

τη σω μεν Δ τον εξ αυ της τε χθε εν τα

Θε ον δο ξα ζοντες β

ᾠδὴ Ζ΄.

Ουκ ελατρευσαν τη κτισει

οι οι θεοφρονες παρα τον κτισαντα

αλλα πυροσ απειλην ανδρειως πα

τησαν τειροντες εψαλλοον Υπε

ρουμενη τε οτων πατερωων Κυ

ριος και Θεος ελογητοος ει

ᾠδὴ Η΄.

Αινοουμεν ελογοουμεν

και προσκυνοουμεν τον Κυριον

Παιαιδας ευαγεισεν τη καμιι

νωοτοοκοστης Θεοτοκουδιεσω

σατο διτοτεμεν τυπουμενος νυν

δε νεργου μενος π την οι κου με νην α
πα σαν α γει ρει ψα αλ λου ου σαν Τον
Κυ ρι ο ον υ υ μνει τε τα ερ γα και
υ πε ρυ ψου ου τε εις παν τας τους αι
ω ω να α α α ας

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ
ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἦ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἦ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ἦ Ν' Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦ Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦ Ἦχος **Δ**ι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε ος

κα τα το με γα ε λε ος σου **Δ** και κα τα

το πληθος των οικτιρμων σου εξαλει

ψοντο ανομημα μου

Eπιπλειον πλυνον με απο της α

νομια μου και απο της αμαρτι

ας μου καθαρισον με

Oτι την ανομιαν μου εγω

γνωσκω και η αμαρτια μου ενω

πιον μου εστι δια παντος

Cοι μονωημαρτον και τοπονηρον

ενωπιον σου εποιησα οπως

ανδικαιωθης εντοις λογοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

δου γαρ εν α νο μι αις συ νε λη

φθην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με η

μη τηρ μου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο φι

ι αςσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Εὐαγγελίου
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α μαρ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

I ————— Δ
δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πη σας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι Χ

P —————
αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

A —————
κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται

ο στε α τε τα πεινω με να

Απο στρεψον το προσωπον σου α

πο των αμαρτιων μου και πασας τας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Καρ δι αν θα ραν κτισον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευμα ευθες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα ατοις μου

Μη α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το Πνευμα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Αποδος μοι την α γαλ λι α σιν του

σωτηριου σου και πνευματι η γεμο

νικωστηριξον με

Αιδαξω ανουςτας οδους σου

και ασεβεις επι σε επιστρεψου

σι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο

Θεος της σωτηριας μου αγαλλια

σεται η γλωσσα μου την δικαιοσυνην

σου

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις

και το στομα μου ανοιγει την αινε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην και

τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε ξου

δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σου την Σι ων και οι κο δο

μη θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ο συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο και

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους **Δ** και

ε λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Ἦχος λ ρ
δὲ Νη

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι **ρ** Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα **δ** ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου **δ** να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον **δ** αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον **δ** ε ε ευσπλα αγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει **δ**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι

ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α α

μην **δ** Της σω τη ρι α α ας ευ θυ

υ νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο

ο το ο ο ο κε δαι σχραις γαρ κα

τε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α α μα α αρ τι ι ι ι αις ως

ρα θυ μως τον βι ονμου ο ο ο λο ον

εκ δα πα α νη η η η σας ταις σαις

πρε σβει αις ρυ υ υ σαιαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

ι ας

Ἦχος λ Πά

λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πληθος των ι κτιρμων σου ε ξα λειψον

το α νο ο μη μα α α μου

F α πλη η η η θη των πεπραγ μενω

ων μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα

λα ας τρε ε ε ε ε ε μω ω την φο

βε ραν η με ρα α αντης κρι ι σε ε ε

ε ως αλ λα θα ρων εις το ε λε ος

της ευσπλαγχνι ας σου ως ο Δα α

α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε

λε η σον με ο ο Θε ε ος κα τα

το με ε γα σου ε λε ο ο ο ο

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτεραν των Χερουβιμ

και ενδοξοτεραν ασυκριτως των

Σεραφιμ την αδιαφθορας Θεον

Λογοντεκουσαν την οντως Θεοτο

οκονσεμεγααλυνομεν

Στίχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με

πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐπέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

**Εἰς ἄργον Εἰρημολογικὸν μέλος.
Τοῦ αὐτοῦ.**

Τ ἡν τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τως των Σε ε

ρα α φιμ **β** **λ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

Ὁδὴ θ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Α πας γη γε νη η ης σκιρ τα

τω τω πνε ευ μα τι ι λα αμ πα α δου χου

με ε νο ο ος πα νη η γυ υ υ ρι

ζε ε ε τω ω ω δε **π ρ** α υ λων

νο ο ο ω ων φυ υ σι ις γε ραι αι

ρουου σα α **β λ** τα ι ε ρα α θα αυ μα

α σι ι ι α της Θε ο ο ο μη η

η η το ο ο ο ρο ο ος και αι βο

α α α α τω **Δ** **δ** Χαι αι ροι οις πα αμ μα

κα ρι ι στε ε **β** **λ** Θε ο το ο κε α

γνη η η η α ει πα αρ θε ε ε νε ε ε

ε ε **β** **λ**

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Α πας γη γενησκιρτα τω τω πνευμα τι

λαμπα α δου χου μενος **β** **λ** πα νη γυ ρι ζε τω

δε **π** **ρ** α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι ρου

σα **β** **λ** τα ι ε ρα θαυ μα σι α της Θε

ο μη η το ο ρος **Δ** **δ** και βο α α τω Χαι

ροισπαμμα κα ριστε ^β _λ Θε ο το κε α γνη

η α ει παρ θε νε ε ε ε ε ^β _λ

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...”

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον θ'.

ᾠχος ὁ αὐτός. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Συγκεικλισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,
τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου,
εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς
ἁμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν
πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ'
οὔ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Τῆς Ὁσίας.

ᾠχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὑπόδειγμα μετανοίας, σὲ ἔχοντες πανοσία Μαρία
Χριστὸν δυσώπει, ἐν τῷ καιρῷ τῆς Νηστείας, τοῦτο
ἡμῖν δωρηθῆναι, ὅπως ἐν πίστει καὶ πόθῳ, σὲ
ἄσμασιν εὐφημῶμεν.

Θεοτοκίον.

ᾠχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων, τῶν θλιβομένων ἢ χαρὰ Χριστιανῶν ἢ προστάτις, Παρθένε Μήτηρ Κυρίου, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι, τῶν αἰωνίων βασάνων.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π Αι νει

τε τονΚυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Α λ νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του **π** αι νει τε αυ τον πα σαι αι

δυ να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω **π**

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Ζω.

Τ ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο **π** ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α α α α α α α α η η η μω

ω ω ωω ω ω ω ω ω ω ω ω

ων Ky υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Ky υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ λα

α α φυ υ λα α ατ τε ει ει ει

ει ει ει εις πο ο ολ λα α α α ρα

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α ε ε υε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε τη η Δε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο Δε ε σπο ο ο τα α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α

Κυ ρι ε ως μο νος πα αν το δυ υ

υ υ να α α α μος π^α

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν

θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου

Χρι ι στε α ξι ω σον η μας εν κα

θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και

αι δο ξα α α α ζει ει ει ει ν σε π^α

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Τ ην θε ο πρε πη σου συκα τα βα σιν

 δο ξα ζο ον τες υ μνου με εν σε Χρι ι στε

 ε τε χθης ε εκ Πααρ θε ε νου και

 α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω ω Πα

 α α α τρι ^π_α ε πα θες ως αν θρωπος και

 ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον ^π_α

 α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως

 εκ πα στα δος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων ^π_α

 ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε

 δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π_α

Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Σὲ μὲν διεκώλυε, τῆς τῶν σεπτῶν ἐποπτείας,
μολυσμῶν τῶν πρότερον, τὸ ἐπισυρόμενον
μιαντήριον, ἢ δὲ σὴ αἴσθησις, καὶ τῶν σοὶ θεόφρον,
πεπραγμένων, ἢ συνείδησις, τὴν πρὸς τὰ κρείττονα,
σοὶ ἐπιστροφὴν ἐνειργάσατο. Εἰκόνι γὰρ
προσβλέψασα, τῆς εὐλογημένης θεόπαιδος, πάντων
καταγνοῦσα, πταισμάτων σου πανεύφημε τῶν πρίν,
ἐν παρρησίᾳ τὸ τίμιον, Ξύλον προσεκύνησας.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε
μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

Τόπους προσκυνήσασα, περιχαρῶς τοὺς ἁγίους,
ἀρετῆς ἐφόδιον, σωτηριωδέστατον, ἔνθεν γέγονας,
καὶ σφοδρῶς ἔδραμες τὴν καλὴν πορείαν, καὶ τὸ
ρεῖθρον ἐκπεράσασα, τὸ Ἰορδάνειον, τὸ τοῦ
Βαπτιστοῦ ἐνδιαίτημα, προθύμως κατεσκήνωσας,
καὶ τὴν τῶν παθῶν ἀγριότητα, διὰ πολιτείας,
ἡμαύρωσας λεπτύνασα σαρκός, ἐν παρρησίᾳ
ἀείμνηστε, Μῆτερ τὰ οἰδήματα.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ
κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Ἐρημον οἰκήσασα, τῶν σῶν παθῶν τὰς εἰκόνας, ἐκ
ψυχῆς ἀπήλειψας, τὸ θεοειδέστατον ἐξεικόνισμα, ἐν

ψυχῇ γράψασα, ἀρετῶν ἰδέας, καὶ τοσοῦτον
ὑπερέλαμψας, ὡς καὶ τοῖς ὕδασι κούφως
ὑπερβαίνειν μακάριε, καὶ γῆθεν ὑπεραίρεσθαι, ἐν
ταῖς πρὸς Θεόν σου ἐντεύξεις, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ,
πανένδοξε Μαρία τῷ Χριστῷ, παρισταμένη
δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι ^π_α

Ο υκ ε στιν η βα σι λει ει α α του Θε

ε ου ^π_α βρω ω ω σι ις και πο

ο ο ο σις ^π_α αλ λα δι και ο συ νη και

α σχῆ σις ^α_α συ υν α γι ι ι ι

α α α α σμω ^π_α ο θεν ου δε πλου σι ι

οι ει σε λε ευ σον ται ε ε εν α

α α αυ τη π αλλ ο σοιτους θη σαυ ρους

αυ των εν χερ σι πε νη των α

α πο τι ι ι ι θε ε ε εν ται ταυ

τα και Δαυ ιδ ο Προ φη η της δι δα α

σκει λε ε ε ε ε γων δι ι και

ο ος α α νηρ ο ε λε ω ων

ο ο λην την η με ε ε ε ραν

ο κα τα τρυ φων του Κυ ρι ι ου και

τω φω τι πε ρι πα τω ω ων ο ος ου

μη προ σκο ο ο ο ψη ταυ τα

δε πα α αν τα πρ ος νου θε σι ι αν η η

μων γε ε ε γραα α α πται π ο πως

νη στευ ο ον τες χρη στο τη τα α ποι

η η η ω σω ω ω ω μεν π και δω η

η μιν Κυ ρι ι ος αν τι ι των ε

ε πι ι γει ει ω ων τα ε ε που ρα α

α α νι ι ι ι α π

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην Δ

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κληται η κα τα ρα νε νε κρωται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι

Του̃ αυ̃του̃.

Ἦχος ᾠ Πά.

ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ ψι ι στοις Θε ω **Δ** και ε πι γης **δ**

ει ρη νη εν αν θρωποις ευ δο κι α **π** **ρ**

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην

σου δο ξαν **π** **ρ**

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος **Δ** Κυ ρι **δ**

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

και Α α γι ον Πνευμα **π** **ρ**

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε

ου ο Υι ος του Πα τρος Δ ο αι αι ρων

την α μαρ τι αν του κο σμου ε λε η σον

η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι ι ας του

κοσμου π ρ

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη

με νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε

λε η σον η μα ας π ρ

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει

μο νος Κυ ρι ος Δ Ι η σους Χρι στος εις

δο ο ξαν Θε ου Πα τρος Α μην π ρ

Κ αθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω

σε και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον

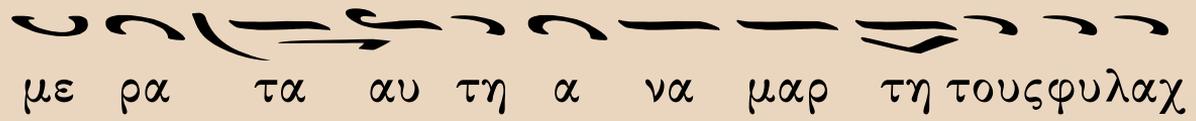
αι ω να **Γ** και εις τον αι ω να του αι

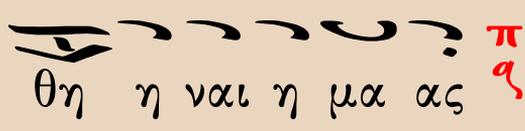
ω νος **π**

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλαχ

θη η ναι η μα ας **π**

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ρων η μων **Δ** και αι νε

τον και δε δο ξα σμε νον το ο νο μα

σου εις τους αι ω ω νας Α μη ην **π**

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε

ε ^π_α

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε

ε ε ε δι δα ξο ον με τα δι και ω

μα τα σου ^π_α

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α ^Δ_δ ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι ^π_α

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι

δα ξον με του ποι ειν το θε λη μα σου ο

τι συ ει ο Θε ος μου ^π_ρ

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο ο με θα φω ως ^π_ρ

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις

γι νω σκου σι σε ^Δ_δ Α γι ος ο Θε

ος ^Δ_δ Α γι ος ι σχυ ρος ^Δ_δ Α γι ος

α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^π_ρ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνευ μα τι ^Δ_δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω νων Α μην ^Δ_δ

μων ^π κα θε λων γαρ τω θα να

τω ω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ος ^π

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος ᾠ Πά Κε

Δ ο ξα α σοι ^κ τω δει ει ξα αν τι ι το

ο φω ω ω ως Δο ξα α εν υ υ ψι ι

ι στοις Θε ε ε ω ω ^π και ε πι γη

ης ει ει ρη η η η νη ^π εν αν θρω ω

ποιοις ε ευ δο ο κι α α ^π

Υ μνου ου με εν σε ^κ ευ λο γου ου

α μνο ο ο ο ος του ου Θε ε ε ου Δ δ

ο Υι ο ο ο ος του Πα α τρος ο ο αι ζ B

αι αι αι αι ρω ων π την α μαρ τι ι κ δ

αν του κο ο ο σμου ου ε λε ε η κ

σο ον η μα α α ας ο αι αι αι αι

ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι ι κ δ

α ας του ου ου ου κο ο ο ο σμου ου π ρ

Π ρος δε ξαι την δε ε ε η η σιν η

μω ω ων ο κα θη με ε νο ος εν κ ρ

δε ε ξι α α α α του Πα α τρο

ο ο ο ος και ε λε ε ε η ν ρ ρ

η η σο ον η η η μας π

Ο τι συ ει ει ει μο ο νο ο ος

Α α γι ι ι ος σου ει ει ει

μο ο ο νο ο ος Κυ υ ρι ι ι ος

Ι η σους Χρι ι στος ει εις δο ο ο ο

ο ο ξααν Θε ου Πα α τρο ος Α α μη

ην π

Κ αθ ε κα α στην η η με ε ε ραν

ευ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε σω το ο νο ο μα α α

α σου ου εις τον αι ω ω ω να και

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΙΩΝΑ Α ΤΟΥ ΟΥ ΑΙ ΑΙ Ω ΝΟ

ος π
α

Καταξιλιλιωσον Κυρι

λιε εν τη ημερα ατααααυ

τη η αναμαρτη η η η τους

φυλαχθη ναι αι αι η η η μαας

Ευλογητος ει ει Κυ υρι ι

λιεεε ο Θεο ο ο ος

των Πατεεερωων η η η

μων και αι νεε τον και δε δο

οξαασμεεε νοον το ο νο

μα α α σου ου **Δ** εις τους αι ω ω ω να

ας Α α μη ην **π**

Γ ε ε ε ε νοι οι το Κυ ρι ι ε το

ο ε λε ε ος σουου ε εφ η η μας κα

θα α α α α περ ηλ πι σα α με ε

εν ε πι ι σε ε **π**

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι κυ υ ρι ι ι ε **κ** δι ι

δα α ξο ο ον με ε **φ** τα δι και

ω ω ω μα τα α α σου **φ**

Κ υ ρι ε κα τα φυ υ γη **ν** ε γε

νη η θης η η μιν εν γε νε α και αι

γε ε νε ε α **κ** Ε γω ω ει πα Κυ υ

ρι ι ε **ζ** ε ε λε ε η σο ο ο

ο ον με **ζ** ι α α σαι την ψυ χη η ην

μου ο ο τι ι η η μααρ τον σοιοι **π**

Κ υ ρι ι ε **ζ** προς σε κα α τε φυ υ γον

δι ι δα α ξο ο ον με ε **κ** του ποι

ειν το ο θε λη μα α α σου **κ** ο τι συ

ει ει ει ο ο Θε ε ος μουου **π**

Ο τι πα ραι σοι πη η γη η ζω ω η

ης **κ** εν τω φω τι ι ι ι σουου **ν**

ο ψο ο ο με ε θα α φω ως ^π_α

Π α ρα α α α α α τει ει ει

πα ρα α τει ει νον ^κ_α το ε ε λε ε

ο ο ο ο ος σου τοις γι νω ω

ω ω ω ωσκουου σι ι ι σε ^κ_α

Α χ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ο ος

Α γι ι ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ο

ο ος Α θα α α α α να α α α

τος ^κ_α ε λε η η σο ον η η μα ας ^π_α

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ^κ_α και

Α γι ι ι ω ω ω Πνε ευ

μα α α τι π

κ αι νυ υ υ υ υν και αι α α ει

και εις τους αι ω ω να α ας των αι

ω ω ω νω ων Α α μη ην π

α γι ι ο ο ος Α θα α α

α α να α α α τις ε λε η η σο

ον η η μα ας π

α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι α γι ος ο ο ο ο ο ο ο ο

0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

0 0 0 ⊕ ε ε ε ε ε ε 0 0 0

0 0 0 0 0 0 0 5 0 5

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α γι

0 5 0 1 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι 0 ι ι ι ι ι ι σ χ υ υ

υ υ υ υ ρ ο ο ο ο ο ο

0 0 5 0 5

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ος

α θα α α α α α α α α α α

α α α α α α α Α θα α α να α

το ος ε λε η η σο ον η η

η μα α α α α α α α ας

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν

τι εκ τα α φου και αρ χη γω της ζω ης η

μων κα θε λων γαρ τω θα να

τω ω τον θα να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν **δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν **Δ̣ δ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν **β̣ λ̣**

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν **δ̣**

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον γ η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Ἐκφώνησις:
Ὅτι πρέπει σοι...

Τυπικὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.
Στάσις Α΄. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Α μην εὐλογέη ψυχῆ μου τὸν

Κυριὸν εὐλογητὸς εἰ Κύριε εὐ

λοοογέει ψυχῆ μου τὸν Κύριον

εὐλογητὸν **π**καὶ πάντα ἐν τὸ ὄνομα τοῦ νο

μάτου αὐτοῦ **ν** **δ**

Εὐλογέη ψυχῆ μου τὸν Κύριον καὶ

μη ἐπιλανθάνῃ σου πάντα πο

δοσεῖς αὐτοῦ **ν** **δ**

Τὸν ἐπιλατῶντά σου πάντα

α νο μι ι ας σου τον ι ω με νον πα

σας τας νο σου σου

Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω

 η ην σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε

 ει και οι κτιρμοις

Τ ον εμ πι πλω ω ων τα εν α γα

 θοις την ε πι θυ μι αν σου α να και νι

 σθη σε ται ως α ε του η νε ο της σου

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος

 και κρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις

Ε γνω ω ω ρι σε ε τας ο δους αυ

του τω Μω υ ση ^π τοις υι οις Ι σρα ηλ τα

θε λη μα τα αυ του ^ν

Ο ι κτιρμων και ε λε η μων ο Κυ

ρι ος ^β μα κρο θυ μος και πο λυ ε λε

ος ^π ουκ εις τε λος ορ γι σθη σε ται

ου δε εις τον αι ω να μη νι ει ^ν

Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε

ποι η σεν η μιν ^α ου δε κα τα τας α

μαρ τι ας η μων αν τα πε δω κεν η μιν ^ν

Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα

νου α πο της γης ^β ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος

το ελεος αυτου επι τους φοβου μενους

αυτον **δ**

Καθουσον απεχουσιν ανα το λαι

αποδυσμων εμαα κρυνεν αφη

μωντας ανομιασημων **δ**

Καθως οικτειρειπατηρ υιους **π**ωκτει

ρησε Κυριος τους φοβου μενους αυτον

οτι αυτος εγνωτο πλασμα ημων ε

μνησθη οτι χους εσμεν **δ**

Ανθρωπος ωσει χορτοος αι ημε

ραι αυτου ου ωσει ανθος του αγρου ουτως

ε ξαν θη σει ^ν δ

Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω καιουχ

υ πα αρ ξει ^α και ουκ ^κ ε πι γνω σε ται ε

τι τον το ποναυ του ^ν δ

Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α

πο του αι ω ω νος και ε ως του αι ω νος

ε πι τους φο βου με νους αυ τον ^ν δ

Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε

πι υι οις υι ων ^β τοις φυ λασ σου σι την

δι α θη κην αυ του ^π και με μνη με νοις των

εν το λων αυ του του ποι η σαι αυ τας ^ν δ

Κ υ ρ ι ο ς ε ν τ ω ο υ ρ α ν ω η

τ ο ι μ α σ ε τ ο ν θ ρ ο ν ο ν α υ τ ο υ ο υ κ α ι η β α

σ ι λ ε ι α α υ τ ο υ π α ν τ ω ν δ ε σ π ο ζ ε ι **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ ε ς

ο ι Α γ γ ε λ ο ι α υ τ ο υ δ υ ν α τ ο ι ι σ χ υ ι π ο ι

ο υ ν τ ε ς τ ο ν λ ο γ ο ν α υ τ ο υ **β** **λ** τ ο υ α κ ο υ σ α ι τ η ς

φ ω ν η ς τ ω ν λ ο γ ω ν α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α σ α ι

α ι δ υ ν α μ ε ι ς α υ τ ο υ **α** **κ** λ ε ι τ ο υ ρ γ ο ι α υ τ ο υ

ο ι π ο ι ο υ ν τ ε ς τ ο θ ε λ η μ α α υ τ ο υ **ν** **δ**

Ε υ λ ο γ ε ι τ ε τ ο ν Κ υ ρ ι ο ν π α ν τ α

τα ερ γα αυ του ^π εν παν τι το πωτης δε σπο

τει ας αυ του ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον ^δ

Α ο ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α

γι ω Πνευμα τι ^δ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων ^δ Α μην ^δ

Ε υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

και παν τα τα εν το ος μου το ο νο μα

το Α γι ον αυ του ^δ Ευ λο γη τος ει

Κυ ρι ε ε ε ε ε ^δ

Μέλος ἄργόν.

Ε υ λο ο γει η ψυ υ χη η η μου
ου τον Κυ ρι ο ον και πα αν τα τα εν
το ο ο ος μου το ο ο ο ο νο
ο ο ο μα το Α γι ι ι ι ον α αυ του
ου ου **Δ** Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε ε
ε ε ε **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Στάσις Β'. Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

ᾠχος **Δ**ι.

Δ ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω
Α γι ω Πνευ μα τι **Β** Αι νει η ψυ

χη μου τον Κυριον **Δ** αι νε σω Κυ

ριον εν τη ζωη μου **Δ** ψα λω τω Θεω

μου εως υπαρχω **Β**

Μ η πεποιθατε επαρχοντας

επι υιους ανθρωπων **Δ** οισ ουκ

εστισωτηρια **Β**

Ε ξελευσεται το πνευμα αυτου

και επιστρεψει εις την γην αυτου **Δ**

Ε ν εκεινη τη ημερα απολουν

ται παντες οι διαλογισμοι αυτου **Δ**

Μ ακαριος ου ο Θεος Ιακωβ

βο η θος αυ του η ελ πικ αυ του ε πι

Κυ ρι ον τον Θε ον αυτου

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και

την γη ηντην θα α λασσαν και παν τα τα εν

αυ τοις

Τ ον φυ λασσον τα α λη θει αν εις τον

αι ω ω να ποι ουν τα κρι μα τοις α

δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φηντοις

πει νω σι

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με νους

Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α

νορ θοι κατ'εραγ με ε ε νους Κυ ρι

ος α γα πα δι και αι ους Κυ ρι ος φυ

λασ σειτους προση λυ τους

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη ψε

ται και ο δον α μαρ τω λων α φα νι

ει

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι

ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

αν και γε νε αν

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην

Ομονογενης Υιος και Λογιστου Θε

ου αθανατος υπαρχων και καταδε

ξαμενος διατηνημετερανσωτη

ριαν **β**σαρκωθηναι εκ της αγι

ας Θεοτου και αιπαρθενου

Μαριας ατρεπτωσεν ανθρωπησας **β**

σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

θανατον πατησας **Δ**ειςων της α

γιας Τριαααδοςσυνδοξαζο

μενος τω Πατρι και τω αγιω Πνευμα

τισωσον η μααας **Δ**

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Οἱ Μακαρισμοί. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μνήσθητί ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Στίχ. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Στίχ. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Ἄ ι α βρω σε ε ως ε ξη γα γε π του

Πα ρα δει σου ο εχ θρο ος τον Α δαμ δι α

Σταυ ρου δε τον λη στην δ αν τει ση γα γε

Χρι στο ος εν αυ τω π Μνησθη τι ι μου κραζον

τα ο ταν ελ θης εν τη Βασι λει ει α α

σου π
α

Στίχ. Μακάριοι οί καθαροί τῆ καρδία, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Προσκυνῶ σου τὰ παθήματα, δοξολογῶ καὶ τὴν ἀνάστασιν· σὺν τῷ Ἀδὰμ καὶ τῷ ληστῇ, μετὰ φωνῆς ἀναβοῶ σοι λαμπρᾶς, Μνήσθητί μου Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἐσταυρώθης Ἀναμάρτητε, καὶ ἐν μνημείῳ κατετέθης ἐκὼν· ἀλλ' ἐξανέστης ὡς Θεός, συνεγείρας ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ, Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Στίχ. Μακάριοι οί δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Τὸν ναὸν σου τὸν τοῦ σώματος, τῇ τριημέρῳ ἀναστήσας ταφῇ, σὺν τῷ Ἀδὰμ τοὺς ἐξ Ἀδὰμ, ἐξανέστησας Χριστὲ ὁ Θεός, Μνήσθητί μου κράζοντας, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος πλ. δ'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Στίχ. Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὄνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν ψευδόμενοι ἕνεκεν ἑμοῦ.

Ὁ πλούσιος ἑαυτὸν φλογὶ πυρὸς κατεδίκασε, τῇ ἐνηδόνῳ ζωῇ, ὁ πένης δὲ Λάζαρος, πτωχείαν ἐλόμενος, ἐν τῷδε τῷ βίῳ, ἠξιώθη τῆς ἀλήκτου χαρᾶς.

Στίχ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ἐν κόλποις τοῦ Ἀβραάμ ὁ Λάζαρος κατηξίωται, τῆς αἰωνίου ζωῆς, Χριστὲ ἐμφορούμενος, πυρὶ δὲ ὁ Πλούσιος, καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα, κατεκρίθη τιμωρούμενος.

Δόξα.

Κατεδικάσθη εἰς πῦρ, ὁ Πλούσιος διὰ Λάζαρον, μὴ κατακρίνης ἐμέ, τὸν δείλαιον δέομαι φιλάνθρωπε Κύριε ἀλλ' ὡς Λάζαρόν με, τοῦ φωτός σου καταξίωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἰκεσίαις σου, Θεοκυῆτορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Εἴσοδος.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ε ρ σ ω σ ο ν η μ α ς

Στίχ. β΄ Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωΐ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Στίχ. γ΄ Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Τ α ι ς π ρ ε σ β ε ι α ι ς τ η ς Θ ε ο τ ο κ ο υ

Σ ω τ ε ρ σ ω σ ο ν η μ α α α ς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄ Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν

ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Γ ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β' Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ' Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν ^β σαρκω θη ναι εκ της α
γι ασ Θε ο του ^Δ και α ει παρ
θε νου Μα ρι ασ α τρεπτως εν αν θρω
πη σας ^β σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
ος θα να τω θα να τον πα τη σας ^Δ Εις
ων της α γι ασ Τρι α α α δος ^β συν
δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευμα τι σω σον η ^χ μα α ας ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἐντίφωνον γ'. Ἦχος α'.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Στίχ. α' Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,
ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ̣ Π̣α̣.

Του λιθου σφραγισθέντος ὑπο των

Ιουδαιων **Δ** και στρατιωτων φυλασ

σοντων το αχραντον σου σωωμα **π** α

νεστης τριημερος Σωτηρ **Δ** δωρουμενος

τω κοσμωτην ζωην **π** α δια του το αι

Δυναμεισ των ουρανων **Δ** εβων σοι

ζω ο δο ο τα **π** δο ο ξα τη Α να στα

σει σου Χρι στε **Δ** δο ο ξα τη Βασι λει α

σου **Δ** δο ξα τη οι κο νο μι α σου μο νε

φι λανθρωπε **π**

Στίχ. β' Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ· ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ Βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε

σω ω μεν Χρι στω σω στον η μα ας Υι

ε ε Θεου ο α να στα α α ας εκ

νε κρων ψαλ λον τας σοι Αλ λη λου ου ι

α

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῆς Ὁσίας.

ᾠχος πλ. δ'.

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται Ὁσία Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος λ̣ δ̣ — Γα.

Εν σοι Μητερ α κρι βως δι ε σω θη
το κα ατ ει ει κο να δ̣ λα βου σα γαρ τον
Σταυ ρον η κο λου θησας τω Χρι στω και
πραττουσα ε δι δα σκες ρ̣ υ πε ρο ραν
μενσαρκος πα ρε ερ χεται γαρ δ̣ ε πι με
λεισθαιδε ψυ χηςπραγμα τος α θα α να του
δι ο και με τα Αγ γε λωνσυ να γαλ λε
ται ρ̣ Ο σι α Μα ρι α το ο πνευ μα α
σου δ̣

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν

Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἤμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τοῦ Ναοῦ.

Ἁγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποιίμνῃ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἁγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν

Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἣ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος Δι.

Προστασία των Χριστιανων
ακαταισχυντε μεσιτεία προς τον ποιη
την αμεταθετε μη παριδῃς
αμαρτωλων δεησεων φωνας
αλλα

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι ἅγιος εἶ...

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην **Δ**

Α α γι ι ος Α θα α να τος **Β**

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας **Δ**

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις **Δ** Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος **Δ** Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος **Δ** Α α γι ι ος Α

θα α να τος **Β** ε λε η σον η μα

α ας **Δ**

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

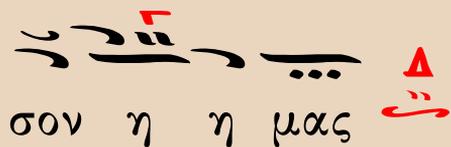
Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αιωνων αμην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μιν Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ι ι α α α α α α α α α α α α

ο ο αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

Α α α α α α α α α α

Θ λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Γα.

Κ υ ρι ε σω ω ω ω ω σον ᾠ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις ᾠ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος α'.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος Ἀρχιερεὺς τῶν
μελλόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας

σκηνη̅ς, οὐ χειροποιήτου, τοῦτ' ἔστιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἑφάπαξ εἰς τὰ Ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἄμωμον τῷ Θεῷ, καθαρειῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Ἀ λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
ι ι α Αλ λη λου ι α α
α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·
Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι οι οι

οι οι οι οι οι οι Δ οι οι

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Χερουβικόν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἔξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

ᾠχος ᾠ Πά.

ο ι οι οι οι οι τα α α Χε ρου

ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι μ

μου υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στις κ ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ως π ελ κο ο ο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ρ

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ελ κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες π ρ

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ ρι ι α α

α α α α α δι ι π ρ τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον π υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ες πα α α α α

α α α α σααν την βι ω ω

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η η

ην α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν

ς τον Βα α α α σι λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α κ των ο

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε ε νοι π

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αι αις δ α ο

ρα α α α α α α α α α α

τω ω ω ω ω ω ω ως κ δο ρυ

φο ρου ου ου ου με νον τα α α α α

α α ξε ε ε ε ε ε ε ε σι ι ι

ιν π Α α α αλ λη λου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α α α

α π α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.
Ἦχος ὁ αὐτός.

π α Ο ι τα α α α α α α α α α

α α α Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι μ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι κω ω ω ως ει κο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ

ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ εἰ κο ο

ο ο νι ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ

ἰ ἰ ἰ π ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ζο ο ο ο

εἰ εἰ κο ο ο νι ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ ζον

τε ε ε ες π και αι αι αι αι αι αι τη ζω

ο ο ο ο ο ποι οἰ οἰ οἰ οἰ οἰ

οἰ οἰ οἰ ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Δ Τρι ἰ ἰ ἰ α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α κ

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α ρα α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες π πα α α α α α α α α

α σααν κ την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν κ

ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι π

αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π' δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α

α π ρ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

ος στε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ και κα

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Ἄ γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ

ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α΄ Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β΄ Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α΄ Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος Δι

Α̣ χ̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣

Δ̣ α̣ α̣ α̣ α̣ α̣ ξι̣ ι̣ α̣ α̣ α̣

ξι̣ ι̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣

ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣

ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ ο̣ α̣ α̣ α̣ ξι̣ ι̣

ον̣ και̣ αι̣ αι̣ δι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣

ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣ ι̣

ε ερ χο ο ο ο ο ο ο με νο ος ε

ε ε ε με ε ε ε εν ο ο εν ο νο

ο ο ο ο μα α α ρα α τι Κυ

ρι ι ι ι ι ι ι ι ου ου ου

ου ου ω σαν να ε ε ε ε

με ε ε ε εν τοι οι οι οι οι οι ος υ

εν τοι ος υ ψι ι ι ι ι στοι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν

τοι οι ος υ ψι ι ι ι ι

ι ι στοι οι οι οι οι ος υ ος υ

α μη η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

α α α μη η η η η η η η η

η η

α μη η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η α α α α

μη η η η η η η η η η η

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ σε υ μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο γου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε με ευ χα α α α α α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι ηι ι ε

ε και αι αι αι αι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με ε θα α α α α α α α σου

ου ου ου του ου ου ου ου ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

η μω ω ω ω χ ω ω ω ω ων

Επί σοί χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος ᾠ̣ Κε̣.

η ην γαρ ση η η η η η η

η η η τη η η η η η η η η η η

η ην μη η η η η η τη η η η

η η η η τρα α α α α α α α μη

η τρα α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο νο ο ο ο ο ον ε ε ε ε

ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

η η η η η η η η η η γα α α α α

στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α

α α α α α α α α α πλα α α α

α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ρα α α α α

αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ζω ω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α α πει α

α πει ει ει ει ρα α α α α α α α

α α α α α α α α πει ρα α σα α α το

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἡμέτερον.

Ἦχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Ε πι σοι χαι αι αι ρει δ̣ Κε χα ρι
τω ω με ε ε νη β̣ λ̣ πα σα η κτιι ι
ι σις δ̣ Αγ γε ε λων το ο συ στη η
μα Δ̣ δ̣ και αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε
νο ος δ̣ η γι α σμε ε ε ε ε νε
να α ε Δ̣ δ̣ και πα ρα δει ει σε λο γι
ι ι κε ε παρ θε νι κο ο ον κα
αυ χη η η μα Δ̣ δ̣ εξ ης Θε ος ε
σα α αρ κω ω ω θη β̣ λ̣ και παι δι ον

γε ε ε γο ο ο ο νεν δ ο προ αι

ωνων υπαρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων δ την γαρ σην μη η η η

τραν δ θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε δ και την σην γαστε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων + απειρ γα α α α σα α α α

το δ Ε πι σοι χαι αι αι αι ρει +

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη δ

πα σα η κτισις δο ο ο ο ξα α α α σοι

οι οι οι οι οι δ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Δανιὴλ Πρωτοψάλτου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Ἀ
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω κ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς π

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς εκ τω ω ων

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς π

ρα α α α ε εκ των ς ς ς ς ρα

α α νω ω ω ων ς ς ς α α α ε ε

ε ε ε ε ε αε ς α α α αε ς α α ς

υε ε ε γα α α α υε γα α α υε

γα γα π υε ε ε γα α α α α υε

γα α υε γα γα υε ε ε ε ε γα α α

υε ε ε υε γα α υε γα α γα

υε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε Α α α α αλ λη λϝ ϝ ϝ

ϝ ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α π

Ἔτερον Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Α ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ο ο ο ο ο ον Ku υ υ υ υ υ

υ χυ υ υ υ υ υ χυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ χυ υ π υ το ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο π

ο ο ο ο ο ον χυ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον χυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ π

υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι το ο ον

κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον π ρ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

των ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ρου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ε εκ των ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ε εκ των ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου

χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου π ου ου ρα α α α α α α

εκ των ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ το ο ο ο

ο ο ον κυ υ υ υ υ υ υ υ υ π ρ

υ υ υ υ υ ρι ι ι το ον

κυ υ υ υ υ υ ρι ο ο ο ον π ρ

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π ρ εκ τω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ων ς ς ς ς

ς ς ς π ρα α α α ε εκ των

ς ς ς ς ρα α α νω ω ω ω

ω ω ων κ ρα α α α α λε ε ε

ε ρα α α α α λε ε ε ε

ε δ γα α α α α α α α α α

υε ε ε ε τα α α υε ε ε ε ε

ε ε ε υε γα υε γα α γα υε ε π λε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε χε ε υε ε ε ε ε λε

ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε κ γα α α α

α α α α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε γα α α α α α α

α α α α υε ε ε ε ε ε ε

γα α α α α α α α α α υε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ςα α α ςα α α α α α π α

α α α α α α λλη λϺ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ

Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ π Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ ι

ι α λλη η λϺ Ϻ Ϻ Ϻ Ϻ ι

α α α α π α α α α α α α

α α α α α ςα α α α χα α

ςα α α α α πα α α α α α α

λι ι ι ι ι ι ι ιν ςα α α

α α α α α α α α α υε ε ε

ε ε ε ε ε ςα α α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

γα α π α α α α α χα α α α

α α α α α α α υε ε υε ε ε ε

ε ε ε π γα α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α υε ε ε ε ε ε

ε ε Δ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε γα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ρα α α ρα α α α α

α π α α α α α α α λλη λϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ π ϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ι ι α λλη η λϑ ϑ

ϑ ϑ ϑ ϑ ι α α α α π α

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α π

υε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α

α α α α υε ρα α ρα α α α α υε

ε ε ε ε ε κ ρα α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.
Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα
ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος Δι.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν
ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον
εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ ἀδιαίρετον
Τριάδα προσκυνοῦντες
αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος Δι.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου.

συ νην σου **β** Αλ λη λου ι α Αλ λη

λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α **Δ**

Ὁ Διάκονος: Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος **Δι.**

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος **β** (δίς).

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον **β** **Ὁ β' Χορός:** α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος **Δ**

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἑξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν, τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερεύς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐψυχίου
τοῦ ἐν Καισαρείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος Β'.

Α Ε ις πο ολ λα α α

α α α α α α α α α α α α

α α ε ε ε ε ε ε τη η

η η η Δε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο

ο ο ο τα α α α α α α

α

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῆ δουλεία τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

**Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.**

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἡ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἡ ὡσεὶ χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ἔτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ
θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων
ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα
Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

Αἶτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν
κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη
κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ
κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε

αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολεῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί

ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἀμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχεσ τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαιία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.

Κριῖνον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν

δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρομένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδουσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι,
ὧ̄ ἐνετείλω· καὶ συναγωγή λαῶν κυκλώσει σε, καὶ
ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κριῖνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί.
Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ
Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος
τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ
μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην
ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ
στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν
αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσεν σκεύη θανάτου, τὰ βέλη
αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν
ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ
ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην
αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου

ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω
αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν
καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου,
σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξα
καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν
ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ
πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς
θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου
ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε.

ᾠχος πλάγιος τοῦ δευτέρου.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος λ π Πά

Η ε ε Κυ ρι ι ε ε ε κε κρα ξα προς

σε ε ει σα α κου σο ο ο ον μου π

ει σα κου σο ο ονμου Κυ υ ρι ι ι ι

ε π Κυ ρι ε ε ε κε ε κρα ξα προς σε

ε ει σα α κου σο ο ο ον μου π προ

σχεσ τη φω νη τη ης δε ε ε η η η σε

ε ω ω ως μου Δ εν τω κε κρα γε ναι

με ε προς σε Δ ει σα κου σο ο ονμου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη τω η η προ ο ο

σε ευ χη η η μου Δ ρ ως θυ μι α α μα

α ε νω ω πι ο ο ο ον σου π ε

παρ σι ις τω ω ων χει ει ρω ω ων μου

θυ σι α ε σπε ρι ι νη ει σα κου σο ο

ονμου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα

τι μου και θυ υ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λη μου π

Μ η εκ κλη νης την καρ δι αν μου

εις λο γους πο νη ρι ας του προ φα σι

ζε σθαι προ φα σεις εν α μαρ τι αις **π**

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συνδυ α σω με τα των

ε κλεκτων αυ των **π**

Π αι δευ σει με δι και ος **κ** εν ε

λει και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε

α μαρ τω λου μη λι πα να τωτην κε φα λην

μου **π**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου

εν ταις ευδοκiais αυτων κατεπο

θησαν εχομενα πετρας οι κριται αυ

των **π**

Ακουσονται τα ρηματα μου ο

τι ηδυνθησαν ωσει παχος γης ερρα

γη επι της γης διεσκορπισθητα οστα

αυτων παρα τον αδην **π**

Οτι προς σε Κυριε Κυριε οι ο

φθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αντα

νεληστην ψυχην μου **π**

Φυλαξον με απο παγιδος ης συ

νε στη σαν το μοι **Δ** και α πο σκαν δα

λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι

α μαρτω λοι **π** κα τα μο νας ει μι ε γω

ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ξα φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γ γε λω **Δ**

Ε ν τω εκ λει πει ει ν εξ ε μου το

πνευμαμου ^{Δ ρ} και συ ε γνωστας τριβουσουμου ^{Δ ρ}

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ^ϛ

ε κρυψανπα γι δα μοι ^π

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α ^δ

και ε πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π

Α πω λε το φυ γη απ ε μου ^κ και

ουκ ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^π

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα ^{δ ρ}

Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^π

Π ροσχεσπροστην δε ησιν μου **Δ** οτι ε

ταπεινωθην σφοδρα **π**

Ρυσαι με εκ των καταδιωκων

των με οτι εκραται ωθησαν υπερ

ε με **Δ**

Εξαγαγε εκφυλακης την ψυ

χην μου του εξομολογησασθαι αιτω

ονοματι σου **π**

Εμε υπομενουσι δικαιοι

εως ου ανταποδωσω μοι **π**

Εκβαθων εκεκραξα σοι οι

Κυ ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης

μου ^π

Γ ε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα εις την φω νη της δε η σε ω σμου ^π

Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Γ η με ε ρον η η χα ρις του α γι

ι ου Πνε ευ μα α τος ^δ η μα ας συ

νη η γα α α γεν ^π και πα αν τε ες

αι αι ρο ο ον τες ^κ το ον Στα α α

αυ ρον σου ου λε ε ε γο ο ο μεν ^δ ^δ ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο ο με ε

νος εν ο νο μα τι ι ι Κυ υ ρι

ι ου ω σα αν να α εν τοι οις υ

ψι ι ι ι στοις

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ο ε χων θρο νον ου ου ου ρα α α

νον και υ πο πο ο δι ο ο ον τη

η η ην γην ο του Θε ου Πα α α τρο

ος Λο ο ο γος και Υι ος συ υ να

ι ι ι ι δι ι ι ι ος ε πι πω

ω λου ου ου α α λο ο ο γου ε με

τρι α σε ση με ρον εν Βη η η θα νι

ι ι α ε ε ε ελ θων ο θε εν

παι αι δε ε ες Ε ε βραι αι αι ων κλαδους

χερ σι κα τε χοντες ευ φη η η η μου

ουν φω ω ω νη ω σαν να α ε εν

τοι οι οις υ ψι ι ι σι οις ευ λο γη

με νος ο ο ερ χο ο ο ο με

ε ε ε νος Βα σι λε ευς του Ι ι ι

σρα α α α ηλ

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν
Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Α ε ε ευ τε και η η η μεις ση η

η η με ε ε ε ρον πας ο νε ος Ι ι

ι σρα α α ηλ η εξ ε θνω ων Ε

ε εκκληη σι ι ι α με τα του Προ

φη του Ζα χα ρι ου ου ου εκ βο ο

η η σω ω ω ω μεν χαι αι αι ρε

ε ε σφο ο ο ο δρα θυ υ γα τε

ερ Σι ι ι ων κη ρυσ σε θυ γα τερ

Ι ε ρου ου ου σα α α λημ ο τι

ι δου ο Βασιλε ε ευσσουερ χε ται σοι

πραα α υ υ υς και αι σω ω ω ζων

και ε πι βε βη η κως ε πι πω λον

ο νου υι υι ο ον υ πο ζυ γι ι ι

ι ι ου ε ορ τα ζε τα των παι αι

δων κλαδους χερ σι κα α τε χου ου σα α

α ευ φη η μη η η η σον ω σαν

να α ε εν τοι οι οις υ υ ψι στοις ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο ο ο ο

με ε ε ε νος Βασιλε ευστου Ι ι

ι ι σραα α α ηλ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

η ν σε πτην Α να στα α σι ι ν τη η ν
σην προ τυ που με νος η η η μιν η
η η η γει ει ει ει ρας θα νον τα
τη η η προ στα α ξει ει ει ει σου
τον α πνουουν Λα ζα α ρον τον φι λον α
γα θε εκ του μνη μα α τος τε τα α αρ
ται αι ον ο ο ο δω δο ο ο ο
τα ο θεν και τω πο λω ε πι
βας συ υμ βο ο λι ι κως ω σπερεπ ο χη
ματος φε ρο με νος τα ε ε ε θνη τε

κμαιο ο ο μενος σωωωτηρ ο

θεν και τον αινον σοι οι οι προ ο σφε

ε ε ρει ο η γα πη με ε νος

Ι στρα α ηλ εκ στο μα α τωων θη

η η λα α ζον των και νη η πι ι ι ων

α κα α α α κων κα θο ρων των

σε ε ε Χρι ι ι στε ει σερ χο με

νον εις τη ην Α α α γι ι ο α αν

Πο ο ο λιν προ ε ε ε εξ η η

με ρω ω ων του Παα α α α σχα

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Π ρο ἐξ ἡ με ε ρω ω ωντουου Πα

α α σχα ηλ θεν Ι ι η η σου ους εις

Βη η θα νι ι ι ι αν και προ σηλ

θον αυ τω οι μα θη ται αυ του λε

ε γον τε ες α α αυ τω Κυ ρι ε

που θε ε ε λει εις ε τοι μα σω με ε ε

εν σοι οι φα γει ειν το Παα α α σχα

ο δε α πε ε στει ει λεν α αυ τους α

πελ θε τε εις την α πε ε να α αν τι ι

κω ω μην και ευ ρη σε τε αν θρω

ω ω πον κε ρα μι ον υ δα τος

βα α στα α ζο ο ο ον τα α κο λου

θη σα τε ε α αυ τω και τω οι κο δε σπο

ο τη ει ει πα α α τε ο Δι

δα σκα α α λο ος λε ε γει προς σε

ποι ω ω το ο Πα α α σχα με ε τα α

των μα α θη τω ω ω ν μου

Του̅ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι **π**

Κ αι νυν και α α ει **Δ** και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην **π**

Ε η με ερον η η χα ρις του α γι

ι ου Πνε ευ μα α τος **Δ** η μα ας συ

νη η γα α α γεν **π** και πα αν τε ες

αι αι ρο ο ον τες **κ** το ον Στα α α

αυ ρον σου ου λε ε ε γο ο ο μεν **Δ** ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο ο με ε

νος **Δ** εν ο νο μα τι ι ι Κυ υ ρι

ι ου **Δ** ω σα αν να α εν τοι οις υ

ψι ι ι στοι οι οι οι οις **Δ**

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.
Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.
Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το **β** **Δ**

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκάλεσεν Ἰακώβ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Συνάχθητε, ἵνα ἀναγγείλω ὑμῖν, τί ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· συνάχθητε, καὶ ἀκούσατέ μου, υἱοὶ Ἰακώβ· ἀκούσατε Ἰσραὴλ τοῦ πατρὸς ἡμῶν. Ἰούδα, σὲ αἰνέσουσιν οἱ ἀδελφοί σου· αἱ χεῖρές σου ἐπὶ νώτου τῶν ἐχθρῶν σου· προσκυνήσουσί σοι οἱ υἱοὶ τοῦ πατρὸς σου. Σκύμνος λέοντος Ἰούδα, ἐκ βλαστοῦ, υἱέ μου, ἀνέβη· ἀναπесῶν ἐκοιμήθη ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἐγερεῖ αὐτόν; Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα καὶ ἡγούμενος, ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως

ἂν ἔλθῃ, ᾧ ἀπόκειται· καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν· δεσμεύων πρὸς ἄμπελον τὸν πῶλον αὐτοῦ, καὶ τῆ ἔλικι τὸν πῶλον τῆς ὄνου αὐτοῦ· πλυνεῖ ἐν οἴνῳ τὴν στολὴν αὐτοῦ, καὶ ἐν αἵματι σταφυλῆς τὴν περιβολὴν αὐτοῦ· χαροποιοὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀπὸ οἴνου, καὶ λευκοὶ οἱ ὀδόντες αὐτοῦ, ἢ γάλα.

Προφητείας Σοφονίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνου καὶ κατατέρπου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σου· λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σου. Βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σου· οὐκ ὄψει κακὰ οὐκέτι.

Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρεῖ Κύριος τῆ Ἱερουσαλήμ· Θάρσει, Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ χεῖρές σου· Κύριος ὁ Θεός σου ἐν σοὶ δυνατός, σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτοῦ, καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς. Καὶ συνάξω τοὺς συντετριμμένους σου. Οὐαί! τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὄνειδισμόν; Ἴδου ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἕνεκά σου, λέγει Κύριος, ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ σώσω τὴν ἐκπεπισμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰσκαύχημα, καὶ ὀνομαστοὺς ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Προφητείας Ζαχαρίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Χαῖρε σφόδρα, θύγατερ Σιών· κήρυσσε, θύγατερ Ἱερουσαλήμ· ἴδου ὁ Βασιλεὺς σου ἔρχεται σοι, δίκαιος καὶ σώζων αὐτός, πραῦς καὶ

ἐπιβεβηκῶς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον. Καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρματα ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικόν, καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ἀπὸ ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως διεκβολῶν γῆς. Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας τοὺς δεσμίους σου, ἐκ λάκκου οὐκ ἔχοντος ὕδωρ· καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμιοι τῆς συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικίας σου, διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι, διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἐμαυτῷ τόξον· ἐπλησα τὸν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε, ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ· καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολίς αὐτοῦ· καὶ Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ ἐν σάλπιγγι σαλπιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ· Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς.

**Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·**

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις: Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ δ̣ Ν̣η̣.

Χ αἰ ρε καὶ εὐ φραῖνου πο ο λι ις Σι ι

ων **β λ** τερ που καὶ α α γα αλ λου **β λ** η

Ε εκ κλη σι α του ου ου ου Θε ε ε ε

ου ^ν _δ ι δου γαρ ο βα σι λευς σου πα

ρα γε γο νεν εν δι και ο ο συ υ

νη ^β _χ ε πι πω λου κα θε ε ζο με ε

νος ^β _χ υ πο παι αι δων α νυ μνου ου ου

με ε ε ε νος ^ν _δ ω σαν να α εν

τοι οι οι οισ υ ψι ι ι στοι οισ ^ν _δ ευ

λο γη με νο ος ει ^Δ _δ ο ε ε χων

πλη η η θος οι κτι ιρ μω ων ε λε η σο

ο ο ον η η η η μας ^ν _δ

Στίχ. Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων
κατηρτίσω αἶνον.

Η λ θεν ο Σω τηρ ση με ρον ε πι την

πο λιν Ι ε ρου σα λημ πλη ρω ω σαι

την γρα α φην **Δ** και παν τε ες ε λα α

βον ε εν ται αις χερ σι βα α α ι

ι ι ι α **Δ** τους δε χι τω νας υ πε

στρω ων νυ ον α αυ τω **Δ** γι νω ω

σκο ον τες ο τι αυ τος ε στι ι ι ι ν

ο Θε ε ος η ημων **Δ** ω ω τα α Χε ρου

ου βιμ βο α α Α α πα α αυ στω ως

ω σαν να α α εν τοι οις υ υ ψι

ι ι ι στοις **Δ** ευ λο γη με ε νο ο

ος ει **Δ** ο ε ε χων πλη η η θος

οι κτιιρ μωων ε λε η σο ο ο ο ον

η η η η μας δλ

Στίχ. Κύριε, ό Κύριος ήμῶν, ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Ο τοις Χε ρου βιμ ε πο ο χου με

ε νος β λ και υ μνου ου ου με νο ος υ υ πο

ο τω ων Σε ρα φι ιμ δλ ε πε βης ε πι

πω λου δα βι τι κωως α γα α θε δλ και

παι δες σε α νυ μνου θε ο ο ο ο πρε

ε ε ε πωσ δλ Ι ου δαι οι ε βλα σφη

μουν πα ρα α νο ο ο μωσ β λ το α

κα α α θεκτοον των ε ε θνων Δ η κα

θε ε δρα του πω ω ω λου προ ο ε ε

τυ υ υ υ που Δ εξ α πι στι ας ει εις

πι ι στιν β λ με τα ποι ου ου ου ου

με ε ε ε νον Δ δο ο ξα σοι Χρι ι

στε ε ν' ο μο ο νος ε λε η ημων

καιφι λα α α αν θρω ω ω προς Δ

Του̅ αυ̅του̅.

Ἦχος λ π Πα.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω Δ και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

μην **π**

Σ η με ερον η η χα ρις του α γι

ι ου Πνε ευ μα α τος η μα ας συ

νη η γα α α γεν και πα αν τε ες

αι αι ρο ο ον τες το ον Στα α α

αυ ρον σου ου λε ε ε γο ο ο μεν ευ

λο γη με νος ο ο ερ χο ο με ε

νος εν ο νο μα τι ι ι Κυ υ ρι

ι ου ω σα αν να α εν τοι οις υ

ψι ι ι στοι οι οι οι οισ ρ

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ ‘Ιερεύς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. ‘Αγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ

ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορὸς: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος α'

Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον, Χριστέ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σου

Πάθουςπιστοῦ μενος Δὲκ νεκρῶν ἠγειρας

τον Λάζαρον Χριστέ εὖ ο Θεός π ὅθεν καὶ

ἡμεῖς ὡς οἱ Παιδὲς Δὲ τὰ τῆς νικῆς σύμβολα

φερόντες π σοὶ τῷ νικητῇ ἡ του θανα

του βο ω ω μεν **Δ** Ω σαν να α εν
τοις υ ψι στοις **Δ** ευ λο γη με νος
ο ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου **π**

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν. Ἔτερον. Ἦχος δ΄

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς, ἠξιώθημεν τῆ ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δ** Δι.

Συν τα φεν τες σοι δι α του Βα πτι
σματος Χρι στε ο Θε ος η μων της α θα
να του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να

στα σεις σου και ανυμνουντες κραα

ζομεν ευλογημενος ο ερχομε

νος εν ονοματι Κυριου ου ου

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἅγιαν καὶ ἀμώμητον
πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,
σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγία
Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ’). Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα τὰ Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς,
ὑπὸ Χαραλάμπους Τσερκέζη.

ᾠχος ᾠ Πά.

Τ ο πα να γι ον Πνε ε ευ μα το και
τους Α πο στο λους δι ι δα α ξαν λαλειν
ε ε τε ε ε ραις ξε ε ναις γλω ω
ωσ σαις π ρ αυ το τους παι δαστων Ε ε
βραι αι αι αι αι ων τους α πει ρο κα α
α κου ους προ τρε ε πε ται αι κραυ γα α
α ζειν π ρ ω σαν να εντοις υ υ ψι
ι στοις ευ λο γη με νος ο ε χο ο με ε
νος ρ ρ Βα σι λευς του Ι ι ι σρα α

α ηλ π^α

0 συ να ναρχος και συ να ι δι ι

ος Υι ος και Λο ο γο ος του Πα τρος π^α ε

πι πω λου α α λο ο γου γ ηλ θε ση

με ρον κα θε ζο ο με ε νος ε πι την

πο λιν Ι ε ρου ου ου σα α α

λημ π^α ον τα Χε ρου βιμ με τα δε ε ε

ους α τε νι ι ι σαι ου ου δυ υ υ

να α αν ται π^α παι δες α νευ φη η

μη η σαν με τα βα ι ων και αι κλα α

δων + τον αι νον μυστικως α α να με ε ελ

πο ο ον τες π ω σαν να εντοις υ

υ ψι ι ι ι ι στοις τω ελ θον τι σω

σαι αι ε εκ πλα α α νη ης α πα αν το

γε ε ε νο ος η μων π

Π ρο εξ η με ρων του Πα α α σχα η

φω νη σου η κουσθη Κυ υ ρι ι ε

εις τα βα α θητουου Α α α δου ου

ο θεν και τον Λα α ζα α ρον τε τρα η

η με ε ρον η η η γει ει ει ρας π

οι δε παι δες των Ε βραι ων ε ε κρα

α ζο ον ω σαν να ο Θε ο ος η η

μων δο ο ο ξα α α σοι π⁹

Ἦχος Δι.

Ε ι σερ χο με νου σου σου Κυ ρι ι ε

εις τη ην Α α α γι ι ι αν Πο ο

λιν Δ ε πι πω ω ω λου κα θη η

η με ε ε νος β ε σπευ δες ελ

θειν ε ε ε πι ι ι το Πα α θος Δ

ι να πλη ρω ω ω σης νο ο μο ο ον +

και αι αι Προ ο φη η η τας β οι δε

+ παι δες των Ε ε βραι αι αι ων της Α να στα

α σε ε ως την νι κην προ μη νυ υ υ

ον τες υ πηντωνσοι με τα κλαδωνκαι

βα ι ι ων λε ε ε γο ο ον

τες ευ λο γη με νο ος ει ει Σω ω

ω τηρ ε λε ε η η σο ο ον

η η η μας

Α ο ο ξα α σοι Χρι στε τω εν υ ψι

στοιςκα θη με ε νω ω ε ε ε πι ι ι

του θρο ο νου και νυν προσδο κω ω με

ε ε νω με τα του τι μι ι ι ου σου ου

Στα αυ ρου ου δι ο ευ φραι νε ται θυ γα

α τηρ Σι ων α γα λ λ ο ν τ α ι τ α ε ε ε

θνη η της γης κλαδους κα τε χου

ου ου ου σι ι ι παι αι αι δε ες

χι τω ω ω νας οι οι Μα θη ται και

πα σα η οι κου με νη ε δι δα χθη η

η του ου ου βο ο α α αν σοι ευ

λο γη με νος ει Σω τηρ ε λε ε η

η σο ο ον η η η μας

Ἦχος ᾠή Γα.

ο ξα α Πα τρι ι ι ι και

Υι υι ω και αι α γι ι ω ω Πνε ε

ευ μα α α τι ι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις

τους αι ω ω νας των αι αι ω ω ω νω ων

α μη ην **π**

Π ρο ε εξ η με ρω ω ω ων του γε

νε ε ε ε σθαι το ο Πα α α σχα **κ** η ηλ

θεν Ι ι η σου ου ους εις Βη η θα

νι ι ι α αν **π** α να κα λε σα

σθαι τον τε ε θνε ω ω ω ω τα τε

τρα η με ρον Λα ζα α ρον **κ** και προ κη

ρυ ξαι αι την Α α να α α στα α α

α σι ιν **π** υ πη ην τη η σα αν

α αυ τω ω ω και αι γυ ναι αι αι αι

αι αι κες ^κ Μα αρ θα α και Μα ρι

ι ι α α α δελ φαι αι αι αι του

ου Λα ζα α α ρου ου ^π α να βο

ω σαι αι προ ος α αυ τον Κυ ρι ι ε ει ης

ω ω ω ω ω δε ^κ ουκ αν α πε θα

α νεν η η μων ο α δελ φο ος ^ν το τε

λε γει ει προ ος α αυ τας ^κ ου προ ει ει

ει ει πο ον υ υ υ μιν ^κ ο

πι στευ ων ει εις ε ε ε με καν α πο

θα α νη η ζη η η σε ε ε ε

ται αι ^π υ πο δει ει ει ει ξα α τε

ε ε μοι που ου τε ε θη η κα τε αυ το

ον ^ν και ε βο ο α α α προ

ος α α αυ τον ^κ ο κτιστηστω ω ω

ων α α πα α αν των Λα ζα ρε δε ε ευ

ρο ε ε ε ^χ ξω ω ω ω ^{ρρ}

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρῖς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος δ'· Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος δ'· Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστέ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς, ἠξιώθημεν τῆ
ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κρίζομεν· Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δ' Δι.

Συνταφέντες σοι διὰ του Βαπτι

σματος Χριστε ο Θεος ημων της α θα
να του ζωης η ξιωθημεν τη Α να
στασει σου και α νυ μνουν τες κρα α
ζο μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με
νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου ου

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης:

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·
Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. ‘Ο Ἀναγνώστης·

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο ‘Ιερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς: Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν: Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός: Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης:**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς: Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν

ἄνθρωποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας

ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ

ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

“Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

‘Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν

σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

“Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἄλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς) Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα
καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ
οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ

ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεταιί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν

ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς

ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ

Παθουςπιστου μενος **Δ** εκ νε κρων η γειρας
τον Λαζαρων Χριστε ε ο Θεος **π** ο θεν και
η μειςως οι Παιδες **Δ** τα της νικησσυμβολα
φεροντες **π** σοι τω νικητη η του θανα
του βοωωμεν **Δ** Ωσαν να α εν
τοις υψιστοις **Δ** ευλογημενος
ο οερχομενος εν ονοματι Κυριου **π**

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Καὶ νῦν. **Ἔτερον. Ἦχος δ΄**

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς, ἠξιώθημεν τῆ
ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δ' Δι.

Κυν τα φεν τες σοι δι α του Βα ππισμα
τος Χριστε ο Θε ος η μων της α θα να
του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει
σου και α νυ μνουν τες κρα α ζο
μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ᾠχος δ' Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μετὰ κλάδων νοητῶς, κεκαθαρμένοι τὰς ψυχάς, ὡς οἱ Παῖδες τὸν Χριστόν, ἀνευφημήσωμεν πιστῶς, μεγαλοφώνως κραυγάζοντες τῷ Δεσπότη. Εὐλογημένος εἶ Σωτήρ, ὁ εἰς τὸν κόσμον ἐλθὼν, τοῦ

σῶσαι τὸν Ἀδάμ, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, πνευματικῶς γενόμενος, φιλόανθρωπε, νέος Ἀδάμ ὡς εὐδόκησας· ὁ πάντα Λόγε, πρὸς τὸ συμφέρον, οἰκονομήσας δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἑτερον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τεταρταῖον Λάζαρον, ἐκ τοῦ μνημείου, ἀναστήσας Κύριε, πάντας ἐδίδαξας βοᾶν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων σοι· Εὐλογημένος, εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐπὶ φίλῳ σου Χριστέ, δάκρυα ραίνεις μυστικῶς, καὶ ἐγείρεις ἐκ νεκρῶν, Λάζαρον κείμενον θνητόν· ἐν ᾧ συμπάθειαν ἔδειξας φιλανθρώπως· μαθόντα δὲ τὴν σὴν, παρουσίαν Σωτήρ, τὰ πλήθη τῶν βρεφῶν, ἐξῆλθον σήμερον, ἐν ταῖς χερσὶ κατέχοντα βαΐα, τὸ Ὠσαννά σοι κραυγάζοντα· Εὐλογημένος εἶ, ὅτι τὸν Κόσμον, εἰς τὸ σῶσαι ἐλήλυθας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἑτερον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε συμφώνως, οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη· ὁ γὰρ Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων, ἐπέβη νῦν τῷ πῶλῳ, καὶ ἔρχεται θέλων ἐν Σταυρῷ, πατάξαι τοὺς ἐχθροὺς ὡς δυνατός· διὰ τοῦτο καὶ οἱ παῖδες, μετὰ βαΐων, κρᾶζουσι τὸν ὕμνον· Δόξα σοι τῷ ἐλθόντι Νικητῇ· δόξα σοι τῷ Σωτῆρι Χριστῷ· δόξα σοι τῷ εὐλογημένῳ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

ᾠχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καὶ ἐπὶ πάλου, ἐπικαθίσας
δι' ἡμᾶς, καὶ πρὸς τὸ Πάθος, τὸ ἐκούσιον φθάσας,
σήμερον ἀκούει, τῶν παίδων, ἀναβοώντων τὸ
Ὠσαννά, τῶν ὄχλων ἀναφωνούντων· Υἱὲ Δαυΐδ,
σπεῦσον σῶσαι οὓς ἐπλασας, εὐλογημένε Ἰησοῦ· εἰς
τοῦτο γὰρ ἐλήλυθας, ὅπως γινῶμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δ' Βου.

 κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ

 λα α α πο λε ε μει με ε ε πα α

 α θη η αλλ αυ τος α αν τι λα α

 α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη

 η ηρ μουου (Δίς).

 ο ι μι σου ουν τες Σι ω ων αι σχυν

θη τε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου ^{β λ} ως χο ο ορ το ο ο ος

γα αρ ^{π ρ} πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε

α πε ε ξη ρα α α με ε ε νοι

οι ^{β λ} (Δίς).

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω Πνευ μα α τι ι ^{β λ}

Α γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται και ^{β λ}

και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι ^{π ρ} λαμ

πρυ υ υ υ νε ε ε ται ^{Δ δ} τη η Τρι

α δι κη η Μο να α α δι ι ι ι Ι

ε ε ρο κρυ υ υ φι ι ι ω

ως **β λ**

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων **Α** α μη ην **β λ**

Α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ

υ ζει **Δ δ** τα τη ης χα α α ρι

το ο ος ρει ει ει θρα α **β λ** αρ δε

ευ ο ο ο ον τα α **π ρ** α πα σαν τη ην

κτι ι ι σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι

ι ι α αν **β λ**

Προκείμενον. ᾠχος δ΄

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

Στίχ. Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Δι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον

Τὸ Εὐαγγέλιον.

Ὁ Ν΄ Ψαλμὸς (χῦμα).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα τὰ κάτωθι παρὰ Χαρ. Τσερκέζη

Ἦχος Δι.

Δ ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Σ η με ρο ο ον ο Χρι στος ει σερ χε

ε ε ται εν Πο λει ει ει τη η η Α

γι ι α ε εν πω ω ω ω λω κα

θη η η με ε ε ε νος την α

λο γι ι ι αν λυ υ ων των ε

θνω ων την κα α κι ι στον πα α α

α α λαι αι κε χερ σω με ε ε ε νην

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναστων

αι ω νων Α α μην

Τὸ αὐτό.

Ἰδιόμελον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου,
καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἦχος λ Πά.

Ε η με ε ρον η η χα ρις του α γι

ι ου Πνε ευ μα α τος η μα ας συ

αἶνον, τῶν σῶν οἰκετῶν κατηρτίσω, καταλύσαι τὸν ἀντίπαλον, καὶ ἐκδικῆσαι πάθει Σταυροῦ, τὴν πτῶσιν τοῦ πάλαι Ἀδάμ· διὰ ξύλου ἀναστήσαι τοῦτον δέ, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε. (δίς)

Δόξα.

Αἶνεσιν, Ἐκκλησία ὁσίων, τῷ ἐνοικοῦντι Σιών, σοὶ Χριστέ προσφέρει· ἐν σοὶ δὲ Ἰσραήλ, τῷ ποιητῇ αὐτοῦ, χαίρει· καὶ ὄρη ἔθνη ἀντίτυπα λιθοκάρδια, ἐκ προσώπου σου ἠγαλλιῶσαντο, ἄδοντα, ἐπινίκιον ὕμνον σοι Κύριε.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ γ. Ὁ εἰρμός.

Νάουσαν ἀκρότομον, προστάγματι σῶ, στερεὰν ἐθήλασε πέτραν, Ἰσραηλίτης λαός· ἡ δὲ πέτρα σὺ Χριστέ, ὑπάρχεις καὶ ζωή· ἐν ἧ ἔστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος. (δίς)

Τροπάρια.

Νεκρὸν τετραήμερον, προστάγματι σῶ, ἐκ νεκάδων σύντρομος Ἄδης, ἀφῆκε Λάζαρον· ἡ ἀνάστασις Χριστέ, σὺ γὰρ καὶ ζωή· ἐν ᾧ ἔστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος. (δίς)

Δόξα.

Ἄσατε λαοί, θεοπρεπῶς ἐν Σιών, καὶ εὐχὴν ἀπόδοτε, Χριστῷ, ἐν Ἱερουσαλήμ· αὐτὸς ἔρχεται ἐν δόξῃ μετὰ κυρείας· ἐν ᾧ ἔστερεώθη, ἡ Ἐκκλησία κρᾶζουσα· Ὡσαννά, εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ὁ Χορός· Ἀμήν.

‘Ὁ ἀναγνώστης τὴν ὑπακοήν·

Μετὰ κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον, μετὰ ξύλων συνέλαβον ὕστερον, οἱ ἀγνώμονες Χριστόν, Ἰουδαῖοι τὸν Θεόν· ἡμεῖς δὲ πίστει ἀμεταθέτω, αἰεὶ τιμῶντες ὡς εὐεργέτην, διαπαντὸς βοήσωμεν αὐτῷ· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

‘Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

‘Ρωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πῶλῳ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐποχοῦμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν αἴνεσιν, καὶ τῶν παίδων τὴν ὑμνησιν, προσεδέξω βοῶντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

‘Ὁ Οἶκος.

Ἐπειδὴ Ἄδην ἔδησας, Ἀθάνατε, καὶ θάνατον ἐνέκρωσας, καὶ κόσμον ἀνέστησας, βαίῳσι τὰ νήπια ἀνευφήμουν σε Χριστέ, ὡς νικητὴν, κραυγάζοντά σοι σήμερον· Ὠσαννὰ τῷ Υἱῷ Δαυΐδ· οὐκέτι γὰρ φησι, σφαγήσονται βρέφη διὰ τὸ βρέφος Μαριάμ· ἀλλ' ὑπὲρ πάντων νηπίων καὶ πρεσβυτῶν, μόνος

σταυροῦσαι· οὐκέτι καθ' ἡμῶν, χωρήσει τὸ ξίφος· ἢ
σὴ γὰρ πλευρὰ νυγήσεται λόγχῃ· ὅθεν ἀγαλλόμενοι
φαμέν· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν Ἀδὰμ
ἀνακαλέσασθαι.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῆς ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἱερομάρτυρος Συμεών, Ἐπισκόπου Περσίδος, καὶ
τῶν σὺν αὐτῷ, Αὐδελλᾶ Πρεσβυτέρου, Γοθαζάτ,
Φουσίκ, καὶ ἑτέρων χιλίων ἑκατὸν πενήκοντα.

Στίχοι

Ἐπίσκοπόν σε, Συμεών, ἐγὼ μέγαν,
Ἐκ δὲ ξίφους μέγιστον ἀθλητὴν ἔγνων.
Ἄρκτου τὸ δεινὸν Αὐδελλᾶς ἔδυστόμα,
Βδέλλης ἀπλήστου τοῦ Σατᾶν φυγῶν στόμα.
Ἐπιτραπέντος τοῦ θύειν ἢ τεθάναι,
Θανεῖν Γοθαζάτ εἴλετο τμηθεὶς ξίφει.
Τὸ δέρμα Φουσίκ ἐκδεδάρθω μου λέγει,
Χιτῶν ὑφανθεὶς τοῦ Σατανᾶ τῆ κρόκη.
Τέμνουσιν ἀνδρῶν τριπλοπεντηκοντάδα,
Τὴν τριπρόσωπον προσκυνοῦσαν οὐσίαν.
Πίπτουσι Περσῶν ἀμφὶ χιλίους ξίφει,
Ἰδὼν ἔφης ἂν Παῦλε, Μαρτύρων νέφος.
Ἐβδομάτῃ Συμεὼν δεκάτῃ ἀπὸ αὐχένα τμήθη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου μάρτυρος,
Ἀδριανοῦ τοῦ νέου.

Στίχοι

Ἄν οὐκ ἔγνωσ τίς ἐστὶν ὁ φλογὸς μέσον,

Γνώση λαλοῦντος, Ἀδριανέ, καρτέρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι

Θνήσκων τὶ κράζεις; Σῶτερ, ἠγάπησά σε.
Ἄλλ' ἠγαπήθης, Ἀγαπητέ, καὶ πλέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τῶν Βαΐων, τὴν λαμπρὰν καὶ ἔνδοξον πανήγυριν τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐορτάζομεν.

Στίχοι

Πώλῳ καθίσας, ὁ λόγῳ τείνας πόλον,
Βροτοὺς ἐκζητεῖ λῦσαι τῆς ἀλογίας.

Τῇ ἀφάτῳ σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
νικητὰς ἡμᾶς τῶν παραλόγων παθῶν ποιήσον, καὶ
τὴν σὴν ἐναργῆ κατὰ θανάτου νίκη, τὴν φαιδρὰν
σου καὶ ζωηφόρον Ἀνάστασιν ἰδεῖν καταξίωσον, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὠδὴ Α'.
ω φθη η η η σα α α
αν αι πη γαι αι τη ης α α βυ υ υσ σου

ου νο τι δος α μοι οι ροι και αι α νε

κα λυ φθηθα α λασ ση η ης κυ μαι αι αι

νου ουσης τα θε με λι ι α α τη

κα ται αι γι ι δι νε ε ευ μα α α

α τι τα αυ της γα α αρ ε ε πε τι

μη η σας περι ου ου σι ο ον λα α

ο ον δε ε σω σα ας

Ὁ β' χορός.

α α δο ο ο ον τα α α α ε πι νι

ι κι ι ον υ υ υ υ μνο ον σοι Κυ ρι ι

ε ε

Ὠδὴ Γ'.

N

α α ου σαν α κρο ο το μον

προστα αγμαα τι ι σω ω ω ω στε ε

ε ρε αν ε θη λα σε ε πε τρα αν Ι στρα

α η λι ι τη ης λα α ος η η δε

πε τρα α συ Χρι ι στε υ πα αρ χεις

και ζω η η εν η η η η η η η

η ε στε ρε ω ω ω ω ω ω

ω ω θη η Ε εκ κλη η σι ι α κρα ζου

ου σα α Ω σαν να α ευ λο γη η με

ε νος ει ει ει ο ερ χο με νο

ος

Ωδὴ Δ'. Χ ρι στο ος ο ε ερ χο με ε

νοσ ε εμ φα α νω ως Θε ος η η μω

ων ^βη η ξει και αι ου χρο νι ι

ει ^Δεξ ο ρουουςκα α τα σκι ι ι

ου ου ου δα α α σε ε ε ε ε ος ^Δ

Κο ο ρης τι κτουου ου ου ου ση ης α

α πει ει ρανδρουου ^ππρο φη η της πα α

λαι φη η σι ^ΔΔι ο παντεςβο ω ω ω

μεν Δο ο ξα τη δυ να α α α μει ει σου

Κυ ρι ι ε ε ^β

^{Ωδὴ Ε΄.} **Τ**ην Σι ι ων ^Δεπ ο ρουςα

να βη η θι ο ε ευ αγ γε ε λι ζο με

ε νος **β λ** και την Ι ι ι ε ρου σα λημ

ο κη η ρυσ σω ων **π ρ** εν ι σχυ υ υ

υ υ ι ι ι υ υ υ ψω σο

ον φω ω ω νην **Δ δ** Δε δο ξα σμε ε

να α ε λα α λη η η θη **Δ δ** πε ρι σου

ου η πο ο λισ του ου **Θ** ε ε ου ου **β λ**

ει ρη η νη ε πι ι ι τον Ι στρα α

ηλ **Δ δ** και σω τη η η η ρι ι ον ε

θνε ε σι ιν **β λ**

Ὠδὴ 5'. **Θ** βο ο η η η η σα α

α αν εν ευ φρο συ υ νη η δι ι και ω

ων τα πνευ μα α τα α Νυντω ω κο ο ο

ο ο σμω δι α θη η η η κη και

νη η η δι ι α τι θε ε ται και ρα αν

τι σμα α τι καινουρ γει ει ται λα ο ο ος

θει ει ου αι μα α το ος

Ὠδὴ Ζ'. **Ο** ο δι ι α α σω σα

ας εν πυ υ ρι ι ι ι του ου ους Α

βρα μι αι ουςσουου παι δαας και αι τουους

Χα αλ δαι ου ους α νε ε λων οις α α

δι ι κως δι και αι αι ου ους ε νη δρεευ

σαν υ περ υ μνη η τε Κυ ρι ι ε

ο Θεος ο οτων πααα τεεερων

εεε λογγηηηη τοοοοοει

ει β λ

Ὠδὴ Η΄.

Α χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι ο

ον β λ

Ε υ φρανθη η τι Ι ι ι ε ρου

σα α λημ πα νη γυ ρι σα α τε οι α α

γα πω ωντες Σι ι ω ων β λ ο βα σι λε

ευ ων γα α αρ εις τους αι ω ω ω

ω ω να ας Δ δ Κυ ρι ι ος τω ων

δυ υ να α α με ε ε ω ω ων

η η η η ηλ θεν δι ευ λα βει εισθωπα α

σα η η γη δι εκ προ σω ω που αυ

του ου ου και αι αι βο ο ο α

α α α α τω δι Πα αν τα τα ε ερ γα

υ μνει ει ει τε τον Κυ υ ρι ι ο ο ο

ο ον β λ

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὠιδὴ Α'.

Ω

φθη η σαν αι πη γαι της α

βυσ σου νο τι ι δος α μοιροι β λ και α

νε κα λυ φθη θα λα ασ σης κυ μαι νου

σης τα θε με λι α τη κα ται γι δι νευ

μα α τι ταυτης γαρ ε ε πε τι μησας

πε ρι ου σι ον λα ον δε ε σωσας

Ὁ Β' Χορός:
α δοντα ε πι νι κι ον υ μνον

σοι Κυ ρι ε

Ὠιδὴ Γ'.
Ν α ου σαν α κρο το μον προ

σταγ μα τι σω στε ρε αν ε θη λα

σε πε τραν Ι σρα η λι της λα ος η η

δε πετρα συ Χρι στε υ παρ χεις και ζω η

εν η ε στε ρε ω ω θη η Εκκλη σι ι

α κρα ζου σα Ω σαν να ευ λο γη με

νοσ ει ο ερ χο μενος **β λ**

Ὠιδὴ Δ'. **Χ** ρι στο ος ο ερ χο με

νοσ εμ φα νως Θε ος η μων **β λ** η ξει και ου

χρο νι ει εξ ο ορους κα τα σκι ου δα

σε ε ος **β λ** κο ρης τι κτου σης α πει ραν

δρου **π ρ** προ φη της πα λαι φη σι **Δ δ** Δι

ο παν τες βο ω ω ω μεν **Δ δ** Δο ξα τη δυ

να α μεισου Κυ ρι ε **β λ**

Ὠιδὴ Ε'. **Τ** ην Σι ων επ ο ο ρους

α να βη θι ο ευ αγ γε ε λι ζο μενος **β λ**

και την Ι ε ρου σα λημ ο κη ρυσ των

εν ι σχυ ι υ ψωσονφωννη **β λ** δε δο ξα

σμε να ε λα λη θη πε ρι σου η πο λισ

του Θε ου **β λ** ει ρη η νη ε πι τον Ι σρα

ηλ **Δ δ** και σω τη η ρι ον ε θνεσιν **β λ**

ᾠδὴ ΣΤ'.

Ε

βο η η σαν εν ευ φρο

συ νη δι και αι αι ω ων τα πνευμα τα **β λ**

Νυν τω κο ο ο ο σμω δι α θη κη

και νη δι ι α τι θε ται **β λ** και ραν τι

ι σματι καινουρ γεισθωλα ος θει ου αι ματος **β λ**

ᾠδὴ Ζ'.

Ο

δι ι α σωσας εν πυ ρι

τους Α βρα μι αι ους σου παι δας **π ρ** και

τουουςΧαλδαιους α νε λων οις α δι κως

δι και αι ους ε νη δρευσαν υ πε ρυ

μνη τε Κυ ρι ε ο Θε ος ο των πα

τε ρων ευ λο γη τος ει

ᾠδὴ Η΄.

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προ σκυ νουου με εν τον Κυ ρι ον

Ε υ φρα αν θη τι Ι ε ρου σα λημ

πα νη γυ ρι σα τε οι α γα πων τες Σι

ων ο βα σι λευ ων γαρ εις τους αι

ω νας Κυ ρι ος των δυ να α με ων

η ηλ θεν ευ λα βει σθω πα σα η γη εκ

προ σω ωπουαυτου ου και βο α τω Παν

τα τα ερ γα υ μνει ει τε τον Κυ ρι ο ο

ο ο ον

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ὡδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε
ἐορτὴν· καὶ ἀγαλλόμενοι, δεῦτε μεγαλύνωμεν
Χριστόν, μετὰ βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις
κραυγάζοντες· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν. **(δίς)**

Τροπάρια.

Ἔθνη ἵνα τί ἐφρυάξατε; γραφεῖς, καὶ ἱερεῖς, τί κενὰ
ἐμελετήσατε; Τίς οὗτος εἰπόντες, ᾧ παῖδες, μετὰ
βαΐων καὶ κλάδων, ὕμνοις κραυγάζουσιν·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου,
Σωτῆρος ἡμῶν. **(δίς)**

Δόξα.

Οὗτος ὁ Θεός, ᾧ παρόμοιος οὐδεὶς, δικαίαν πᾶσαν
ὁδόν, ἐξευρῶν δέδωκε, τῷ ἡγαπημένῳ Ἰσραὴλ· μετὰ
δὲ ταῦτα ἀνθρώποις, συνανεστράφη ὀφθείς·
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου,
Σωτῆρος ἡμῶν.

Καὶ νῦν.

Σκάνδαλα τρίβου, τί ἐχόμενα ἡμῖν, τιθέατε ἀπειθεῖς; πόδες ὄξεῖς ὑμῶν, αἷμα διεκχέαι Δεσπότης· ἀλλ' ἀναστήσεται πάντως, σῶσαι τοὺς κρίζοντας· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου, Σωτῆρος ἡμῶν.

Ἡ Καταβασία. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Θ ε ος Κυ ρι ο ο ος και αι ε ε πε
φα α νεν η η μιν π σι συ στη η σα σθε
ε ε ε ο ο ορ τη ην και α γαλ λο
με ε νοι β λ δευ τε ε με ε γα α λυ νω ω μεν
Χρι ι στον π με ε τα βα ι ι ι
ων και αι κλα δωων υ υ μνοι οι οις κραυ γα α
α α α ζο ο ο ον τες π Ευ λο γη
με νος ο ο ερ χο με ε νος Δ εν

ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου Σωω τη η
ρος η η μω ω ω ω ω ν

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Θ ε ος Κυ ρι ος και αι ε πε φα νεν
η μιν συ στη η σα σθε ε ορ την
και α α γαλ λο με νοι δευ τε με ε γα λυ
νω μεν Χρι στον με τα βα ι ων και κλα δων
υ μνοιοις κραυ γα ζοντες Ευ λο γη με
νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι
Κυ ρι ου Σωω τη η ρος η μω ω ω ω ω ν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (Τρίς)

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος τέταρτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος δὲ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον **π** αι νει τε

τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων **Δ** αι

νει τε α αυ το ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις **π** Σοι πρε επει υ μνος τω Θε ω

ω **β**
λ

Α ι νει τε αυ τον παντες οι α αγ γε

λοι οι α α αυ του π αι νει τε αυ τον

πα α σαι αι αι δυ να α α μει

εις α α αυ του π Σοι πρε ε πει υ μνος

τω Θε ω ω β κ

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Βαρύς.

ζ Ϛ ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ρο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η ρη η η ην και Α α

α α ρα α α α α αρχι ι ι ι

ι ι ι αρχι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω ζω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Ky υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α α

α α α γα α α α α α ε ε υε

ε ε ε γ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α

α γ

Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς ὑπὸ Χαρ. Τσερκέζη.

Ἦχος δὲ Βου.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ο πλειστος ο χλος Κυ ρι ε ε
στρωννου ον εν τη ο δω τα ι μα τι α αυ
των **β λ** αλ λοι δε ε ε κο πτον κλα α α
δους α πο των δεν δρων και ε βα στα ζον
οι προ α γον τες δε και οι α κο λου
θουν τες ε ε κρα ζον λε γοντες **β λ** Ω σαν
να τω Υι ω Δα α βιδ **π ρ** ευ λο γη με
νος ει ει ο ελ θων **Δ δ** και πα α α α λιν
ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Μ ελ λον τος σου ει σι ε ε ναι εις την

Α γι αν Πο λιν Κυ ρι ε **β λ** τα κλα δη

των φυ των οι λα οι ε βα στα α ζον **π ρ** σε υ

μνου ουν τες τον των ο ο λων Δε σπο την **β λ** ο

ρω ων τες σε ε πι πω ω λου κα θη με

νον ως ε πι των Χε ρου βι ιμ ε θε ω

ρουν **β λ** και δι α του το ου τως ε βο ων **π ρ**

Ω σαν να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο

γη με νος ει ει ο ελ θων **Δ δ** και πα α α

α λιν ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου **β λ**

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ε ξελ θε τε ε ε θνη ε ξε ελ

θε τε και λα οι **β λ** και θε α σα σθε ση με ε

ρον τον βα σι λε α των ου ρα νων **Δ δ** ως

ε πι θρο νου υ ψη λου ε πι πω λου ευ τε

λους την Ι ε ρου σα λημ προ σε πι

βαι νον τα **β λ** γε νε α Ι ου δαι αι ων α

πι στε και μοι χα λις **ξ ρ** δευ ρο θε α α σαι ον

ει δεν Η σα ι ας **Δ δ** εν σαρ κι δι η

μας πα ρα γε νο με νον **β λ** πως νυμ φευ ε

ται ως σω φρο να την νε ε αν Σι ων **Δ δ** και

α πο βαλ λεται την κα τα κριτον σου να γω

γην **β** **κ** ως εν α φθαρτω δε γα μω και α

μι αν τω **Δ** **δ** α μι αν τοι συ νε ε δραμον

ευ φη μου ουντες οι α πει ρο ο κα κοι

παι δεσ **β** **κ** μεθ ων υ μνουντες βο η σω ω μεν

υ μνοντονα γ γε λι κον Ω σαν να εντοις υ

ψι ιστοις τω ε χον τι το με γα ε λε

β **κ**
ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τ ην κοι νην α να στα α σιν προτου ε

κου σι ου παθουςσου εις πι στω σιν παν των

προ εν δει ξα μενος Χρι στε ο Θε ος **β λ** τον

μεν Λα ζα ρον εν Βη θα νι ι α τη

κρα ται α δυ να μει ει σου **Δ δ** τε τρα

η με ρον νε κρο ον ε ξα νε στη σας **β λ**

και τυ φλοις δε το βλε ε πειν ως φω το

δο της ε δω ρη σω σωτηρ **β λ** και εις την Πο

λιν την Α γι αν με τα των σων Μαθη των

ει σηλ θες **β λ** κα θη με ε νος ε πι πω λου

ο ο νου **Δ δ** τα των Προ φη των εκ πλη

ρων κη ρυγ μα α τα ως ε πι των Χε ρου

βι ιμ ε πο χου με νος **β λ** και παι δες Ε

βραι αι ων με τα κλαδων και βα ι ων

προ υ πηντουν σοι **β λ** δι ο και η μεις κλα

δους ε λαι ων βα στα α ζοντες και βα ι

ι α ευ χα ριστως σοι βο ω ω μεν **β λ** Ω σαν

να εν τοις υ ψι ιστοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο με νος **Δ δ** εν ο νο μα τι Κυ ρι

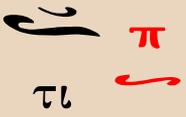
ου **β λ**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος $\lambda \pi$ ω Πα.

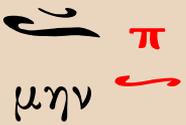
Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω **Δ ρ** και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

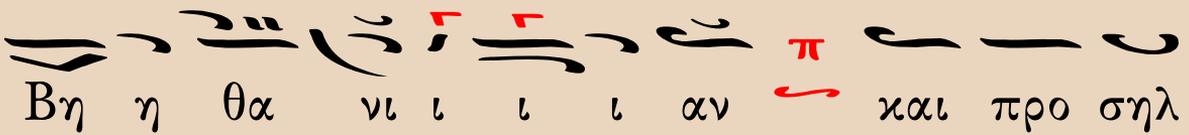
Κ και νυν και α α ει και εις τους αι

 ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

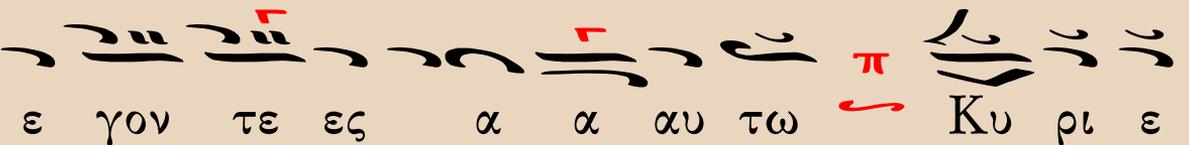
μην

Π ρο εξ η με ε ρω ω ωντουου Πα

 α α σχα ηλθεν Ι ι η η σου ους ει

 Βη η θα νι ι ι ι αν και προ σηλ

 θον αυ τω οι μα θη ται αυ του λε

 ε γον τε ες α α αυ τω Κυ ρι ε

 που θε ε ε λει εις ε τοι μα σω με ε ε

 εν σοι οι φα γει ειν το Πα α α σχα

ο δε α πε ε στει ει λεν α αυ τους α

πελ θε τε εις την α πε ε να α αν τι ι

κω ω μην και ευ ρη σε τε αν θρω

ω ω πον κε ρα μι ον υ δα τος

βα α στα α ζο ο ο ον τα ακο λου

θη σα τε ε α αυ τω και τω οι κο δε σπο

ο τη ει ει πα α α τε ο Δι

δα σκα α α λο ος λε ε γει

Ο β' χορός: προς σε ποι ω ω το ο Πα α

α σχα με ε τα α των μα α θη τω ω ω

ων μου

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

Δ ο ξά σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

καὶ Ἁ γι ον Πνευμα ^π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Ἁ γι ος συ ^δ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θεου Πατρος Αμην π

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος π

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δο ξα σμε ε νον το ο νο

μα α σουειςτους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα ταςου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι ασαι

την ψυ χηνμουου ο τι η μαρτονσοι π

Κ υ ρι ε προςσε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ειν το θελημα σου ο τι

συ ει ο Θεος μου π

Ο τι παρ σοι πηγη ζωης εν τω φω

τι σου ο ψο με θαφως π

Π αρατεινον το ελεος σου ουτοις

γι νωσκουσι σε π Αγιος ο Θεος α

γιος ισχυρος αγιος αθανατος ε

λεησον ημας π

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι π

Κ αι νυν και ει και εις τους αιωνων

αι ω νων Α μην π

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η

μας π

Χ Α α α α γι ι ος ο Θε ε

ος Δ ρ

Α α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος Δ ρ

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

α α ας Δ ρ

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

Οὐν τα φεν τες σοι δι α του Βα ππισμα
 τος Χριστε ο Θε ος η μων της α θα να
 του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει
 σου και α νυ μνουν τες κρα α ζο
 μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
 εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου ου

Ἔτερα Γεωργίου Βιολάκη.

ᾠχος λ Πα.

Ο ο ξα α Σοι τω δει ει ξα αν τι ι
 το ο φω ως Δο ο ξα α ε εν υ
 ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω και ε

πι γη ης ει ρη η η νη η π εν

αν θρω ποι οις ε ευ δο κι ι ι ι

α π

Υ μνου ου με εν Σε ευ λο

γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν

Σε ε δο ξο λο ο γου ου με ε

εν Σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δι α την με γα α α α α λη

η ην Σου δο ο ο ο ξαν π

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ κ

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ζ κ

Πα α τερ Παν το κρα α α α τος π

Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο γε ε

νες Δ Ι η σου ου Χρι ι στε ε και

Α α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα

α π

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος κ ο

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου π

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου π

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

η μων ο κα θη η με ε νος εκ

δε ξι ω ω ω ν του ου Πα α α τρος

κ και ε λε ε η η σο ο ν η η η

π
μας

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος

Α α γι ι ι ος π σι ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου ος Χρι

ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος Α α α μην π

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ραν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε π και αι νε ε σω ω ω π το

ο νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω

να α και εις τον αι ω ω να α

του ου ου αι αι ω ω ω ω νος π

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυ λα χθη η η ναι αι η η η

π
μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ε ε ε ρω ων η η η

μων και αι νε ε ε τον και δε δο ξα

σμε ε ε ε ε ε νον το ο ο νο ο

μα α α σου εις τους αι ω ω ω ω

να ας Α α α μην

Γ ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε

π
εν ε ε πι ι ι σε

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε δι ι δα

α α ξο ο ο ο ο ον με τα δι και

ω ω μα α τα α α α σου ου

Κ υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γεν η θη ης η μι ν εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α ε γω ει

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε

λε ε ε η σο ο ο ο ο ον με ι ι

α α σαι αι την ψυ χη η ην μου ου

ο ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι π

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ

γο ον δι δα α ξο ο ον με του

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ος μου π

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω

η ης εν τω φω τι ι ι ι

ι ι σου ο ο ψο ο ο ο με ε θα

α α φω ως π

Π α ρα α α α α τει ει ει πα

ρα α τει ει νον **κ** το ε λε ο ο ος

σου τοις γι νω ω σκου ου σι ι ι ι

σε **π** Α γι ι ο ο ο ο ο ο Θ ε ε ο ο ος

Α γι ι ο ο ο ο ο ο Ι σχυ υ υ ρος **κ** Α

γι ι ο ο ο Α α θα να α τοις ε λε ε η

η σο ον η η η μας **π**

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω ω

και α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι

π
ι

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τους αι ω ω ω ω νάστων αι

ω ω ω νω ων Α α α μην

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

το ος ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Α χ γι ι ο ο ο ος ο ο ο Θ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θ ε ε ο ο ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος Α γι

ι ο ος Α α θα α α α α α α α

γα α με α θα α να α το ος ε ε

λε η η σον η η μα α α α α α α

ας π

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ευν τα φεν τες σοι δι α του Βα ππισμα

τος Χριστε ο Θε ος η μων της α θα να

του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να στα σει

σου και α νυ μνουν τες κρα α ζο

μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ου ου

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτὴν.

Ἔχος λ̣ δ̣ Νη̣.

Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ϸ
οι Κυ ρι ε

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε ε η η

β
σον **λ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον **γ**
η

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ**

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Τ
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

Σω τε ε ερ σω σον η μας

Στίχ. β΄. Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με.

Στίχ. γ΄. Θλιψιν καὶ ὀδύνην εὔρον καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Στίχ. δ΄. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρα ζώντων.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ
αις πρε σβει αις της Θε ο το κου

Σω τερ σω σον η μα α ας

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι δὲ τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α'. Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἔταπεινώθην σφόδρα.

ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

ε πι πω λου ο νου ου κα θε σθεις ψαλ

λον τα ας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β'. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Στίχ. γ'. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Στίχ. δ'. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του

Θε ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα

δε ξα με νος δι α την η με τε ρανσω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α

γι ας Θε ο το κου και α ει παρ

θε νου Μα ρι ας α τρεπτως εν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. ᾠχος α'.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σου

Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας

τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ

ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα

φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου

βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν

τοῖς υ ψι στοῖς **Δ** εὐ λο γη με νος

ο ο ερ χο μενος ἐν ο νο μα τι Κυ ρι ου **π**

Στίχ. β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. δ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Εἴσοδος.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πύλου ὄνου καθεσθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Εἶτα τὰ Ἀπολυτίκια. ᾠχος α'.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἠγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἔτερον. ᾠχος δ'.

Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ Βαπτίσματος, Χριστὲ ὁ

Θεὸς ἡμῶν, τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἠξιώθημεν τῆ
Ἀναστάσει σου, καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν· Ὡσαννά
ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ὑν τα φεν τες σοι δι α του Βα πτι

σματος Χρι στε ο Θε ος η μων της α θα

να του ζω ης η ξι ω θη μεν τη Α να

στα σει σου και α νυ μνου ν τες κρα α

ζο μεν ευ λο γη με νος ο ερ χο με

νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ου

Δόξα, καὶ νῦν. Κοντάκιον. Ἦχος πλ. β'.

Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πάλῳ ἐπὶ τῆς γῆς,
ἐποχούμενος Χριστέ ὁ Θεός, τῶν Ἀγγέλων τὴν
αἴνεσιν, καὶ τῶν Παίδων ἀνύμνησιν προσεδέξω
βοώντων σοι· Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐρχόμενος, τὸν
Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι.

Γεωργίου Πρωγάκη.

ᾠχος λ π Δι.

Τ ω θρο νω εν ου ρα νω τω πω λω

ε πι της γης ε πο χου μενος Χριστε ο

Θε ος των Αγ γε λων τη αι αι νε σιν

και των Παι δων α νυ μνησιν προ σε δε

ξω βο ων των σοι ευ λο γη με νος ο ερ

χο ο με νος τον Α δαμ α να κα

λε σα σθαι αι αι

ᾠ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ᾠ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τοῦ Τρισαγίου ὕμνου

ὁ δὲ ἀ' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος λ π Δι.

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ον Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ον

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ον

‘Ο ‘Ιερεύς: “Οτι άγιος ει̅...̅

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

‘Αρχεται ο̅ α̅ Χορός.

ᾠχος Δι̅.

Α μην Α γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Α α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Α α γ ι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος **Δ** Α α γ ι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α γ ι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γ ι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γ ι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας **Δ**

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α΄ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἐτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Α μην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Α γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α γι ι ος Α θα να τος ε λε η

σον η η μας

‘Ο Διάκονος· Δύναμις.

‘Ο α’ Χορός, ἀργῶς·

Α υ να μιν Α α γι ος ο Θε ε ος

Α α γι ος Ι σχυ υ ρος Α γι ι ος

Α θα να τος ε λε η σον η μα

α ας

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος Δι.

Η ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ις

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

ι ι α α α α α α α α α α α α

ο ο αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α

αε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ρ ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α α α α α α α

γ ι ι ι ι ι α α α α γ ι ι ι

ο ο ο ο ος Α θ α α α α α

α α α α α ν α α α ι ε α θ α ν α

ο ο ο ο ο ο ος ε ε λ ε ε

ε ε η η η ε λ ε η η σ ο ο

ο ο ο ο ο ν η η η μ α α

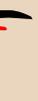
α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Η ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α γι ι ο ο ο ο ο ο ο

ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο

Α α α α α α α α α α

Θ λε ε ε ε λε ε ε η η σο

ον η μα α α α α α α α α

α ας

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ρα Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον ρα τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει ει ρα

Προκείμενον. ᾠχος δ.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπεικὲς ὑμῶν, γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ

εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἅ καὶ ἐμάθετε, καὶ παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ὁ β' Χορός·

Ἦχος Δι.

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι οι οι

οι οι οι οι οι Δ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α Δ
α α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι

Ο ι τα Χε ε ρου ου ου ου ου

ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι

ι ιμ Δ μυ στι κως ει κο ο νι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ει ει κο νι ζο ον τε ε ε ε ε

ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι τη η η η η η η

η η η η η η ζω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι α

α α α α α α α α α α α α

α δι ι ι ι ι ι ι ι ι το ον τρι

σα α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι ι ο

ον υ μνον προ ο σα α α α α α υ

μνο ο ον προ ο σα α α δο ο ον τε ες

πα α σαν νυν βι ο ο τι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι κη

η η η η η η η ην Δ α πο θω με θα

α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι με ε ρι

μνα α α α α α α αν Δ

Ω ω ω ω ω ως το ον βα α σι ι

ι το ον βα α σι λε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε υε ε ε ε χε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

υε ε βα σι λε ε α α α α α α Δ

των ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε

ξο ο με ε ε νοι οι **β**
λ

Τ αις α αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αι αις **Δ**
δ α ο ρα τως

δο ρυ φο ρου με νον τα α α α α α ξε

σι ι ι ι ι ι ι ι ιν **Δ**
δ Αλ λη λου

ου ου ου ου ι ι ι α α α α α α

α α α α α α α α α α α **Δ**
δ

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ
δ **Ο** ι τα α α α α α α α α

α α Χε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε αε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε Χε ε ρου

βι ι ι ι ι ι ι μ Δ μ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

χυ υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

μυ υ υ στι ι κω ω ως π ει κο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει κο ι

ι ζο ον τε ες και αι αι αι τη η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η π ζω

ο ο ο ο ο ο ποι οι οιζω ο ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω **Δ** Τρι α α α

α α α α α α α α α

α α α **ν'** α α α α α α α

α α α α α α α **Δ** Τρι α α α

α α δι ι τον τρι σα α α α α

α γι ο ο ον υ υ **ζ'** υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ο

υ υ μνο ο ον προ σα α δο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες **Δ** πα α

α α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δ ιε ε βα σι

λε ε ε α α α α α α α Δ των

ο ο ο ο ο ο ο λων υ πο δε ξο

ο ο με ε ε νοι οι β λ

αις Α αγ γε ε ε ε ε λι ι ι

αγ γε ε λι και αι αι αι αι αι αις α

ο ρα α α α τω ω ω ω ως δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α ξε ε

σι ι ι ι ι ι ι ι ν Δ Αλ λη λου

ου ι ι ι α α α α α α α α

α Δ

Πληρωτικά.

Ὁ α' Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἶ συλλεΐτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἄσματος ὄνομα
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Ἄ γ α π η η η η η η η

η η η χ η η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γ α α π η η η η η η η

σ ω ω σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρ ι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρ ι ι ε ε

η η η η η ι ι ι ι ι ι ι

τα α φυ γη η η η η η η μου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου και

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ

υ και ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η

η η η η η και ρυ υ στης μου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε η η η ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου

Ὁ Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον

ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δ' Βου.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ο ο ς και αι ε ε πε

φα α νεν η η μιν π ς συ στη η σα σθε

ε ε ε ο ο ο ρ τη ην και α γα λ λο

με ε νοι β λ δευ τε ε με ε γα α λυ νω ω μεν

Χρι ι στον π ς με ε τα βα ι ι ι

ων και αι κλα δωων υ υ μνοι οι οι ς κραυ γα α

α α α ζο ο ο ο ν τε ς π ς Ευ λο γη

με νος ο ο ερ χο με ε νος Δ εν

ο νο μα α τι Κυ υ ρι ι ου Σωω τη η

ρος η η μω ω ω ω ω ν β λ

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ε υ λο γη με ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε υε ε ε ε

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι Δ

κυ υ ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ου Δ Αλ λη λου ου ου ι ι ι

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ

Ἔτερον. Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος Ζω.

υ λο ο ο ο ο ο ο ο γη η

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ο ε ο ε ο ε ο ε ο ε ο
ε ο ε ο ε ο ε ο ε ο ε ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι π ι ι ι ι

ι ι ι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ ρυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ι κυ ρι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ζ ρα α α α α α ρα α α

α α α α α α λ λε π ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε υε ε ε ε ε ι α α α

α π α α α υε ρα α α α α α

α α α α α π α α α α α α α

υε ε ε ε ε ρα α α α α υε π

ρα α α α ρα α α α α

α α α α α α α αλ λη π

η η η η η η η η ρη η

η η η η η η η η η η ρα α α α π

λλη η η η ρη η η η η

η η η η η αλ λη λ ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι ι ι

ι αλ λη λ ς ς ς ς ς ι ι ι

α α α α α α α α α λε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε γε ε β λ ρα α α α α α

ρα α υε ε ε ε υε ε ε ε ε ι ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ι δ α α

α υε ρα α α α α α α α α α

α υε ε ζ α υε ε ε ε ε ε

υε ρα α α υε ρα α ρα α υε ε τε

υε ρα ρα υε ρα α υε λ ε ε ε ρι ρε

ε ρι ρε ε εμ τε ρε ε ρι ρε ρε ρδ

δ δ τε ρε ρδ δ δ τε δ τε ε ρι ρε ε ρι

ρε ρε ε ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ε

ρι ρι ρε εμ ^z τε ρι ρε ρε ρε ρε ε

ε ρε ε ρεμ τε εμ τε ε ε ρι ρι^η ρι

ρε ε ρε ε ρεμ ^z τε ρε ε ρε ρε ρι

ρι ρι ρε ρεμ ^Δ τε ρε ε ρε ρε ρι ρι

ρι ρε ρεμ ^η τε ρι ρι^η ρι ρε ε ε ρε

ε ε ρι ρε ρε ε ρε ε ε ρι ρε ρε ε

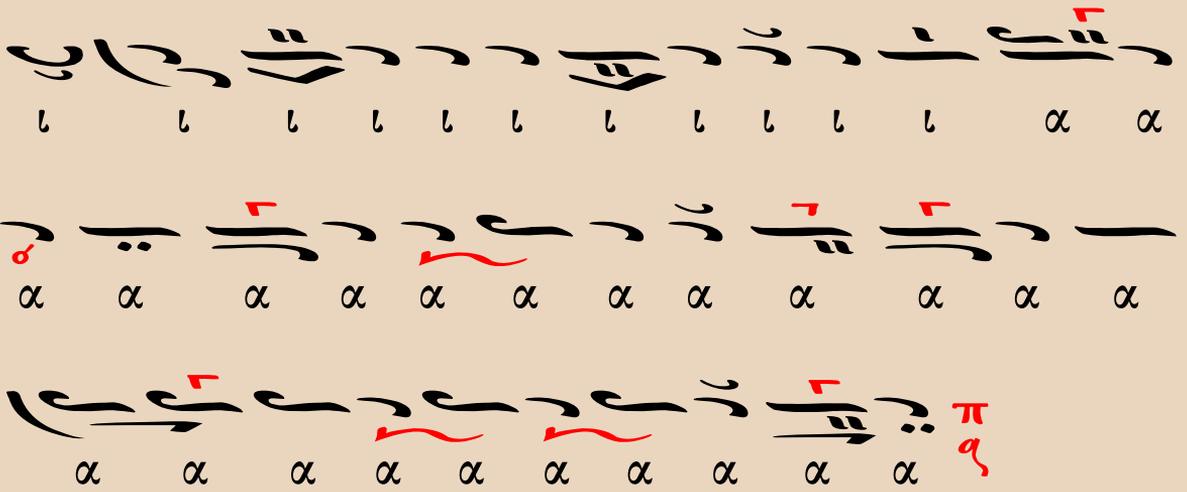
ρι ρι ρε εμ ^z ε ρε ρε ε ρι ρεμ τε

εμ τε ε ε ρι ρι^η ρι ρε ρε ε ρε εμ

τε ε τε ε ε ρι ρι^η ρι ρε ε ρε ε ρε

εμ τε ε ε ε ε ^π αε γα γα ^α αε ε

ε ε ε ε ^π αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν,
ψάλλεται τὸ παρὸν Ἀπολυτίκιον.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος α΄.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν, πρὸ τοῦ σοῦ Πάθους πιστούμενος, ἐκ νεκρῶν ἤγειρας τὸν Λάζαρον Χριστὲ ὁ Θεός· ὅθεν καὶ ἡμεῖς ὡς οἱ Παῖδες, τὰ τῆς νίκης σύμβολα φέροντες, σοὶ τῷ Νικητῇ τοῦ θανάτου βοῶμεν· Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος, ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

τον Λαζαρον Χριστε ε ο Θεος ^π ο θεν και

η μεις ως οι Παιδες ^Δ τα της νικησσυμβολα

φεροντες ^π σοι τω νικητη η του θανα

του βο ω ω μεν ^Δ Ωσαν να α εν

τοις υ ψι στοις ^Δ ευ λο γη με νος

ο ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ου

ου ου ου ^π

‘Ο ‘Ιερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

‘Ο β’ Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β’.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ᾠχος ➡ ➡ ➡ Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεντην δο ο ξανσου ο τι
η ξι ω σας η μαςτων α γι ων σου με
τα σχεινμυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη
σον η μας εν τω σω α γι α σμω ο
λην την η με ρανμε λε ταν την δι και ο
συ νηνσου Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ι α Αλ λη λου ου ι α α α

Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.
Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε
ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

 (δίς).
του αι ω νος

Ε
ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

 Ζ Ὁ β΄ Χορός.
γη με νο ο ον α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Καὶ ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.
Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος   Δι.

ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

τα α α α α α α α

ᾠδὴ Ἱερέως· Εὐλογητός... ᾠδὴ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾠ Π̣α.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω Δ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π ζω ω ην χα ρι σα α με νος Δ

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος π

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

‘Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἄπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

‘Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιού ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρῖς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ
χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἄφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλασεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ

θυμῶ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,

ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν.

Κρινον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς

αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με
ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ
ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν
σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδοῦσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ

στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ

πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ἔστιν ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ᾠὴ Πά.

Κ υ ρ ι ε Ε κε κραξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρ ι ι ι ε π

Κυ ρι ε Ε κε κραξα προς σε ει σα κου

σο ο ο ο ο ον μου π προ σχεις τη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα α κου σον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κ α τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου π ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου π

ε παρσις των χει ει ρω ων μου π θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε ^π_ρ

Στιχολογία Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου ^Δ_δ και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου ^π_ρ

Μ η εκ κλινης την καρ δι ανμουεις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα α σεις εν α μαρ τι αις ^π_ρ

Σ υν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο

μι αν ^Δ_δ και ου μη συν δυ α α σω με

τα των εκλεκτων αυ των ^π_ρ

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με **Δ** **δ** ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ηνμου **π** **ρ**

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των **Δ** **δ** κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των **π** **ρ**

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου

ο τι η δυν θη σαν **Δ** **δ** ω σει πα χος γης

ερ ρα γη ε πι της γης **Δ** **δ** δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην **π** **ρ**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι οφθαλμοι μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη αν

τα νε ληστην ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος

ης συ νε στη σαν το μοι **Δ** και α πο σκαν δα

λωντων ερ γα ζο με νωντην α νο μι αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψινμου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω ^π_α

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμαμου και συ εγνωστας τρι βουςμου ^π_α

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μην ^γ_α ε κρυψανπα γι δα μοι ^π_α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ_δ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^π_α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

εστιν ο εκζητωντην ψυχην μου ^π_α

Ε κεκραξαπρος σε Κυρι ε ει πα Συ

ει η ελπις μου μερις μου ει εν γη ζων

^π_α
των

Π ροσχεσπρος την δε ησιν μου ^Δ_α ο τι

εταπεινωθην σφοδρα ^π_α

Ρ υσαι με εκ των καταδιωκων των

με ^Δ_α ο τι εκραταιωθησαν υπερ ε

^Γ
με ε ^π_α

εν δυ σωων ται την εξ υ υ υ ψου ου

ους δυ υ να α α μιν π ρ δι ο βο ω

με εν σοι ο φω τι σμος και η α να α

σταα σις ρ ρ και η ει ρη νη η ημων δο

ο ο ο ξα α α σοι π ρ

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Μ εθ η με ρα σοκ τω της ε γερ σε ω

ως σουου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε ρ ω

φθηςτοις Μα θη ται αις σου εν το πω ου ου

ου ου η η η σαν συ υ νη γ με ε ε ε

νοι π ρ και φω νη σας αυ τοις ει ρη η η νη

υ υ μιν ᾠ τω α πι στουντι μα θη τη τας

χει ρα ας υ πε ε ε ε δει ει ει ει ξας π

και την α χραντον πλεου ραν ο δε πει

σθεις ε βο α α σοι ο Κυ ρι ος μου

και ο Θε ος μου δο ο ο ο ξα α α α

σοι π

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Θ ω μας ο λε γο με νος Δι δυ υ μοσουκ

η η ηνμετ α αυ των ο τε ει ση η ηλ

θες Χρι ι στε κε κλει σμε νων τω ω ω ων

θυ υ υ υ ρων ο θεν και η πι στει

τοῖς ῥηθι εἰσὶν αὐτῷ ^π ἐξ ἀπι

στίας εἰς πῖι σὶν βεε βαῖαι

ων ^π οὐκ ἀπηξίωσας δεεα

γααθε ^π ὑποδείξαι αὐτὴν

ἀχραντὸν πλεουράαν σου ^γ καὶ τῶν χειρῶν

καὶ τῶν ποδῶν τοῦ μωωωω λωωω

ωπας ^π ὁ δὲ ψηλαφῆσας καὶ ἰι

δων ^π ὠμολογήσει ναι Θεο

ὄν οὐ γυῦμον ^γ καὶ ἀνθρώπων

οὐ οὐ οὐ ψιιιι λον ^π καὶ ε

βοοοα ^γ ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θε

ος μου δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π_α

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Των Μαθητων δισταζοντων τη ογ δο η

η η με ε ε ρα ^π_α ε πε στη η ο Σω

ω τηρ ου ου ου ου η η η σαν συ υ νηγ

με ε ε ε νοι ^π_α και την ει ρη η νη ην

δους τω Θω μα ε ε βο ο η η σε ^Γ_α δευ

ρο α πο στο λε ψη λα φη σον πα α

λα α μας ^Γ_α αις τους η λους ε ε ε ε

πη η η η ξαν ^π_α ω κα λη α πι στι

ι α του Θω ω μα ^π_α των πι στων τας

καρ δι ι ας ^Γ εις ε ε πι ι ι ι

γνω ω σιν η η η η ξε ^π και με τα

φο βου ε βο ο η η σεν ^Γ ο Κυ

υ ρι ι ο ος μου και ο Θε ος μου δο ο

ο ο ξα α α α σοι ^π

³Ηχος Δι.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Μ ε τα την ε γερσιν σου Κυ ρι ι ε συ

νηγ με ενων τω ω ων Μα α α θη τω ων

σου ^Δ και των θυ ρων κεκλεισμε ενων ε ε

εν με ε ε σω ε ε στης ^Δ ει ρη

η η η νην πα ρε ε ε ε ε ε χω

ων α α αυ τοις πει σθεις δε και αι ο

Θω ω μα α α ας τη ο ρα σειτων χει

ρω ων και αι αι τη η ης πλευρα ας σου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ον και Θε

ο ον σε ε ω μο λο ο ο γη η

η η σε σω ζον τα τους ελ πι ζο ον

τας εις σε ε φι ι λα α αν θρω ω ω

ω πε

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Των θυρών κλεισμένων ἐπίστασθε

Ἰησοῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἵνα ἔλθῃ καὶ ἁρπάξῃ ὑμᾶς

ὅτι ἡ ἡμέρα ἡ ἐκείνη οὐδεὶς οἶσται

ἡ ἡμέρα καὶ ἡ ὥρα ἃς ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου ὅτι ἡμέρα ἡ ἐκείνη

ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔλθῃ ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους

καὶ ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους

καὶ ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους

καὶ ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους

καὶ ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους

καὶ ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους ἕρπυλλοὺς καὶ ἄρτους

σι ιν μου κρα α α ζει ει ειν με

ε τα α α α σου ο Κυ ρι ι

ο ο ος μου και ο Θε ο ος μου ου

δο ο ο ξα α α α α σοι

Στιχηρά τοῦ Μεγαλομάρτυρος.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν, ἀθλοφόρε Γεώργιε, συνελθόντες σήμερον, εὐφημοῦμέν σε, ὅτι τὸν δρόμον τετέλεκας, τὴν πίστιν τετήρηκας, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, τὸν τῆς νίκης σου στέφανον, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι, πεποιθῶς ἠὺτομόλησας, ὡσπερ λέων ἐνδοξε, πρὸς τὴν ἄθλησιν, ὑπερορῶν μὲν τοῦ σώματος, ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος, τῆς

ἀφθάρτου δὲ ψυχῆς, σοφῶς ἐπιμελούμενος, καὶ
κολάσεων, πολυτρόποις ἰδέαις ἐπυρώθης, ὡς χρυσὸς
κεκαθαρμένος, ἑπταπλασίως Γεώργιε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε
αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τῷ Σωτῆρι συνέπαθες, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον,
ἐκουσίως ἔνδοξε μιμησάμενος, συμβασιλεύεις
λαμπρότατα, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδυσάμενος
φαιδράν, καὶ τῷ σκήπτρῳ τῶν ἄθλων σου,
ἐγκοσμούμενος, καὶ στεφάνῳ τῆς νίκης διαπρέπων,
ἀπεράντους εἰς αἰῶνας, Μεγαλομάρτυς Γεώργιε.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι, καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος,
καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι, συμφραζάμενος, τοῖς
ἐναντίοις ἀνάλωτος, ἐγένου Γεώργιε, καὶ ὡς θεῖος
ἀριστεύς, τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας,
τροπωσάμενος, σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, τοὺς
πιστοὺς δέ, περιέπων ἀγιάζεις, καὶ διασώζεις
καλούμενος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Ὡς Πᾶ.

Η ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι

Α ξι ως του ο νο ο μα το ος

ε ε ε πο ο ο λι ι τε ε ευ σω

στρα τι ω ω τα α α Γε ω ωρ γι ι ι

ι ε τον Σταυ ρον γαρ του Χρι ι στου

επ ω μω ων α ρα α α α με ε ε

ε νος την εκ δι α βο λι κης πλανης

χερ σω θει σαν γην ε καλ λι ι ε ερ

γη η η η σας και την α καν θω δη η

η θρη η σκει ει ει αν των ει δω λων

ε εκ ρι ι ι ζω ω ω σα ας της

Ορ θο δο ο ξου Πι ι στε ε ως κλη μα

κα α α τε φυ υ τε ε ε ευ σας ο

θεν βλυ στα α α νεις ι ι α α μα α α

α τα τοις εν πα ση τη οι κου με νη πι

ι στοις και Τρι α α δος γε ε ω ω ρ

γος δι ι ι ι και αι ος α α νε δει

ει ει ει χθης πρε σβευ ε δε ο με

ε ε θα υ περ ει ρη η νη η ης του ου

κο ο ο σμου και σω τη ρι ι ι

α ας τω ων ψυ χω ω ων η η η η

μων **π**

Κ αι νυν και α α ει **Δ** και εις τους αι

ω ω ω νας των αι ω ω νων Α α α α

μην **π**

Τ ων θυ ρων κε ε εκλειει σμε ε ε

νων **Δ** Ε πε ε ε στη ης Χρι ι ι στε

προ ο ος τους μα α θη η η η τας **π**

το ο τε ο ο Θω ω μας **Δ** οι κο νο

μι ι κως **Δ** ουχ ευ ρε ε θη με ετ

α α αυ των **π** ε λε γε γαρ ου ου

ου μη η η πι ι στε ε ευ σω **Δ** ε αν

μη η ι ι ι δω κα α γω ω ω το ον

Δε σπο ο ο ο την ι δω ω την πλε ευ

ραν ο θε ε εν ε ε ξη η ηλ θε

το αι μα το υ υ δω ω ωρ το Βα α

πτι ι ι ι σμα ι δω ω την πλη η γην

Ε ξης ι ι α α α θη το με γα τρα αυ

μα α α ο α αν θρω ω ω προς ι

δω πω ως ου ου ουκ η η ην ω ως πνε

ε ευ μα αλ λα σα αρξ και αι ο

στεε ε ε α ο τον θα να το ο ον

πα α τη η η σας και θω μαν πλη ρο

φο ρη η η σας Κυ ρι ι ε δο ο ο ξα

α α α σοι οι οι οι Δ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το Δ

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυριος ε βασι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Προφητεῖαις Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἶμι, καὶ οὐκ

ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄφηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεός ἐπέειπεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ

ὀπλοποιήσῃ τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν.
Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται
κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα
ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην
εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσῃ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ
τοὺς παράφρονas, πορεύσονται εὐστοχοὶ βολίδες
ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν,
ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ
πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσῃ κατ'
αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν
ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως,
καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσῃ αὐτούς, καὶ ἐρημώσῃ
πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει
θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ
σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε
οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ
ὄχλοις ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις
ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἧν
ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά

σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἀρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος δὲ Πά.

Ω του πα ρα δο ξουου ου θαυ μα α τος

α πι στι α πι στιν βε βαι α αν ε ε

γε ε εν νη η η η σεν π ει πων γαρ ο

Θωμας ε αν μη ι δω ου μη πι ι στε

ε ε ε ευ σω π ψη λα φη σας δε ε ε

ε την πλε ευ ραν Δ ε θε ο λο ο ο

γει ει τον σα αρ κω ω ω θε ε ε ε εν

τα π τον αυ τον Υι ον του Θε ε ου ε

γνω ρισεν ως πε πον θο ο ο τα σα αρ κι Δ

ε κη ρυ ξε τον α να στα α αν τα

Θε ε ε ον π και ε βο η η σε λαμ

πρα α α τη η φω ω ω νη π ο Κυ

ρι ι ο ο ος μου και ο ο ο Θε ος μου ου

δο ξα α σοι οι β λ

Στίχ. Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν
Θεόν σου Σιών.

π⁹ ω του πα ρα δο ξουου ου θαυ μα α

β λ του πυ ρος ο ο χο ο ορ τος α α

ψα με ε νο ος σε ε ε σω ω ω σται π⁹

βα λων γαρ ο Θω ω μας εν τη πυ ρι νη

πλευ ρα τη ην χει ει ει ρα β λ Ι η σου Χρι

στου ου του Θε ε ου Δ δ ου κα τε φλε ε ε

χθη η τη ψη η λα α α φη η η η η

πει π⁹ της ψυ χης γαρ το δυσ πει ει θες Δ δ

με τε βα α λεν εις ευ πι στι ι ι

α αν θε ε ερ μως π⁹ ε ε κε κρα α ξεν

α πο βα θε ε ε ω ων ψυ υ υ χης
ο Δε σποτης μου ει ει ει και Θε ε ος
ο εκ νε εκρων ε γη η ηγερ με νο ος
δο ξα α σοι οι

Στίχ. "Οτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου,
εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί.

του πα ρα δο ξουου ου θαυ μα α
τος Ι ω αν νησθη θει του Λο γουου α
α νε ε ε πε ε ε ε σε Θω μας δε ε
την πλε ευ ραν προσ ψη λα φη η ησαι αι κα
τη ξι ω ω ω ω θη αλλ ο μεν ε
κει θεν φρι κτως Θε ο λο γι ας βυ υ θον

α νελ κει ει τη ην οι κο ο νο ο ο μι
 ι ι ι ι αν ^π ο δε η ξι ω ω ται μυ
 στα γω γη σαι αι η η η η η μας ^π
 πα ρι στη σι γαρ τας α πο δει ξεις τρα α
 νως ^Δ της ε γε ερ σε ω ως α αυ του ου
 ου εκ βο ο ο ων ^π ο Κυ ρι ι ο
 ο ος μου και ο ο Θε ος μου ου δο ξα α
 σοι οι ^β

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ^δ Πά.

^Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι
 Υι υι υι ω ^π και α γι ω ω Πνε

ευ μα α α τι ^π_α

F ον νο ε ρον α δα μαντα της καρ τε

ρι α ας α α δε ελ φοι ^Δ_δ πνευ μα τι

κως ε ευ φη η μη η η σω ω ω ω ω

μεν ^π_α Γε ωρ γι ον τον α οι οι οι οι δι

ι μον Μα α α αρ τυ υ υ υ ρα ^π_α ον υ

περ Χρι στου πυ υ υ ρου με ε νον ^β_κ ε

χαλ κευ σαν κιν δυ υ νοι και ε στο μω ω

σα αν βα α α σα α α α νοι ^π_α και

ποι κι λαι κο λα σεις α νη λω ω σαν ^π_α σω

μα το φυ υ υ υ σει φθει ρο ο ο ο

με ε ε ε νον π ε νι κα γαρ ο

ο ο πο ο ο θο ος την φυ υ υ υ

σιν π δι α θα να τουου πει ει θων τουν

ε ρα α στην Δ δι α βη η ναι αι προ

ος το ο ον πο θου ου ου ου με ε ε ε

νον π Χρι στο ο ο ον τον Θε ε ον και

Σω τη η ρα των ψυ υ χων η η μω ων β κ

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των

αι ω ω ω νων Α α α α μην π ρ

Φ ι ι λα α α α αν θρω ω ω

πε με γα και α α νει ει ει κα

α α στον το πλη η η θο ος των οι οι

κτιρ μω ω ων σου ο τι ε μα κρο θυ

μη η σας υ πο Ι ου δαι αι ων ρα α

πι ζο ο ο με ε ε ε νος υ πο

α πο στο λουψη λα φω με ε νος και

υ πο των α θε του ουν τω ων σε πο

λυ πρα αγ μο ο νου ου ου ου ου με

ε ε ε νος Πω ως ε ε ε σα αρ κω

ω ω θης πως ε στα αυ ρω ω θης ο

α α να μα α α α αρ τη η η η

τος ^π αλ λα συ νε τι σον η η μας

ως το ον Θωμαν βο α α α αν σοι

ο Κυρι ι ο ος μου και ο Θε ο ος

μου δο ο ξα σοι οι οι οι οι οι οι οι ^π

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

‘Ο Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

‘Αγιος ὁ Θεός, ‘Αγιος Ἰσχυρός, ‘Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος βαρὺς.

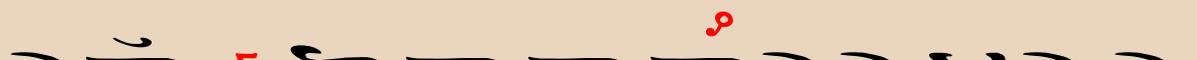
Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα.

  σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος

  η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ο

  Θε ος και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις

Μαθηταῖς ἐπεστήθη πάντων ἀναστα

σις ^Γ _{ΑΑ} Πνευμαευθεσ δι αυ των εγκαι νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

^Γ
ος _{ΑΑ}

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν
ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων
ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Δ _{Δι.}

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς

καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς ^Β _Α ασθε

νουν των ι α τρος βα σι λε ων ὑπερμαχος

Τρο παϊ ο φο ρε Με γα λο μαρ τυς Γε

ωρ γι ε **Δ** πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω

σω θη ναι τας ψυ χας η μων **Β**

Καὶ νῦν. **Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς ὡς ἄνω.**

Ὁ Διάκονος· Σοφία.

Ὁ Ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ ὢν εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (**ἢ** τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία,
λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς·
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

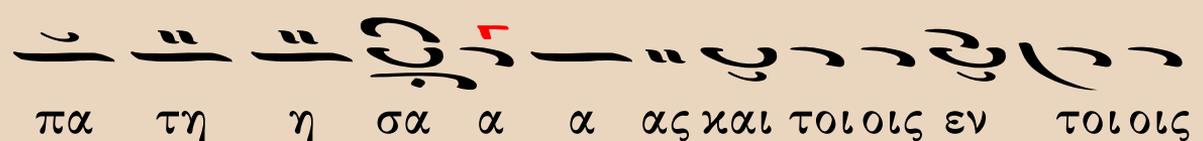
Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Πά.

 ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

 κρω ω ων θα να α α τω ρ̣ θα α να α τον

 πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις

 μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νος ρ̣

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

 ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

 ο ος π̣

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ

πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ῥδὴ α'.

Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἴνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῆ σου
δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον,
κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ
λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄνωθεν δεικνύς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν
ὑποστάσεσι, κράτος Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ
Υἱῷ σου καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες,
αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς
σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ
συμφυῆς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ
Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὄφθης
τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος,
θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας·
καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ
τρισήλιον.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ σοῦ γεννηθεῖς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ Πνεῦμα θεῖον φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν, ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις φωναῖς ἀσίγητον, ἐκβοώσαις ἀίνεσιν· αἷς συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποραῶς, προῆλθεν ὁ ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

ᾠδὴ α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξῃ, Τριάδα τὴν ἀκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν Ἄσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ᾠδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας

αἰί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον,
παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη
Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,
Ὁ α' Χορός: Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ὠδὴ δ'. Ὁρος σε τῆ χάριτι.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λάμψον μοι Θεαρχία τρισηλίου λάμψεσι, σῶν
θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς,
τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς
σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ καὶ γλυκείας
μεθέξεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Πρότερον οὐρανοῦς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν
δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ
Πνεύματι στόματος, τῷ συμφυεῖ μεθ' ὧν δεσπόζεις
τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχία Θεότητος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ὡς ἐπλασας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν,
θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς,
συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ
ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε,
θεαρχικότατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ σοῦ
καὶ αὐγάζοντα, τοὺς γηγενεῖς τῆς τρισηλίου

Θεότητος,

‘Ο β’ Χορός· τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμπουσιν.

‘Ωδὴ ε’· ‘Ο φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων, ἀμέσως διάκοσμον,
ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα,
ταῖς σαῖς αἴγλαις φώτισον Τριάς, ἡ μοναρχικωτάτη,
τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νῦν ἡ φύσις ἐνική, Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε ἣν
οὐσίωσας δι’ ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων
λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν
δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,
μίαν φύσιν καὶ Θεότητα πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν
ἀμέριστον ἓνα, Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὀρωμένης τε
κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἄχραντε,
τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν
ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαίας,

‘Ο α’ Χορός· καὶ τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἰσοῤῥόπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἢ
ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως Μονάς,
πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ
δυνάμει σου περιφρούρησον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ πάντα τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ
ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων ἀκατάληπτε Τριάς· εἶτα,
καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ
πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.
Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ
τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἄγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῶ ὀλισθαίνουσας, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρα με, τῆ φοβερᾶ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον, κατηγορούντων δαιμόνων,

Ὁ β' Χορός· καὶ πάσης κολάσεως.

Ὠδὴ ζ' . Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λόγε Θεοῦ, συμφυῆς ἀπαύγασμα, τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ, θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποιήσον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερὸν τοῖς δαίμοσί με, δεῖξον καὶ πάθεις. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἴνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας ταπεινότητα, αὔθις ἀνεμόρφωσας, πρὸς τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν τῷ θείῳ με, συνέτισον Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Χερουβὶμ, θρόνῳ ἐποχούμενος, καὶ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρὶ σου παρθενικῇ, ὤκησε Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς

ὡς φιλόανθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν,

‘Ὁ α’ Χορός· ταῖς σαῖς πρεσβείαις με περιφρούρησον.

ᾠδὴ η΄. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Νεύματι θεουργικῶ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν· εἶτα καὶ γῆς ἀπηώρησας, τὸ βάθος πανσθενεῖ σου δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλόανθρωπε, ἵνα σε δοξάζωμεν, πόθῳ εἰς αἰῶνας. (δις)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὐθις δὲ τῇ οὐσίᾳ, καὶ πρὸς τὰς σὰς φωτοδότιδας, ἀκτῖνας ἐπιβλέπειν αἰεὶ· δι’ ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον, καὶ ὑπερυψῶ σε, πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων, προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως ἀναμέλωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,

‘Ο β’ Χορός· καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ’. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σῶσον, ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν, ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε, καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς ἀνεπιβούλευτον. (δὶς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἵνα, τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν, ἐπαγγελίας τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Νεῦσον, ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς ὑποστάσεσι, ὁ μόνος εἷς Θεός, ἀληθινὸς πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ πανυμνήτου Θεομήτορος.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς.

**Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς
διορθωθέντα ὑπὸ Χαραλ. Τσερκέζη.**

Ἦχος δὲ Πά.

Κυριε τη α στε κτω της σης Θε ο

τη το ος αι αι αι γλη **β** των θυ ρων ε πε

στης ου ου σω ω ων κε ε κλει σμεε ε ε

ων **π** και στας εν με ε σω των Μα θη η

των **Δ** την πλευ ραν ε ε ξε ε γυ υ υ

μνω ω ω σας **Δ** και τραυ μα των σου χει ει

ρων **Δ** και των πο δωντας ω τει λας δει ει κνυ

υ υ ων **Δ** α θυ μι ασ την κα τη φει ει

αν τε λυ υ ων σα φωως ε ε φω ω ω

νη η η η σας **π** ον τροπον εν ε ε μοι

κα θο ρα τε ω ω φι ι ι λοι **β λ** της σαρ

κος τη ην προ ο οσ λη η η η ψιν **Δ δ** ου

πνε ε ευ μα α τος φε ρω φυ υ υ υ σιν **π ρ**

τω δε δι στα ζο ον τι ι ι ι Μα θη η

τη **Δ δ** προ ε τρε ε ε που ψη λα φη η η

η σαι αι φρι κτω ω ω ω ως κα α

τει ει ει πων **π ρ** ε ρευ νη σα α ας

α πα αν τα **β λ** δευ ρο λοι πον μη η η αμ

φι ι ι ι βα α α αλ λε **π ρ** ο δε

αι αι αι σθο με ε νος εν τη χει ρι της

σης διπλησου ου σι ι ι ας **β λ** εν φο ο βω ω

α α νε ε βο ο ο α α πι ι ι

στωσ **Δ** τη η πι στειει ε ελ κο ο ο με

ε ε ε νος **π** ο Κυ ρι ι ο ο ος μου και

ο ο Θε ο ος μου ου δο ξα α σοι οι **β**

Ἦχος λ π δ Νη.

Α α φαι Θω ω μα της πλευ ρας τη χει ρι

λε ε γει Χρι ι στος **Δ** και τους τυ πους των

η η η λων **β** δευ ρο ψη η λα α α α

φη η η η σον **δ** πι ι στει ε ε ρε ε

ευ νη η η η σον **Δ** και γι ι νου μοι

πι ι στος **Δ** και μη γι ι νου α α α α

πι ι ι ι στος ρ ο δε Θω ω μας τω

δα κτυ υ υ υ υ λω β λ ως η ψα α

το ο του ου Δε ε σπο ο ο του ου ρ με γα

Α νε ε βο η η σε ε ρ σου μου Θε ο ος

και αι Κυ υ υ ρι ι ι ι ος ρ ε ε

ευσπλαγχνε δο ο ο ο ξα α α α σοι ρ

Των θυ ρων κε κλειει σμε ε ε νων β λ

των Μα θη των συ νη θροι οι σμε ε ε νων β λ

ε πε στη η ο Σω ω τη ρ ρ ου ου ου η

η σαν συ νη η η γ με ε ε ε

νοι και στα ας εν με ε ε ε ε σω α αυ

των λε ε γει τω Θω ω μα δευ ρο

ψη η η λα φη η σο ο ον και αι ι

ι ι δε του ους τυ υ υ πους τω ω ων

η η η η λων εκ τει νον σου ου ου

ου την χει ει ει ρα α και α α

α ψαι τη ης πλε ευ ρα α α ας μου και

μη γι νου ου α α α α πι ι ι ι ι στος

αλ λα πι στει ει κη η η ρυ υ υ

υ ξον την εκ νε κρω ω ων μου Α να α

α α στα α α α σιν

Τοῦ Ἁγίου.
Χαρ. Τσερκέζη.
ᾠχος ᾠ Πά.

Ὁ λαμ προς α ρι στε εως Γε ε ω ω

ωρ γι ι ι ος π εν τη εν δο

ξω α θλη η η σει αυ του ρ τας α νω Δυ υ

να α α α μει εις ευ φραιαι αι νει

και συν αυ ταις α γαλλο ο με νος νυν π ε

πι ι γει ο οντοις πι στοις πα νη γυ υ ριν η

η η γει ει ει ρε π και συ νε ορ

τα ζειν η μιν τοις δι αυ το ον η θροι οι σμε

ε ε νοις π ως Χρι στου ου δου λος πα α ρα

γε ε ε γο ο ο νε π δι ο περ

αυ τον α ξι ως τι μη η σωω μεν

α παυστως πρε σβευ ον τα τω των ο ο ο λων

Θε ω δω ρη θη ναι η μιν το με ε γα

ε ε ε λε ε ε ος

Α ρι στειαις α α αθλων γε ωρ γων τα

κρειτ το ο να τους πο νους των κα αρ

πω ων σου τω Χρι στω προ ση η νε εγ κας

παμ μα κα ρι στε Μαρ τυ υς Γε ω ω ωρ

γι ι ι ε πιστει πο θον εν στη

σα α με ε νος ελ πι δι φο ο βο ον α

πω σα α α με ε ε νος ^π α

γα πη η ε ε κτη η η σω ω τα ου ρα

νι α α πα α νο ο ολ βι ι ι ε

παρ ρη σι αν ουν ε χων ευ προ σδε ε ε

κτοις δε η σε ε σιν ^π αι τη σαι ταις ψυ

χαις η μων τη ην ει ει ρη η νην ^Γ ι λα σμον

τε α μαρ τι ων και το με γα ε ε ε

λε ε ε ος ^π

F ου με γα λου Βα σι λε ως στρα τι ω

τα Γε ωρ γι ι ε ^π χαι αι ρε και αι

ευ φραι αι αι νου ^π Θε ω γαρ ευ η

ρε στη η σας πα αντων κα τα φρο ο νη η

η η η σας π ζω ην την αι ω νι ον

ε λα βες ε εν ου ου ρα α νοις το γαρ

σω μα σου πα σα αν νο ο σον εξ α αν

θρω ω πων α α πε λα α αυ νει

Χρι στον γαρ ον ε πο θη η σα ας αυ

τος σε δο ξα ζει ει μα κα α α ρι ι

ι ε π

Ἦχος δὲ Πά.

Δ ευ τε φι λο μαρ τυ υ ρες α σμα τι

κην υ υ υ μνω ω δι ι ι αν τω α

να σταντι ε εκ τα α α φου Χρι στω ω προ

σα α ξω μεν ^πση με ρον γαρ ε αρ νο

η τον α νε τει ει λεν η μιν ^Δπερ κα

ζον α αν θη τα α λο γι κα η παγ κο σμι

ο οςμνη η η μη Γε ωρ γι ου του σο φου

ου Με γα α λο ο μα α αρ τυ υ υ

ρος ^που τι νος τα στιγ μα τα α να νε

ου ου ουντες κο μι ζο με θα ι α μα

α α α τω ων πη γας ^παυ τον και

νυν ι κε ε ε τευ σω ω μεν ^βτου πρε σβευ

ειν α παυστω σω τη ρι Χρι στω ^Δει

ρη νηνητη οι κου με ε ε ε νη δω ω ρη

σα α σθαι αι **Δ** και ταις ψυ χαις η μω ωντο

με γα α ε λε ε ο ος **β**

Π αν τα τα ε θνη κρο τη η σα τε ε χει

ει ει ρας **β** α λα λα ξω μεεν τω Θε ω

τω ω Σω ω τη η η ρι ι η μων **π**

ο τι εν ξυ λω υ ψω θεις και εν

τα φω κα τελ θωντον Α δη η ην ε σκυ

υ υ λε ε ευ σε **π** και νε κρους συ

υ νη η η γει ει ει ρε βο ω ω

ων τα ας αυ τω **π** Αλ λη λου ι ι α

Αλ λη λου ι ι α Αλ λη λου ι ι α Δ

Χρι στω ω τω α να α στα α αν τι ι Β

Γ τε φα νον δο ξης ε πι κε φα λης σου

α νε ε δη η η σω στε φα νη φο ο ρε

ε Γε ε ω ω ωρ γι ι ι ε Π

τον γαρ α ο ρα τον ε χθρον ως ο

Παυ λος εκ βο α Δ ο ο ρων ε ε

ε καρ τε ε ε ρη η η σας Π

κη της γε ε νο με ε νος τη ης πλα α

α νη ης αυ του Π Αλ λη λου ι ι α

Αλ λη λου ι ι α Αλ λη λου ι ι α Δ

Χριστω ωτω α να α στα α αν τι ι **β λ**

Α σμα α σμα των χο ρευ ον τε ε ες

α α α μα **β λ** προ σε νεγκω μεν τω Χρι

στω φι ι λο ο μα α αρ τυ υ υ ρες

ο τι τον τυ ραννον ε χθρον ο γεν ναι αι

ο ος Α θλη της **Δ** πτερνι σα α ας κα τε

ε ε βα α α λε **π ρ** δι ο παν τε ες

α σω ω μεν α πα α α α αυστοις φω ναις **Δ**

δο ο ξα α Σω ω ωτερ τη φρι κτη η σου

ου Α α να α στα α α σει **Δ** δι ης

ε εσω σας το ον κο ο ο σμο ον **β λ**

Ἦχος Δι.

Α ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ν ευ ε τω ω δι και α ε φη σεν ο ο Σο

λο ο μων τοις βρο τοις τα βλε ε ε ε

φα α α α ρα ε λε η θη σε ται γαρ

πα ρα Χριστου του Θε ε ου ο βλε πων

λει ει α α προ η η γο ο ο ρε ε ε

ευ σεν ευ μα ρως δε ταυ τα ε ε νω

τι ι σθεις ω πο λυ υ τλα Γε ω ω ωρ

γι ε του Δε σπο του ταις δι δα χαι

αι αιαις η κο ο λου ου ου θη η η η

σας και α νο μοις εκ δο θεις ε καρ

τε ρη η σας της πλανης τα ορ γι ι α κα

τα πτυ υ σα α ας ως βε ε βη η η η

λα το σω μα γαρ ο ο πα α ρε ε

δω ω ω κας υ περ α γα πη ης του

πλα α α α σα α α αν τος ο λον με

λη δο ο ο ον κα τε τε ε ε ε

μνε ε ε ε ε το και ο Βε λι αρ μαλ

λον ο λο ος αι αι αι σχυ υν θεις ε τι

τρω ω ω ω σκε ε ε ε το στε φη

φο ρον σε ο ρω ω ωων ακ μαι ο ο ο

ο ο τα α α α τον ο θεν εν αυ

λαις οι κων του Κυ υ υ ρι ου ου σου συν

ταις α α α νω ω Δυ υ υ να

α με ε ε σι πρε σβευ ε α θλο

φο ο ο ο ο ρε Χρι ι στα ω ω

ω ω ω ω ω ω ω σω θη η ναι

τας ψυ υ χα α ας η η η η μων

Ἦχος λ δ Νη.

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι

ω ω ναστων αι ω ω ω νω ων Α α

α μην

των θυρων κλειει σμε ε ε νων

των Μαθη των συ νη θροιοι σμε ε ε νων

ε πε στη η ο Σω ω τηρ ου ου ου η

η σαν συ νη η η γ με ε ε ε

νοι και στα ας εν με ε ε ε ε σω α αυ

των λε ε γει τω Θω ω μα δευ ρο

ψη η η λα φη η σο ο ον και αι ι

ι ι δε του ους τυ υ υ πους τω ω ω ν

η η η η λων εκ τει νον σου ου ου

ου την χει ει ει ρα α και α α

α ψαι τη ης πλε ευ ρα α α ας μου **Δ** και

μη γι νου ου α α α α πι ι ι ι στος

αλ λα πι στειει κη η η ρυ υ υ

υ ξον **Δ** την εκ νε κρω ω ων μου Α να α

α α στα α α α σιν **Δ**

Τριαδικά, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος **Δ**ι

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ πε

ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α α

α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και πα

αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρχο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο ο

ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρισσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι μ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ι ν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ω ν το ο ο ν

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α τρι

η η με ρο ο ν ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ο ν το ο ο ν

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ω ς α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **β** την μι

ι ι α α αν Βα α σι λει ει ει

αν και Κυ ρι ο ο τη η τα α **β**

Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε νε

Δ α να στα αν τα θε ε ο ο πρε

ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α α νεκ

φρα α α στουου ου η κτι ι σις ε ε πλη

η η ρου ου ου ου ου το αυ το

ο ο ον δο ο ο ξο ο ο λο γου

ου ου σα και σε γε ραι ρου σα α

α

‘Ο Αναγνώστης

‘Αγιος ό Θεός, ‘Αγιος ‘Ισχυρός, ‘Αγιος ‘Αθάνατος,
έλέησον ήμάς. (τρίς)

Δόξα Πατρί και Υίῳ και ‘Αγίῳ Πνεύματι, και νῦν
και αεί και είς τούς αιώνας τῶν αίωνων. ‘Αμήν.

Παναγία Τριάς, έλέησον ήμάς. Κύριε, ίλάσθητι ταίς
άμαρτίαις ήμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τās άνομίας
ήμϊν. ‘Αγιε, έπίσκεψαι και ίασαι τās άσθενείας
ήμῶν, ένεκεν του ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ἦχος Ἱερέως· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἦχος Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου
ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων
ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν,
κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα.

 σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος

η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χριστε ο

Θε ος ^Γ και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις

Μα θη ταις ε πε στης η παν των α να στα

σις ^Γ Πνευ μα ευ θες δι αυ των εγ και νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ο ο ο ος ^Γ

Και εὐθύς·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ἄξιον ἡμῶν· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ἄξιον ἡμῶν· Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νος δ̣

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος π̣

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας

ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὅτι σοῦ ἐστίν... **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἰεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Χορός· Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου

ἔξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσει φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ

ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμενη ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ,

καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιᾶσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς
λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν
νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ
ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου
ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ
ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς
μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου
ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν,
διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ
ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ
ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρῶτ' ἡ
προσευχὴ μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις
τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου,
ὕψωθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν

αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν

παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλῃ Συναπτῇ, μεθ' ἧν ἐκφώνησις·

Ἔστι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος Γα.

 ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η

μιν ^Γ _ᾠ ευ λο γη ^ρ με νος ο ερ χο με νος ^Δ _δ

εν ο νο μα τι Κυ ρι ^Γ _ᾠ ι ου ^ᾠ _ᾠ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος. (τρὶς)

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Γ _ᾠ Γα.

^Γ _ᾠ σφρα γι σμε ε νου του μνη μα τος ^Δ _δ

η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ο

Θε ος ^Γ _ᾠ και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις

Μαθηταῖς ἐπεστήθη πάντων ἀναστα

σις ^Γ _{ᾠᾠ} Πνευμαευθεσ δι αυ των εγκαι νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ος ^Γ _{ᾠᾠ}

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου.
Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν
ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων
ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος ^Δ _{Δι.}

ᾠ των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της

και των πτωχων υ πε ρα σπιστης ^Β _ᾠ α σθε

νουν των ι α τρος βα σι λε ων υ περ μα χος

Τρο παί ο φο ρε Με γα λο μαρ τυς Γε

ωρ γι ε **Δ** πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω

σω θη ναι τας ψυ χας η μων **Β**

Καὶ νῦν. **Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς ὡς ἄνω.**

**Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

**Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.
Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.
Ἦχος α'**

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀνέτειλεν ἰδού, τὸ τῆς χάριτος ἔαρ, ἐπέλαμψε Χριστοῦ, ἡ Ἀνάστασις πᾶσι, καὶ ταύτη συνεκλάμπει νῦν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, ἡ πανέορτος, καὶ φωτοφόρος ἡμέρα, δεῦτε ἅπαντες, λαμπροφοροῦντες ἐνθέως, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῷ φόβῳ τῶν Ἑβραίων, κεκρυμμένων τῶν Μαθητῶν, καὶ ἐν τῇ Σιών συνηγμένων, εἰσῆλθες πρὸς αὐτοὺς Ἀγαθέ, καὶ ἔστης κεκλεισμένων τῶν

θυρῶν, ἐν μέσῳ αὐτῶν χαροποιός, καὶ ὑπέδειξας αὐτοῖς τὰς χεῖρας, καὶ τῆς ἀχράντου σου πλευρᾶς τοὺς μῶλωπας, λέγων τῷ ἀπιστοῦντι Μαθητῇ· Φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ ἐρεύνα, ὅτι αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ὁ διὰ σὲ παθητός.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

ᾠχος γ'. Θείας πίστεως.

Πόθῳ ζέοντι, τῷ τοῦ Δεσπότη, πυρπολούμενος, ἀνδρειοφρόνως, τὰ τῆς πλάνης ταμεῖα κατέβαλες, καὶ ἐν σταδίῳ Χριστὸν ὠμολόγησας, τροπαιοφόρε παμμάκαρ Γεώργιε, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐπέστης ἡ ζωὴ, τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, Χριστέ τοῖς Μαθηταῖς, καὶ πλευρὰν ὑπεδείκνυς, καὶ χεῖράς σου καὶ πόδας σου, τὴν ἐκ τάφου σου Ἐγερσιν, προπιστούμενος· ἀλλ' ὁ Θωμᾶς οὐχ εὐρέθη· ὅθεν ἔλεγεν· Ἦν μὴ θεάσωμαι τοῦτον, οὐ πείθομαι τοῖς λόγοις ὑμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

ᾠχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Γεωργήσας ἐμμελῶς, σπόρον τῶν θείων ἐντολῶν, διεσκόρπισας πτωχοῖς, πάντα τὸν πλοῦτον εὐσεβῶς, ἀντικτησάμενος ἔνδοξε Χριστοῦ τὴν δόξαν· ὅθεν πεποιθώς, πρὸς ἀγῶνας χωρεῖς, καὶ πόνους τοὺς μακρούς, Μάρτυς Γεώργιε, καὶ κοινωνὸς γενόμενος τοῦ πάθους, τοῦ ἀπαθοῦς καὶ ἐγέρσεως, τῆς

βασιλείας, αὐτοῦ μετέσχες, ὑπέρ ἡμῶν νῦν δεόμενος.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἰδὼν μου τὴν πλευράν, καὶ τὰς τρήσεις τῶν ἥλων,
Θωμᾶ τί ἀπιστεῖς, τῇ ἐμῇ Ἀναστάσει; ὁ Κύριος
ἔλεγεν, ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος, ὀπτανόμενος,
τοῖς Ἀποστόλοις ἀρρήτως· ὁ δὲ Δίδυμος, πεισθεὶς
ἐβόα τῷ Κτίστη· Θεός μου εἶ καὶ Κύριος.

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος δ' Βου.

κ νε ο τη το ος μου πο ο ολ

λα α α πο λε ε μει με ε ε πα α

α θη η **β** **λ** αλλ αυ τος α αν τι λα α

α βου ου ου και σω ω σον Σω ω ω τη

η ηρ μου **β** **λ** (Δίς).

ο ι μι σου ουν τες Σι ω ων αι σχυν

θη τε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου **β λ** ως χο ο ορ το ο ο ος

γα αρ **π ρ** πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε

α πε ε ξη ρα α α με ε ε νοι

β λ (Δίς).
οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι

ω Πνευ μα α τι ι **β λ**

Δ γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται και **β λ**

και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι **π ρ** λαμ

πρυ υ υ υ νε ε ε ται **Δ δ** τη η Τρι

α δι κη η Μο να α α δι ι ι ι Ι

ε ε ρο κρυ υ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι

ω νας των αι ω νων Α α μη ην

Α γι ω Πνε ευ μα τι α να βλυ υ

υ ζει Δ τα τη ης χα α α ρι το ο

ος ρει ει ει θρα α αρ δε ευ ο ο

ο ον τα α πα σαν τη ην κτι ι ι

σι ι ι ιν προς ζω ω ο γο νι ι ι

α αν

Προκείμενον. Ἦχος δ΄.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν

σου Σιών. (δίς)

Στίχ. "Οτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου,
εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί.

Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τὸν Κύριον,

Ἄβ' Χορός· αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

Καὶ εὐθὺς ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ἄ σω μεν παν τες λα οι τω εκ πι

κρας δου λει ει ας Δ Φα ρα ω τον Ι σρα

η ηλ α παλ λα ξαν τι π και εν βυ

θω θα λα ασ σης πο δι α βροχω ο δη

γη σαν τι π ω δη ην ε ε πι νι κι ον

ο τι δε δο ο ξασται π

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Σήμερον ἔαρ ψυχῶν, ὅτι Χριστὸς ἐκ τάφου, ὡσπερ

ἥλιος ἐκλάμψας τριήμερος, τὸν ζοφερὸν χειμῶνα,
ἀπήλασε τῆς ἁμαρτίας ἡμῶν· αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν,
ὅτι δεδόξασται.

Ἡ βασιλὶς τῶν ὥρῶν, τῇ λαμπροφόρῳ ἡμέρᾳ,
ἡμερῶν τε βασιλίδι φανότατα, δορυφοροῦσα τέρπει,
τὸν ἔγκριτον τῆς Ἐκκλησίας λαόν, ἀπαύστως
ἀνυμνοῦσα, τὸν ἀναστάντα Χριστόν.

Πύλαι θανάτου Χριστέ, οὐδὲ τοῦ τάφου σφραγίδες,
οὐδὲ κλεῖθρα τῶν θυρῶν σοι ἀντέστησαν· ἀλλ'
ἐξαναστὰς ἐπέστης, τοῖς φίλοις σου εἰρήνην,
Δέσποτα δωρούμενος, τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ αὐτός. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπὲρ ἥλιον ἐξήστραψεν ἡ μνήμη σου νῦν, Μάρτυς
Χριστοῦ ὀπλίτα· τὰς γὰρ ἀκτῖνας παμφαεῖς, τῶν
θαυμάτων τὰς αὐγάς, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, λαμπρῶς
ἐξεδίσκευσε, φωτοφόρε Γεώργιε.

Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μονομάχε μυριόνικε Χριστοῦ Ἀθλητά, δὸς μοι τοὺς
ἄθλους μέλψαι, καὶ ἀγωνίσματα τὰ σά, ἅπερ ἔτλης
ἀνδρικῶς, τῷ πόθῳ Χριστοῦ, σοφὲ ἐκπυρούμενος, ᾧ
καὶ ἕξης γηθόμενος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νέος ὤφθης ἐν πολέμοις ἰκανὸς τῇ χειρὶ, ἄλλος
Δαυὶδ ἀνδρεῖος· ὡς γὰρ αὐτὸς τὸν Γολιάθ, τὸν
ἀντίπαλον καὶ σύ, νικᾷς καθελὼν, βολαῖς ταῖς τῶν
λόγων σου, στεφανῖτα Γεώργιε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὡς ἀνέκφραστος ὠραῖος, φρικαλαῖος ὁ σός, ξένος ὁ
τόκος Κόρη· ὡς ὑπομάζιον καὶ γάρ, τὸν παντέλειον
Θεόν, θηλάζεις σαρκί, παράδοξον ἄκουσμα,
βρεφοτρόφε Μητράνανδρε.

**Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.
Πέτρου Βυζαντίου.**

Γ τε ρε ω σον με Χρι στε **Δ** ε πι

την α σειστον πε ε τραν των εν το λω ων

σου **Δ** και φω τι σον με φω τι του προ σω που

σου **π** ουκ ε στιγα ρ α γι ος πλην σου φι λα αν

θρωπε **π**

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Καινοὺς ἀντὶ παλαιῶν, ἀντὶ φθαρτῶν δὲ ἀφθάρτους
διὰ Σταυροῦ σου, Χριστέ τελέσας ἡμᾶς ἐν
καινότητι, ζωῆς πολιτεύεσθαι, ἀξίως προσέταξας.

Ἐν τάφῳ περικλεισθείς, τῇ περιγράπτῳ σαρκί σου,
ὁ ἀπερίγραπτος, Χριστέ ἀνέστης· θυρῶν
κεκλεισμένων δὲ ἐπέστης, σοῦ τοῖς Μαθηταῖς
παντοδύναμε.

Τοὺς μάλωπάς σου Χριστέ, οὐς ἐκουσίως ὑπέστης
ὑπὲρ ἡμῶν, τοῖς Μαθηταῖς σου φυλάξας μαρτύριον,
τῆς σῆς ἔδειξας, ἐνδόξου Ἀναστάσεως.

Τοῦ Ἁγίου.

Ἄντὸς. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σύνδρομος ἐξέλαμψεν ἡμῖν, ἡ πανένδοξος μνήμη ἡ
τοῦ θεράποντος, τῇ Ἀναστάσει Χριστοῦ, ἐν ἧ
συνελθόντες οἱ πιστοί, φαιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐφράνθητε γῆ καὶ οὐρανοί, τά τε ὄρη καὶ πάντες
βουνοὶ σκιρτήσατε· ρεῖθρα θαυμάτων καὶ γάρ,
ὑψόθεν ἡμῖν ὀμβροβλυτεῖ, ὁ Μάρτυς Γεώργιος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Γῆ πᾶσα καὶ βρότειος φυλή, οὐρανός τε συγχαίρει,
στρατὸς Ἀγγέλων τε· ὁ πρωτοστράτηγος γάρ,

Χριστοῦ νῦν Γεώργιος ἐκ γῆς, βαίνει πρὸς οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐφράνθητι, τέρπνου Μαριάμ· εἰ καὶ χθές ὡς ῥομφαία γὰρ τὴν καρδίαν σου, ὁ τοῦ Υἱοῦ σου Σταυρὸς διῆλθεν, ἀλλ' οὖν ὡς ἐκ παστοῦ, τοῦ τάφου ἀνέτειλεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

‘Ο Χορὸς· Ἀμήν.

‘Ο Ἀναγνώστης τὴν Ἑπακοήν (χῦμα)·

Ὡς ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν σου παρεγένου, Σωτήρ, τὴν εἰρήνην διδοὺς αὐτοῖς, ἐλθὲ καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Κοντάκιον. (Χῦμα).

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω, καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

‘Ο Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς, αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς

θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ
δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ
αἰτοῦντα αὐτόν, πᾶσι παρέχειν πταισμάτων
συγχώρησιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον

τῆς Ἑορτῆς (χῦμα)·

Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ, τὴν ζωοπάροχόν σου
πλευρὰν ὁ Θωμᾶς ἐξηρεύνησε, Χριστέ ὁ Θεός·
συγκεκλεισμένων γὰρ τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, σὺν
τοῖς λοιποῖς Ἀποστόλοις ἐβόα σοι· Κύριος
ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Ὁ Οἶκος.

Τίς ἐφύλαξε τὴν τοῦ Μαθητοῦ παλάμην τότε
ἄχώνευτον, ὅτε τῇ πυρίνῃ πλευρᾷ προσῆλθε τοῦ
Κυρίου; τίς ἔδωκε ταύτῃ τολμᾶν καὶ ἴσχυσε
ψηλαφῆσαι φλόγεον ὀστοῦν; πάντως ἢ ψηλαφηθεῖσα·
εἰ μὴ γὰρ ἡ πλευρὰ δύναμιν ἐχορήγησε πηλίνῃ
δεξιᾷ, πῶς εἶχε ψηλαφῆσαι παθήματα, σαλεύσαντα
τὰ ἄνω καὶ τὰ κάτω; Αὕτη ἡ χάρις Θωμᾶ ἐδόθη,
ταύτην ψηλαφῆσαι, Χριστῷ δὲ ἐκβοῆσαι· Κύριος
ὑπάρχεις καὶ Θεός μου.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ ΚΓ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ
ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ
Τροπαιοφόρου.

Στίχοι

Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.
Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Οὐαλερίου.

Στίχοι

Θείαν κεφαλὴν ἤρεν Οὐαλερίου
Κακὴ κεφαλὴ δῆμιος διὰ ξίφους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἀνατολίου καὶ Πρωτολέοντος, Στρατηλατῶν.

Στίχοι

Δύσας Ἀνατόλιος ἐκτομῆ κάρας,
Ἐῶν εἶδε φῶς νοητὸν Κυρίου.
Ὁ χριστομάρτυς τέμνεται Πρωτολέων,
Χριστῷ πεποιθώς, ὡσπερ ἀλκαία λέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀθανασίου τοῦ ἀπὸ Μάγων.

Στίχοι

Ἀθανάσιος φαρμακὸς τομὴν κάρας
Ψυχῆς νοσοῦσης εὔρε φάρμακον ξένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Γλυκερίου τοῦ γεωργοῦ.

Στίχοι

Λαιμόν σόν ὡς γῆν, ὡς ὕννιν δὲ τὴν σπάθην.
Γεωργὲ Γλυκέριε, προσφόρως κρίνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Δονᾶτος καὶ Θερινὸς ξίφει
τελειοῦνται.

Στίχοι

Ξίφει, Θερινέ, συνθερισθεῖς Δονάτω,
Ἄμφω Θεοῦ γίνεσθε δράγματα ξένα.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ δευτέρα ἀπὸ τοῦ Πάσχα,
τὰ ἐγκαίνια ἐορτάζομεν τῆς Χριστοῦ Ἀναστάσεως,
καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Θωμᾶ ψηλάφησιν
καὶ σωτήριοι ὁμολογίαν.

Στίχοι.

Εἰ νηδύος κλείς, ἢ τάφου μὴ κωλύει,
Σὴν Σῶτερ ὀρμήν, κλείς θυρῶν πῶς κωλύσει;
Ταῖς τοῦ σοῦ Ἀποστόλου Θωμᾶ πρεσβείαις, Χριστέ
ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

Ἦχος Δι.

Εἰς πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε ε τ η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο ο

τα α α α α α α α

Καταβασίαι παρά Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

ᾠδὴ Α΄.

Α

να στα α σε ως η

με ε ρα λαμ πρυ υ υν θω ω ω ω

με εν λα α α οι Πα α α α σχα α

Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α

εκ γαρ θα να α α του προς ζω ω ω η

ην και εκ γης προς ου ου ρα νο

ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο ο

Θε ε ε ος η μα α α ας δι ι

ε ε ε βι ι βα α α σεν

Ὁ β' χορός: ε πι ι νι κι ι ο ον α

α α α α δο ο ο ον τας

Ὠδὴ Γ'. ε ευ τε πο μα πι ι ι ω μεν

και αι αι νο ον ουκ εκ πετρας α α γο

ο ο νου τε ε ε ρα τουρ γου ου με

νο ον αλλ α φθαρσι ι ι ι ας πη

η η γη ην εκ τα α φουομ βρη η σαν

τος Χρι ι στου Δ ε ε εν ω στε ρε ε

ου ου ου ου ου με ε ε ε θα π

Ὡδὴ Δ'.

Ε

πι της θει ει ει ει

α α ας φυ λα ακης Δ ο ο ο θε

ε η γο ρο ος Α αβ βα ακου ου ουμ Δ

στη τω μεθ η η μω ω ων και αι αι

δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω Δ φα ε σφο

ο ρον α αγ γε ε λον Δ δι α

α α πρυ υ σι ι ω ω ως λε ε γο

ο ον τα α π Ση η με ε ρον Δ σω ω

τη η ρι ι ι α α α τω ω ω

κο ο ο ο ο σμω **Δ** ο τι α α νε ε

ε στη Χρι στο ος ως πα αν το ο δυ

υ υ υ υ να α α α μος **π**

Ὠδὴ Ε΄. **Ο** ρ θρι ι σωμεν ο ο ο ορ

θρουου ου βα θε ε ε ε ος **π** και αν τι

μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ μνο ον προ

σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω **Δ**ε σποο ο

ο τη **π** και Χρι στο ον ο ψο ο

με ε θα **Δ** δι ι ι ι και αι ο συ υ

νη η ης η η λι ι ι ον **Δ** πα

α σι ι ζω ω ω ην α α να α τε

κα μι ι ι νου ρυ σα α με ε νο

ο ο ο ο ο ος ρ γε ε ε νο ο ο ο με ε

νο ο ος α αν θρω ω ω πο ος πα α

σχειει ως θνη η τος π και αι αι δι ι α

πα θουους το ο θνη το ο ον ρ α φθαρ

σι ι ι ι α ας κ ε ε εν δυ υ υ υ

ει ει ε ε ευ πρε ε ε πει ει ει

α αν ο μο ο ο νος ευ λο ο γη

η το ο ος τω ων πα α τε ε

ε ρων ρ Θε ο ος και υ υ πεερ ε

ε ε ε εν δο ο ο ο ξος

Ὠδὴ Η΄.

Α χ̣ ι νου μεν ευ λο χ̣ γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**
δ

Α αυ τη η η κλη η η τη η

και αι α γι ι ι α α η

η με ε ε ρα α **Δ**
δ η μι α των

Σα αβ βα α α τω ων η βα σι ι λι

ι ις και αι αι κυ υ υ ρι ι ι ι

ι α **π**
ρ ε ο ορ των **Δ**
δ ε ορ τη η η

η και αι πα νη η η η η γυ υ

υ υ υ ρις **Δ**
δ ε ε ε στι ι ι ι πα α

νη η η γυ υ ρε ε ε ω ων εν

η η η ε ευ λο γου ου ου με

ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους αι

αι αι ω ω ω ω να α α ας

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ὠδὴ α'.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

Ὠδὴ α'.

Α να στα σε ως η με ρα λα μ

πρυνθω μεν λα οι Δ Πα α σχα Κυ ρι ου

Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην Δ

και εκ γης προς ουρανον Χρι στο ος ο Θε ος

π η μα ας δι ι ε βι βα σεν Δ

Ὁ β' Χορός: **π**
ε πι νι κι ον α α δο ον τας **ρ**

Ὦδὴ γ'. **Δ** **Δ**
ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **ρ**

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου

 π **Δ**
με νον **ρ** αλλ α φθαρ σι ας πη γην **ρ**

 Δ
εκ τα αφουομ βρησαντος Χρι στου **ρ** εν ω στε

 π
ρε ου ου με θα **ρ**

Ὦδὴ δ'. **Ε** **Δ**
πι της θει ας φυ λα κης

 Δ
ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ **ρ** στη τω μεθ

 Δ
η μων και δει κνυ υ τω **ρ** φα ε σφορον Αγ

 π
γελον δι απρυ σι ως λε γον τα **ρ** ση με

 Δ
ρονσω τη ρι α τω κο ο σμω **ρ** ο τι α

νε εστη Χριστος ως παν το δυ υ ναμος ^π_α

^{Ωδὴ ε'.} **Ο** ρ θρι σω μεν ορθρου βα θε

ος ^Δ_δ και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ

σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη ^π_α και Χρι

στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι ον

πα σι ζω ην α να τε ελλοντα ^π_α

^{Ωδὴ ς'.} **Κ** α τηλθες εν τοις κα τω τα τοις

της γης ^Δ_δ και συ νε τρι ψασμο χλους αι ω νι

ους κα το ο χους πε πε δη με ε νων Χρι στε και

τρι η μερος ^π_α ως εκ κη τους Ι ω νας ^Γ_α

ε ξα νε στης του τα φου ^π_α

Ὠδὴ ζ΄.

Ο

Παιαιδας εκ κα μι νου ρυ

σα μενος γε νο μενος ανθρωπος πασχειως

θνη τος και δι α παθουςτο θνη τον α

φθαρ σι ας εν δυ ει ευ πρε πει αν ο

μο ο νος ευ λο γη τος των πα τε ε ρων

Θεος και υ περ ε εν δο ο ξος

Ὠδὴ η΄.

Α

ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου μεν τον Κυ ρι ον

υ τη Η κλη τη η και α γι α η

με ε ρα η μι α των Σαβ βα α των η

βα σι λις και κυ ρι α ε ορ των ε

ορ τη **Δ** και πα νη γυ ρις ε στι ι

πα α νη γυ ρε ων **Δ** εν η ευ λο γου

μεν Χριστον εις τους αι ω να α α ας **π**

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ.

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ...

Προκείμενον. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος **Δ**ι.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ

ρι ον **δ** (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ἀ ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν.

Ὁ α' Χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

 λε η μων ε λε η σον με ο Θε

 ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

 τα το πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα

 λει ψοντο α νο μη μα μου

 πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ

τι ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

Ε οι μο νω η μαρ τον και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δου γα ρεν α νο μι αις συ νε λη φ θην

και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με ε μη

τηρμου

δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο

φι ι ασσου ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ Ἀρχιερέως.

δου ου γα αρ εν α νο μι αις

συ νε λη η η φθην και εν α ματ τι

αι αι αις ε κισ ση σε με η μη η τηρ

μου

δου ου γα αρ α λη θει αν η

γα α πησας τα α δη λα και τα

κρυ υ φι α της σο φι ι ι ι ας

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ρ χ αν τι εις με υσ σω πω και κα

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται ο

στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψων το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σαστας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

Μ η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου και το πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν

του σω τη ρι ι ου σου και πνευ μα τι η

γε μο νι κω στη ρι ξον με

Α ι δα ξω α νο μουσ τας ο δους σου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσ σα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξης

και το στο μα μου α να γ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν **Δ** ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε

τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ με νην

και τε τα πει νω με νην ο Θε ος ουκ ε

ξου δε νω σεις

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ω συ νης α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο οσχους και ε

λε η σον με ο Θε ος

Δ ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι **Ζ'** Ταις των Α πο στο ο λων πρε

σβει αις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον τα πλη

θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α μην **Ζ'** Ταις της Θε ο το

ο κου πρε σβει αις ε ε λε η μων ε ξα λει ψον

τα πλη η θη των ε μων ε γ κλη μα των

Ε^χ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και τα τα το πλη

θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το α

νο ο μη μα μου **Δ**

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν **Δ** ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο

ο ο ος **Δ**

Ἔτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος **Δ**ι.

Α ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις των

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των **Χ**

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

να στας ο Ι η σου ους α πο του

τα α α φου ου κα α θω ως προ ει ει ει ει

ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν

την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με

ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Ὦδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.
Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

ε την φα ει νη λα μ πα δα α και Μη τε
ρα του Θε ου π την α ρι ζη λον δο ξαν
και α νω τε ραν πα αν των των ποι η μα
α των εν υ μνοις με γα λυ υ νο μεν π

Τροπάρια. Ἄνευ στίχου.

Σοῦ τὴν φαεινὴν ἡμέραν, καὶ ὑπέρλαμπρον Χριστέ,
τὴν ὀλόφωτον χάριν, ἐν ἧ ὠραῖος κάλλει τοῖς
Μαθηταῖς σου, ἐπέστης μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν χοϊκῆ παλάμη, ψηλαφώμενον πλευράν, καὶ
μὴ φλέξαντα ταύτην, πυρὶ τῷ τῆς αὔλου θείας
οὐσίας, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὲ τὸν ὡς Θεὸν ἐκ τάφου, ἀναστάντα Χριστόν, οὐ
βλεφάροις ἰδόντες, ἀλλὰ καρδίας πόθῳ
πεπιστευκότες, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγίου.

Ὁ αὐτός. Φωτίζου, φωτίζου.

Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γλυκύτετον δρόσον, ὄρη σταλάξατε, καὶ σύ, κατ' ἐξαίρετον σκίρτα, τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου φαιδρῶς· εὔρες καὶ γάρ, κράτιστον τὸν μέγαν, Γεώργιον ὀροφύλακα.

Στίχ. Ἁγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥαβδίσματα, ξέσεις, καὶ τῶν βουνεύρων τοὺς δαρμούς, τὰς κρηπίδας, τὸν λάκκον τῆς ἀσβέστου σέβομαι, τᾶλλά τε ὅσα ὑπέστης ἀθλῶν, Μάρτυς Χριστοῦ, πάντα μακαρίζω, καὶ τὸν τροχὸν κατασπάζομαι.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Δημήτριε Μάρτυς, σὺν Γεωργίῳ τῷ κλεινῷ· ἀγαθοὶ γὰρ οἱ δύο, μηδαμῶς ἐλλίπητε, τόνδε τὸν χῶρον φρουροῦντες αἰεὶ, καὶ πειρασμῶν, ὅλας μυριάδας, μετακινουῦντες ἀμφοτέροι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ δόξα τὸ κάλλος, ἡ ὠραιότης τῶν πιστῶν, ἡ τρυφή τῶν Ἀγγέλων, κόσμου τὸ διάσωσμα, πάντα γνε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοὺς εἰς τὴν σὴν, σκέπην προσδραμόντας, συντήρησον Παναγία μου.

Ἡ Καταβασία.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο Α α γ γε λο ος ε ε ε βο ο

ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω

ω με ε ε νη η **Δ** Α α γνη η Πααρ

θε ε νε ε χαι αι αι ρε ε και αι πα

λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε ε **Δ**

ο σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη

η η τρι ι η η με ρο ο ος ε

ε εκ τα α α α α φου **π**

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου **Δ**

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρουου σα α α λη ημ ^π η γαρ δο ο ξα

Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε πι

ι σε ε α α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι

α γα α α α αλ λου ου Σι ι ι

ων ^Δ συ υ υ υ υ δε ε α α α

γνη η η η τε ερ που Θε ε ο

ο το ο ο κε ε ^Δ εν τη η Ε ε

γερ σει του ου το ο ο ο ο κουου ου

ου σου ου ου ου ^π

Εἰς σύντομον εἰρμολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ο Ἀγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα
ρι τω με ε νη Α γνη παρθε νε χαι αι
ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε **Δ** ο σος Υι
ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα
φου **π**

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α
Ι ε ρου σα λημ **π** η γαρ δο ξα
Κυ ρι ι ι ου **Δ** ε πι σε α νε τει λε **π**
Χο ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων **Δ** συ υ
δε α γνη η τερ που Θε ο το ο κε **Δ** εν τη

ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου ου π ρ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠδὴ σὲ αἰνοῦσι...

ᾠδὴ β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου, ἐξερευνήσας τὰς πληγὰς, μή μοι Θωμᾶ ἀπιστήσης, τραυματισθέντι διὰ σέ· σὺν Μαθηταῖς ὁμοφρόνει, καὶ ζῶντα κήρυττε Θεόν.

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐὰρ ἡμῖν ἐξέλαμψεν, ἡ λαμπρὰ τοῦ Δεσπότη, καὶ θεία ἐξανάστασις, πρὸς οὐράνιον Πάσχα, ἐκ γῆς ἡμᾶς παραπέμπον, ταύτη δὲ συνεκλάμπει, τοῦ πανενδόξου Μάρτυρος, Γεωργίου ἡ μνήμη, ἡ φωταυγῆς, ἣν φαιδρῶς τελέσωμεν, ἵνα θείας, ἀξιοθῶμεν χάριτος, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Ἐτερον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠδὴ γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σήμερον ἔαρ μυρίζει, καὶ καινὴ κτίσις χορεύει·

σήμερον αἴρονται κλειῖθρα, θυρῶν καὶ τῆς ἀπιστίας,
Θωμᾶ τοῦ φίλου βοῶντος·

Ὁ β' Χορός· Ὁ Κύριος καὶ Θεός μου.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ιστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος πρῶτος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ

υ υ ρι ι ι ι ον π αι νει τε τον

Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι νει

τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι ι

ι ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω

ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι Αγ γε ε λοι

α αυ του π αι νει τε αυ τον πασαι αι

Δυ να μειεις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Ζω.

ο ον Δε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο τη η η η η η η η

η η η ην και Α α α α ρα α α

α α αρ χι ι ι ι ι ι ι ι αρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε α α α α

α π α α α α α α α α η η η

μω ω ω ζω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε υε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λα α α φυ υ λα α ατ τε

ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α

α α γα α α α α α α α α

α α α γα α α α α α ε ε υε

ε ε ε γγ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π

α α α α α α α α α α δ α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α

α γγ

Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.
ᾠχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραφτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου φρικτὴν, Ζωοδότα Ἐγερσιν, ὡσπερ σφραγιῖδας οὐκ ἔλυσας, Χριστὲ τοῦ μνήματος, οὕτω κεκλεισμένων, θυρῶν εἰσελήλυθας, πρὸς τοὺς πανευκλεεῖς Ἀποστόλους σου, χαροποιῶν αὐτούς, καὶ εὐθές σου παρεχόμενος, τούτοις Πνεῦμα, δι' ἄμετρον ἔλεος.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος οὐκ ἦν, ἐνδημῶν ἠνίκα σύ, τοῖς Μαθηταῖς ὥφθης Κύριε· ὅθεν ἠπίστησε, τῇ σῇ Ἀναστάσει, καὶ τοῖς κατιδοῦσί σε, ἐβόα· Εἰ μὴ βάλω τὸν δάκτυλον, εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, καὶ τῶν ἥλων τὰ τυλώματα, οὐ πιστεύω, ὅτι ἐξεγήγερται.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡς θέλεις ψηλάφησον Χριστός, τῷ Θωμᾶ ἐβόησε· βάλε τὴν χεῖρα καὶ γνῶθί με, ὅστέα ἔχοντα, καὶ γεῶδες σῶμα· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἐπίσης δὲ τοῖς ἄλλοις πιστώθητι· ὁ δὲ ἐβόησεν· Ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριος, σὺ ὑπάρχεις· δόξα τῇ Ἐγέρσει σου.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Δεῦτε, τὴν πανέορτον φαιδράν, ἔνδοξον Ἀνάστασιν πάντες, πανηγυρίσαντες, πάλιν ἑορτάσωμεν, φαιδράν πανήγυριν, Γεωργίου τοῦ Μάρτυρος, καὶ στέψωμεν τοῦτον, ἔαρινοῖς ἄνθεσιν, ὄντα ἀήττητον, ὅπως ταῖς αὐτοῦ ἱεσείαις, λάβωμεν τῶν θλίψεων ἅμα, καὶ πλημμελημάτων ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὅλον, προσενήνοχας σαυτόν, τῷ σοὶ δεδωκότι παμμάκαρ, ζωὴν ὀλόκληρον, ὥσπερ ὀλοκάρπωσιν, ζῶσαν καὶ ἔμψυχον, καὶ θυσίαν εὐπρόσδεκτον, καὶ καθαρωτάτην· ὅθεν ἐχρημάτισας, πρέσβυς θερμότατος, ζάλης ἐξαιρούμενος πάντας, πίστει τοὺς ὑμνοῦντάς σε Μάρτυς, καὶ προσκαλουμένους σε Γεώργιε.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Σπόρον, γεωργήσας ἐμμελῶς, τὸν καταβληθέντα τοῦ λόγου, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, τοῦτον ἐπλεόνας, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ σοφῶς ἀποθέμενος, ἐν ἐπουρανίαις, θήκαις τὴν ἀκήρατον, εὔρες ἀπόλαυσιν,

ἦς νῦν, ἐμφορούμενος Μάκαρ, ταῖς πρὸς τὸν Θεόν σου πρεσβείαις, τοὺς πιστῶς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Πα̣.

Α ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω και α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι **π**

Α α νε τει ει λε ε το ο ε ε ε

ε ε αρ **κ** δευ τε ευ ω χη θω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω με ε ε ε εν **κ**

ε ξε ε ε ε ε ε ε λα α α α

ε ξε ε λα α αμ ψε ε ε ε ε ε

υε ε ε ε ε ε εν **κ** η Α να στα α

σι ις Χρι ι ι στου ου ου δε ευ τε ε

ευ φραν θωω ω ω μεν π η του Α θλο ο

φο ο ρου ου μνη η η η η μη τους πι

στους φαι δρυ υ υ νου ου σα α α νε δει

ει ει ει χθη π δι ο ο φι λε ε ο ορ

τοι οι δε ε ε ε ευ τε κ μυ στι κως

αυ τη ην πα νη η γυ υ ρι ι ι ι

ι σωω ω ω μεν π ου τοσγαρωσ κα λο

οστρατι ι ω ω ω της κ ην δρι σα α

το ο ο κα α α τα τω ων τυ ρα α α

αν νων κ και του τους κα α τη η σχυ

υ υ νε Δ μι μη της γε νο με ε νοστουου

πα αθους του ου Σωω τη η η η η

ρο ος Χρι ι ι στου π ουκ η λε η σε

το σκε ευ ος το ο πη λι ι νον το ο ε

ε α αυ του κ αλ λα γυ μνον α νε χαλ κε

ευ σεν εν βα σα α α α α νοις αυ το

ο προ σα α μει ει βο ο ο ο ο με ε

ε ε νος π αυ τω ω βο η η η

η η η η σω ω ω βο η η σω

ω ω με ε ε ε ε ε με ε ε ε

ε ε εν κ Α θλο φο ο ρε ε ι ι κε

ε ε τε ε ε ευ ε **κ** εις το σωθη η

ναι τα ας ψυ χα ας η μων **Δ**

Ἦχος λ π Πά.

Κ αι νυν και α α ει **Δ** και εις τους αι

ω ω ω ναςτων αι ω ω νων Α α α α

π μην

Μ εθ η με ρας ο ο κτω **Δ** της ε γερ

σε ω ωςσου **Δ** Ι η σου Βα σι ι λευ μο

νο γε ε νες λο ο γε του ου Πα α α

π τρος ω φθης τοι οισ μα α α θη η ται

αι αις σου **Δ** κε κλει σμε ε νω ωντων θυ υ

ρων **Δ** την ει ρη νησου ου πα ρε ε χο

ο με ε ε ε νος και τω α πι στουουν τι

μα α θη η τη **Δ** τους τυ υ υπους ε

ε δειει ει ει ξας **π** δε ευ ρο ψη η

λα α φη η η σον **κ** τας χει ρα α

ας και αι αι τουους πο ο ο δας **Δ** και

την α κη ρα το ον μου πλεε ε ευ ραν **π**

ο δε πει σθεις ε βο ο ο ο α α α

α σοι **Δ** ο Κυ ρι ι ο ο ος μου ου και

ο Θε ο ος μου Δο ο ο ξα α α α

σοι **π**

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Δι.

Δ ο ξ α σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψιστοις Θε ω και ε πι γης ει

ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου δο

ξαν π

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν το κρα τω ρ Κυ ρι π

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευμα ^π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρωντην α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη

με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε λε

η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ

ει μο νος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θεου Πατρος Αμην π

Καθεκααστηνημερανευλο

γησωσεκαιαινεσωτοονομασου

ειςτοναιωνακαιειςτοναιωνατου

αιωνος π

ΚαταξιωσονΚυριεντη

ημερατααυτηαναμαρτητουςφυ

λαχθηναιημας π

ΕυλογητοςειΚυριεοΘε

οςτωνΠατερωνημωνκαιαινετον

καιδεδοξαμεενοντοονο

μα α σουειςτους αι ω νας Αμην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η

μας κα θα περηλ πι ι σα μεν ε πι σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον

με τα δι και ω μα τας ου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι ασαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρτον σοι π

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με του ποι ει ν το θε λη μα σου ο τι συ

ει ο Θεος μου π

Ο τι παρὰ σοι πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φω

τι σου ο ψο με θαφως π

Π αρατεινον το ελεος σου ουτοις γι

νωσκουσι σε π Αγιος ο Θεος αγιος

ισχυρος αγιος αθανατος ελε

ησον ημας π

Δ οξα Πατρι και Υιω και αγιω

Πνευματι π

Κ αι νυν και αι και εις τους αιωνων

αιωνων Αμην π

Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

π
μας

Ἄ α α α γι ι ος ο Θε ε

Δ
ος

Ἄ α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

Δ
ρο ος

Ἄ γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

η η η σο ον η η η μα α α

Δ
α α ας

Ἄπολυτίκιον. Ἦχος βαρὺς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἢ ζωὴ ἐκ τάφου
ἀνέτειλας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἢ πάντων

ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθές δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν,
κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Γα.

Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος Δ

η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χριστε ο

Θε ος και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις

Μα θη ταις ε πε στη ρη παν των α να στα

σις Πνευμα ευ θες δι αυ των εγκαι νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ο ο ο ος

Ἔτερα Γεωργίου Βιολάκη.

ᾠχος Πα.

Α ο ο ξα α Σοι τω δει ει ξα αν τι ι

το ο φω ως Δο ο ξα α ε εν υ

ψι ι ι στοι οισ Θε ε ω ω και ε

πι γη ης ει ρη η η νη η εν αν

θρωποιοις ε ευ δο κι ι ι ι α

Υ μνου ου με εν Σε ευ λο

γου ου με εν Σε ε προ σκυ νου με εν

Σε ε δο ξο λο ο γου ου με ε

εν Σε ε ευ χα α ρι στου ου με εν Σοι

οι δι α την με γα α α α λη

η ην Σου δο ο ο ο ξαν

Κ υ υ ρι ε ε ε Βα σι ι λευ

ε που ρα νι ι ε ε Θε ε ε **ζ'**

Πα α τερ Παν το κρα α α α τος **π**

Κυ ρι ε Υι ε ε μο νο ο γε ε

νες **Δ** Ι η σου ου Χρι ι στε ε και

Α α α α γι ι ο ον Πνε ε ε ευ μα

π
α

Κ υ υ ρι ε ε ε ο ο Θε ε ος

ο α μνο ο ο ος του Θε ε ου ου ο

Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ων την α μαρ τι ι ι ι

α αν του ου ου κο ο ο ο σμου **π**

ε λε ε η η σον η η μα ας ο

αι αι αι αι αι ρωντας α μαρ τι ι ι

ι ας του κο ο ο ο σμου π

Π ρο ο σδε ξαι την δε ε η η σιν η

η μων ο κα θη η με ε νος εκ

δε ξι ω ω ων του ου Πα α α τρος

και ε λε ε η η σο ον η η η

μας π

Ο τι ι συ υ ει ει μο ο νο ος

Α α γι ι ι ος σι ει μο ο

νο ος Κυ ρι ι ι ος Ι η σου ος Χρι

ι στο ος εις δο ο ο ο ο ο ο ξαν Θε

ου ου Πα α τρο ος Α α α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ε ε

ε ε ραν ευ λο γη η η σω ω ω

σε ε και αι νε ε σω ω ω το ο

νο ο μα α α σου εις τον αι ω ω να α

και εις τον αι ω ω να α του ου ου

αι αι ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ι ω σο ο ον Κυ υ

υ ρι ι ι ε εν τη η με ρα α

α τα α αυ τη η α να μαρ τη η

η τους φυλαχθη η η ναι αι η η η

μας π

Ευλογητος ει Κυ υ ρι ι ι

ε ε ε ο Θε ε ος των Πα τε ε

ε ε ε ε ρω ων η η η μων και

αι νε ε ε τον και δε δοξα σμε ε ε

ε ε ε νον το ο ο νο ο μα α α

σου ου εις τους αι ω ω ω ω να

ας Α α α μην π

Ε ε νοι οι το ο Κυ υ ρι ε

το ε ε ε λε ε ος σου ου εφ η η

μα ας κα θα α α περ ηλ πι σα με ε εν

ε ε πι ι ι σε

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε δι ι δα α α

ξο ο ο ο ο ον με τα δι και ω ω

μα α τα α α α σου ου

υ ρι ε ε κα α τα φυ υ γη η

ε γεν η θη ης η μι ιν εν γε

νε α και αι γε ε νε ε α ε γω ει

πα Κυ υ υ ρι ι ι ε ε λε ε

ε η σο ο ο ο ον με ι ι α α

σαι αι την ψυχη η ην μου ου **99** ο

ο τι ι η η μα αρ το ο ο ον σοι

οι **π**

Κ υ ρι ε προς σε κα α τε ε φυ υ

γο ον **π** δι δα α ξο ο ον με **Δ** του

ποι ει ει ν το ο θε λη η μα α α

σου ου ο ο τι ι συ υ ει ει ο ο Θε

ο ο ο ος μου **π**

Ο τι πα ρα σοι πη γη η ζω ω

η ης εν τω φω τι ι ι ι

ι ι σου **ζ'** ο ο ψο ο ο ο με ε θα

α α φ ω ω ς π

Π α ρ α α α α α τ ε ι ε ι ε ι π α

ρα α τ ε ι ε ι ν ο ν κ τ ο ε λ ε ο ο ο ς σ ο υ

τ ο ι ς γ ι ν ω ω σ κ ο υ σ ο υ σ ι ι ι ι σ ε π

Α γ ι ι ο ο ο ο ς ο Θ ε ε ο ο ς Α γ ι

ι ο ο ο ς Ι σ χ υ υ υ ρ ο ς Α γ ι ι

ο ο ς Α α θ α ν α α τ ο ς ε λ ε ε η η

σ ο ο ν η η η μ α ς π

Α ο ξ α Π α τ ρ ι ι ι ι κ α ι Υ ι υ ι ω ω

κ α ι α γ ι ι ω ω Π ν ε ε υ μ α α τ ι

ι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει ει

και εις τους αι ω ω ω ω νάστων αι

ω ω ω νωων Α α α μην

Α γι ι ο ος Α α θα α να α

το ος ε ε λε ε η η σο ον η

η η μας

Α γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο Θ ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

Θ ε ε ο ο ος Α γι ι ο ο ο ος

Ι ι ι σχυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ Ι ι σχυ υ ρο ος Α γι

ι ο ος Α α θα α α α α α α α

γα α με α θα α να α το ος ε ε λε

η η σον η η μα α α α α α α ας

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος ἡ ζωὴ ἐκ τάφου ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθές δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν, κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα.

Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος

η ζω η εκ ταφου α νε τει λας Χριστε ο

Θε ος και των θυ ρων κεκλει σμενων τοις

Μαθη ταις ε πε στης η παντων α να στα

σις **Γ** Πνευμα ευ θες δι αυ των εγκαι νι ι ζων

η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

ο ο ο ος **Γ**
ΑΑ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

‘Ο Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος **λ π ρ** Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π
α
ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

π
α
ο ος

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτήν.

Ἔχος λ δ̣ Νη.

Κ
υ ρι ε ε λε ε η σον **δ̣**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **β λ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **δ̣**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η η σον **β λ**

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον **δ̣**

ϸ
οι Κυ ρι ε **δ̣**

Ἔτερα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σ ο ν γ γ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ

Ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι...

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτῆρσών ημᾶς

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ΄. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ΄. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβυταῖς τῆς Θεοτοκου

σωτῆρσών ημᾶς

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον β΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἀρχεται ὁ β΄ Χορός.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Γ
ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

α να στα α α ας εκ νε κρων ψαλ λον

τας σοι Αλ λη λου ου ι α

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

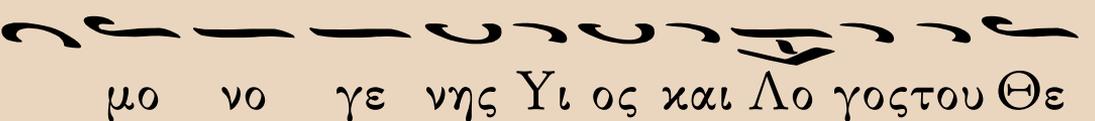
Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ
αι νυ ν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ο
μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε

ου α θα νατος υ παρ χων και κα τα δε

ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη

ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι

ας Θε ο το κου και α ει παρ θε νου

Μα ρι ας α τρεπτωσεν αν θρω πη σας

σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω

θα να τον πα τη σας Εις ων της α

γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο

με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευμα

τι σω σον η μα ας

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἄντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

✠ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε
κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον
πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις
μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο
ο ο ο ο ο ο ος π̣

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἀργόν. Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

✠ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ν θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α α α

α να α α α θα να α το ον

πα α α α τη η η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι οισ ε

ε ε ε εν τοι οισ μνη η η η

η η η μα α α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος π

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ε ν Εκ κλη η η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πηγων

Ι σραηλ Σω ω ω σον η μα ας Υι ε ε

ε ε ε Θε ου ου ο α να στα α

α ας εκ νε ε κρων ψα α αλ λον τα α

α ας σοι Α αλ λη η η η η η η λου

ου ι ι ι α

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος βαρύς.

Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος, ἡ ζωὴ ἐκ τάφου
ἀνέτειλας Χριστέ ὁ Θεός· καὶ τῶν θυρῶν
κεκλεισμένων, τοῖς Μαθηταῖς ἐπέστης ἡ πάντων
ἀνάστασις, πνεῦμα εὐθὲς δι' αὐτῶν ἐγκαινίζων ἡμῖν,
κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

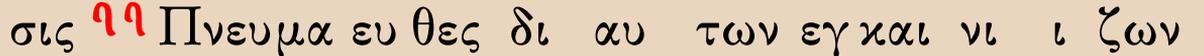
ᾠχος Γα.

 Ε σφραγι σμε ε νου του μνη μα τος **Δ**

 η ζω η εκ τα φου α νε τει λας Χρι στε ο

 Θε ος **Γ** και των θυ ρων κε κλει σμε νων τοις
Α

 Μα θη ταις ε πε στης η παν των α να στα

 σις **Γ** Πνευμα ευ θες δι αυ των εγκαι νι ι ζων
Α

 η μιν κα τα το με γα σου ε ε λε ε

 ος **Γ**
Α

Τοῦ Ἁγίου.

ᾠχος δ'.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν
ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἰατρός, βασιλέων
ὑπέρμαχος, Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γεώργιε,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

ᾠχος δὲ Δι.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς

καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς ἀσθε

νούντων ἰατροῦ βασιλέων ὑπέρμαχος

Τροπαιοφόρε Μεγαλομάρτυς Γε

ωργιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ

σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

ᾠχος β'.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ ἡμαρτε (ἢ ἡμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ καταλιμπάνεται.

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθειγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος λ̣ δ̣ — Γα.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες ἀθάνατε

καθεῖλες τὴν δύναμιν τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν

καὶ ἀνέστης ὡς νικητής Χριστέ

ὁ Θεός γυναιξὶ Μυροφόροις φθειγξάμενος

Χαίρετε καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Α α γι ι ος Α θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

 Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

 των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος ε

λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α' Χορός, ἀργῶς·

Δύναμις Ἀ α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄμην Ἀ α γι ος ο Θε ε ος Ἀ

α γι ος Ι σχυ υ ρος Ἀ α γι ι ος Ἀ

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς.

Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Ἄ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ ν α μ ι ς **Δ** Α α γ ι ο ς ο Θε ε ο ς

Α α γ ι ο ς Ι σ χ υ υ ρ ο ς **Δ** Α γ ι ι ο ς

Α θ α ν α τ ο ς **Β** ε λ ε η σ ο ν η μ α

Δ α α ς

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον».

Ἦχος **Δ**ι.

Ν ε ε Δ υ υ υ ν α α α μ ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι ς

Α α α α α α α α α α α

Δ α α α α α α α γ ι ι ι

ι ι α α α γ ι ι ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε ε

ε η η η ε λε η η σο ο ο

ο ο ο ον η η η μα α α α

α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι

ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιίττωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ἤδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτη ἠνοίχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ' αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

‘Ο β’ Χορός·

Ἦχος Δι.

 Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι

 ι ι α Αλ λη λου ου ου ι

 α α α α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ἐο α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δὲ Δι.

Δ ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι ϑ Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο ρ ο ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι ο ι ο ι

ο ι ο ι ο ι ο ι ο ι ρ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ἐο β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορός. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α α α α α α
α α α α α α χα α ε ε ε
ε ε ε ε τη η Δε ε ε ε ε
ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α α
α α α α α α α α α α α
α α α α

Χερουβικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου, ἐξηγηθὲν ὑπὸ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος.

Ἦχος ᾠ Πά.

Οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ οἱ τα α α Χε ρου
ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ ^π_α

μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ^κ ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι

μυ υ στι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ως ^π_α ει κο ο ο ο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ^π_α

ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ει κο ο ο

νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες ^π_α

και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι

οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι

ω ω ω ω ω ω ω ω Δ Τρι ι α α

α α α α α δι ι π τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ο ο

ο ο ον π υ υ υ υ υ υ υ μνο ο

ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ο ον τε ε ε ε ες π πα α α α α

α α α α α σααν π την βι ω ω

ω ω τι ι ι ι ι ι ι ι ι

βι ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην Δ α πο θω ω ω με θα α α με

ε ε ε ρι ι ι μνα α α α α

α α αν π

Ω ς τον Βα α α α σι λε ε

ε ε ε κ ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε α α α

α α α α α α α κ των ο

ο λων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο

με ε ε νοι π

Τ αις Αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι

ι και αι αι αι αι αι αι αι αις Δ α ο

ρα α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α κ

Τρι α α α α α α δι ι ι ι κ

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον δ προ σα α α α ρα α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες π πα α α α α α α α α

α σααν κ την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην κ α πο θω ω ω ω με ε ε ε

ε ε ε νοι π
α

Τ αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως δ δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν π Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α π
α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἐὰν εἴ συλλείτουργον, εἰς τὸν ἀδελφικὸν ἀσμασμὸν
ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Α γα πη η η η η η η

η η ηη χη η η η η η η

η η η η η η η η η η η

η η η α γα α πη η η η η η η

σω ω ω σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι

ι ι η ι ι ε Κυ υ ρι ι ε ε

η ηη η η η ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ η ι ι σχυ υ

υ υ υ υ υ υ υ υς μου ου ου ου

ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ι ο ο ο ο

ος στε ε ε ε ε ε ε ε ρε ε

ε ε ε ε ε ε ε ω ω ω ω

ω ω ω ω μα α α στε ρε ε ω

μα α α α α μου ου και κα τα

α φυ υ υ υ υ υ υ υ και κα τα

α φυ γη η η η η η η μου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου και αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι ρυ υ υ και

ρυ υ υ υ υ υ υ υ στη η η η η

ἦ ἦ ἦ και ρυ υ στης μου ου Δ ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου Δ

Ἔτερον σύντομον, Γεωργίου Πρωγάκη.

Ἦχος Δι.

Ἄ γα πη ἦ ἦ σω ω σε ε Κυ υ ρι

ι ι ε ε ε ἦ ἦ ἦ ι σχυ υς μου ου

Κυ υ ρι ι ι ο ος στε ε ε ρε ε

ε ω ω μα α α μου και κα τα φυ

γη μου και ρυ υ υ υ υ υ υ υ

στης μου Δ

Ὁ Διάκονος: Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς: Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός: Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς: Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

ε ε την φα ει ει νην λα αμ πα
α α α α δα α α και αι Μη η
τε ε ρα του ου Θε ε ε ου ου τη η η
η ην α ρι ι ζη η λο ον δο ξα αν και
α α νω ω τε ε ραν πα α α αν τω ων
των ποι οι η η μα α α τω ων
εν υ υ υ υ μνοις με ε γα α λυ
υ υ υ υ νο ο ο ο με ε ε εν

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν

ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ ᾗ Π̣α.

Ε παι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι χαι αι αι και αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ε

παι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ι ι ι ε ε ε ρου ου ου ου

σα α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α α

α α α χα α α α α ι ε ρου ου ου ου

ου ου ου σα α α λη η η η η η η

ο ο π τ ο ο ν Θ ε ε ε ε τ ο ο ν θ ε

ο ο ο ο ο ο ν σου ου Σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ω ω ω ω

ων Α α α λ λ η λου ου ι ι ι

α α α α α α α α π

Ἔτερον, Μπαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

παι αι αι αι αι νει ει ει

ει ει ει ει ει ει Ι ι ι η ι

ι ι ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε π ε ε ε ε ε ε ρου

ου ου ου ου ου ου ου ου σα Ι ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο τον Θεο ο

ο ο ο ο ον σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου π ου ου ου ου ου Σι τον Θε ον σου

ου ου Σι ι ι ι ι ι ω ω ω ω ων

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α υε ε ε υε ε ε ε ε

ε π ε ε ε ε ε ε υε α α α α

α α υε α α α α α α α υε ε ε

ε π α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α υε ε ε α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α Δ Α α α

α α α αλ λη η λου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου π ου ου ου ου ου ι ι ι

Αλ λη η η λου ου ου ου ου ου ι α

α α α π Λε ε ε ε γε ε ε ε

ε ε ε ε Δ ρα α α α α α

α α α α α α α α ρα α α

αλ λη ρ η η η η η η

η η η η η η η η η ρη η η

η ρα β λ α α α α α α α α α α

α α α α α α αλ λη η η ρη η η η

η η η η η λου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου π ου ου ου ου ου ι ι ι

Αλ λη η η λου ου ου ου ου ι α

α α α π α υε ε ε ε γα υε

γα γα υε ε ε ε ε ε υε ε ε

ε ε υε ε ε ε γα υε γα γα α

υε ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υε ε ε ε β α υε γα γα

α υε ε υε ε ε ε ε υε ε ε

ε π γα υε γα γα υε ε ε υε ε ε

ε ε ε ε γα α α γα α α α α α

α α ρα α α α α α α α α ε ε ε ε ε ε

ε υε ρα α ρα α υε ε ρε ε ε ε

ε ε ε υε ρα ρα υε ε ε ε ε ε

ε ρα χα α α α α α α α α α α λ

λη η η η η η λουου ου ουου ου ου

ου ου ουου ου ου ουου ου ου ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α ρα

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α ρε

Μετὰ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ̣ ρ̣ Π̣α.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π̣ ρ̣

ᾠ Ἱερεὺς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

ᾠ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

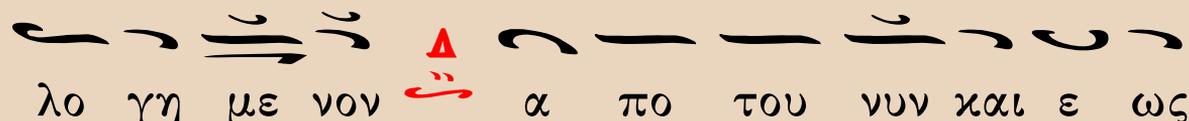
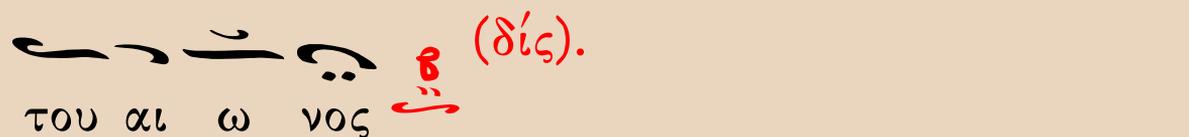
Ἦχος Δι.

Π λη ρω θη τω το στο μα η μων αι
νε σε ως σου Κυ υ ρι ε ο πως α
νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν σου ο τι
η ξι ω σας η μας των α γι ων σου με τα
σχειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
η μας εν τω σω α γι α σμω ο λην
την η με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην
σου Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι
α Αλ λη λου ου ι α α α

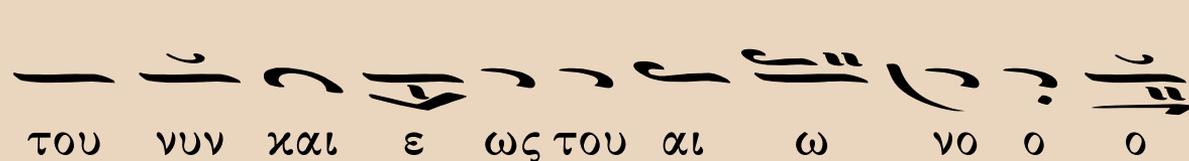
Ὁ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.
Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ

λο γη με νον α πο του νυν και ε ως

του αι ω νος (δίς).

ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο

γη με νο ο ον α πο

του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:

Ἦχος δ΄.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,

φυλάττων αὐτήν (ἢ αὐτάς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ
Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν
τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθά-
νατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς
ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν
ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος. Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς. Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός. Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ
αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ῥΗχος Δι.

Ε
ις πο ολ λα α α α α α α

α α α α α α α α α α

ε ε ε ε ε ε τη η η η

η Δε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο

ο τα α α α α α α α

Ῥο Ἱερεύς· Εὐλογητός... Ῥο Χορός· Ἀμήν.

Ῥο Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

ῥΗχος Πᾶ.

Χ
ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοιους εν τοιους

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οί Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.
Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·
Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιου ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται,
καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας,
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν,
ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου
ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ
εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι,
ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ
ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτὴ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Εἶτα ἀναγινώσκειται τὸ Α΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α΄.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν
καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρα
λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἄλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν
τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς
διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν
καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ
ἀπορρήσεται, καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ,
κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ ὡσεὶ
χνοῦς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς.

Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ
ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς
ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ
τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν
ἄφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελάσεται αὐτούς, καὶ ὁ
Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσῃ πρὸς αὐτούς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ

θυμῶ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱὸς μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτούς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὡς σκεῦη κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῆ Κύριος, καὶ ἀπολειῖσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας,

Ὅταν ἐκκαυθῆ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνα τί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γινῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγένοι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν καταλύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

Πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου· ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω,

ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε΄.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου, ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε.

Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου· προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὀδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιούσαν.

Κρινον αὐτούς, ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν.

Κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς

αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς,
καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ
ὄνομά σου.

Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὄπλω
εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ΄.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ
σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με,
Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;

Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, σῶσόν με
ἐνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν
δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεταιί σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ’
ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν
στρωμνὴν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην
ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ’ ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ
κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν
προσευχὴν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ
ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν
σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ΄.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με, μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου, εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι, ᾧ ἐνετείλω· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε, καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφρούς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῆ καρδία.

Ὁ Θεὸς κριτῆς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ

στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἤτοιμάσεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἤτοιμάσε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η΄.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ

πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης ἱστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. Ἦχος δεύτερος.

Εἶτα ψάλλονται οἱ ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος   Δι.

Κ
υ υ ρι ε Ε ε κε κρα ξα προς σε

ε ει ει σα α ακου σο ον μου ει

ει σα κου ου ου σον μου ου Κυ υ υ ρι

ι ι ι ε **β** Κυ ρι ε Ε κε κραξα προς

σε ε ει ει σα α ακου σο ον μου **Δ**

προσχεστη φω νη η της δε ε η η η σε

ω ω ως μου **β** εν τω κε κρα γε ναι

αι με προ ος σε ε ε **Δ** ει ει σα ακου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ε **Δ**

Κ α τευ θυη θη η τω η η προ ο ο

σευ χη η μου **Δ** ως θυ μι α μα ε

ε νω ω ω πι ι ο ο ον σου **β** ε ε

παρσις τω ω ων χει ρω ων μου **Δ** θυ υ σι

ι ι ι α ε ε σπε ε ε ρι ι ι ι

νη ει σα ακου σον μου Κυ υ

υ υ ρι ι ι ε

Στιχολογία Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ὁ αὐτός.

Θ ου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι

μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει

λη μου

Μ η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις

λο γου σπο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φα σεις εν α μαρ τι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α

νο μι αν και ου μη συν δυ α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει

και ε λεγ ξει με ε λαι ον δε α μαρτω

λου μη λι πα να α τω την κε φα λην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αις αυ των κα τε πο

θη σαν ε χο με να πετρα σοι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι

η δυν θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη

ε πι της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ

των παρων αδην

Ο τι προς σε Κυριε Κυριε οι

οφθαλμοι μου επι σοι ηλπισα μη αν

τα νε ληστην ψυχην μου

Φ υλαξον με απο παγιδος ης συ

νε στησαντο μοι και απο σκανδαλων των

εργαζομενων την ανομιαν

Π εσουνται εν αμφιβληστρου

των οιαμαρτωλοι καταμονας ει

μιεγω εως αν παρελθω

Φ ωνη μου προς Κυριον εκεκραξα

φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η η

θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε

η σινμου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του απαγ γε λω

Ε ν τω ε κλειπειν εξ ε μου το πνευμα μου

και συ ε γνωστας τριβους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πορευ ο μην ε

κρυψανπα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλεπον και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε

Ἄ πω λε το φυ γη απ ε μου και

ουκ ε στιν ο εκ ζη των την ψυ χη

η ην μου

Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει

πα Συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει

εν γη ζω ων των

Π ρο σχες προστην δε η σινμου ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον

των με ο τι ε κρα ται ω θησαν υ περ

ε με Δ

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.
Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τον προ αι ω ω νων εκ Πα α τρος

γε ε εν νη θε εν τα Δ τον Θε ον Λο

γον σαρκω ω θε ε εν τα Δ εκ Παρ θε

νου ου ου Μα ρι ι α ας δευ τε ε ε προ

σκυ υ νη η η σω ω ω μεν Β Σταυ

ρον γαρ υ υ υ πο μει ει νας Δ τη τα

φη πα ρε ε δο ο ο θη ως αυ

το ος η θε ε ε ε λη η η η σε Δ

και α να στας εκ νε εκρων ε σω σε

με τον πλα νω με νο ον α α αν θρω

ω ω ω πον

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς μοι.

Χ ρι στος ο Σω τηρ η η μωντο καθ η

μων χει ρο γρα α φον προ ση λω σα ας τω

Στα αυ ρω ω ω ε ξη η η η

λει ει ει ει ψε και του θα να του το

κρα α α α τος κα α τη η η ρ γη η η

η σε προ σκυ νου ου ου ου μεν α αυ του

ου ου ου την τρι η με ρο ον Ε

ε ε γε ε ε ερ σιν

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ευν Αρ χαγ γε λοις υ μνη σω ω μεν Χρι

στου ου ου ου την Α α να α α στα α α

α σιν αυ τος γαρ Λυ τρω της ε ε στι και

Σω τη ηρ των ψυ χω ω ων η μων

και εν δο ξη φο βε ε ρα α και κρα

ται α δυ υ υ να α α μει πα λιν

ερ χε ε ται κρι ναι κο ο σμον ο ον ε

ε ε πλαα α α σεν

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

ε τον σταυ ρω θεν τα και τα α φε

ε εν τα Αγ γε λος ε κη ρυ ξε ε

ε Δε σπο ο την και ε λε γε ται αις γυ

ναι αι ξι Δευ τε ι ι δε τε ο που

ε ε κει ει το Ο Κυ υ υ ρι ι ι ι

ος Α νε ε στη η γαρ κα θως ει ει πεν

ως πα α αν το δυ υ να α α α μος

δι ο σε προ ο ο σκυνου ου μεν τον

μο ο ο ο νον α θα α α α να

α α α τον ζω ο δο τα Χρι ι στε

Ε λε η η σο ο ον η η η η

μας

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ε ν τω Σταυ ρω σου κα τηρ γη η σας την

του ξυ υ λου ου ου κα τα α ραν εν

τη τα φη σου ε ε ε νε κρω ω σαστου

θα να του ου ου το κρα τος εν δε τη

Ε ε γε ερ σει ει σου ε φω τι σας το γε

νοσ τω ω ων ανθρω ω πων Δ δια του

το σοι βο ο ω ω ω μεν Δ Ευ ερ γε

τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο ο

ο ξα α α α σοι Δ

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Η νοι γη σαν σοι οι οι Κυ υ ρι ι ε

ε φο ο ο βω πυ υ λαι αι αι θα να α του

Δ πυ λω ροι οι δε ε Α α α δου

ι δο ο ο ον τεσ σε ε Ε ε ε πτη

η η η ξαν β πυ λας γαρ χαλ κα ας συ

νε ε ε ε τρι ι ι ι ψας και μο χλου

ους σι δη ρου ους συ νε ε θλα α α σας

και ε ξη γα α γες η η η μα α ας

εκ σκο ο τους και σκι α α α

ας θα α α να α α του και τους δε

σμούς η μω ων δι ι ε ε ερ ρη η η

η ξας

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τον σωτηριον υ υ μνο ο ον α

α δο ον τες εκ στο μα α τω ων α να

α με ε ελ ψω ω ω με εν δε ε ευ τε

πα αν τες ε εν οι κω Κυ υ ρι

ι ι ου προ σπε ε ε ε σω με εν λε ε

ε γο ο ο ον τες ο ε πι ξυ λου

σταυρω θεις και εκ νε κρω ω ων α να α στας

και ων εν κολποις του Πα α α τρος ι

λα σθη η τι ταις α μα αρ τι ι ι αι

αις η η η μων

Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ἄ ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ορ θρουβα α

θε ε ε ος α ρω μα τα α α λα

βου ου σαι του Κυ ρι ου τον τα α

α α φον κα τε ε ε λα α α α βον

α περ δε ουκ ηλ πι ζο ο ον ευ ρου ου

σαι διε λο γι ζοντο ευ λα βου με

ναι του λι ι θου τη η ην με τα α θε

ε ε ε ε σιν και προς αλ λη λας δι

ε λε ε ε γον το που ει σιν αι

σφρα γι ι ι ι δες του ου μνη η η μα

α α α τος που ε ε ε σιν η του

Πι λα του κου ου ουστωω δι ι ι α

καὶ ἀκριβη ἡ ἡσ ἀσφα ἀλειει εἰ

εἰ εἰ ἀ γε γο νε δε μη νυ της των

ἀ γνο ου σω ω ων γυ ναι αι κων ε ξα

στρα πτω ων Ἀγ γε ε λος και φα σκων προ

ος ἀ αυ τα ας τι με τα θρηνων ζη τει τε

το ον ζω ω ων τα και ζω ο ποι η

σαντα το γε νο οστων βρο ο των ε ξη

γε ρθη Χρι στος ο Θε ε ε ος η η μων

εκ νε κρω ων ως παν το δυ υ υ να

α α α α μος πα ρε χων πα σιν

η η μιν α φθα ρσι αν και ζω ην φω

τι σμον και το με ε γα ε ε ε

λε ε ε ε ος

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Τι τα μυ ρα τοις δα κρυ υ σι Μα θη τρι

αι αι αι κιν να α τε ο λι θος κε

κυ λι ι σται ο τα α α α φος κε κε ε

ε νω ω ω ω ται ι δε τετην φθο

ρα α αν τη ζω η πα α α τη η θει

ει ει σαν τας σφρα γι δαςμαρτυ ρου σα

ας τη λα αυ γως υ πνου ουν τα ας δει

ει ει νως τους φυ υ λα ακας τω ων α

α α πειει ει ει θων το θνη το

ον σε σω ωσταισααρ κι Θε ε ου ο Α α

α δης θρη η η νει δρα μουσαι χα α

ρα ει ει πα τε ε τοι οι ος Α α α πο

στο ο λους ο νε κρω σας Χριστοστον

θα να α τον πρω το το κο ο ος εκ νε ε

κρων υ μας προ α γει ει ει εις την Γα

α α λι λαιαι αι αι αν

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄ ι Μυ ρο φο ροι ορ θρι αι γε ε

ε νο με ε ναι και το μνη μα σου με

τα σπου δη ης κα α τα α α λα βου ου

σαι ε πε ζη η η του ου ουν σε

ε Χρι ι ι ι στε προς το μυ ρι

σαι το α α α α χραν το ον σω ω ω

μα α α α σου και του Αγ γε λου

τοις ρη μα σιν ε νη χη η θει ει ει σαι

χα ρο ποι α α α συ υμ βο ο ο

λα τοις Α πο στο ο ο ο λοις ε κη η

η ρυ υ υ υ υτ τον ο τι α νε

ε ε στη ο αρ χη γος της σω τη ρι ας η

η μων σκυ λε ευ σα α ας τον θα α

να α α α τον τω δε κο σμω δω ρου

ου ου ου με ε ε ε νος ζω ην αι ω

νι ι ον και το με ε γα ε ε ε

λε ε ε ε ος

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ π Πά.

Ν ε ε δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και Α γι ι ω Πνεευ μα α α

τι π

Ἄ ι μυ ρο φο ροι γυ ναι κες τον τα φον

σου ου κα α α τα α α λα α βου ου ου

σαι και τας σφρα γι ι ι δας του ου μνη η

μα το ος ι δουου ου ου σαι μη η

ε ευ ρου ου σαι αι αι δε το α α

χραν το ον σω ω μα α α σου ο

δυ ρο ο με ε ναι με τα σπου δης

η ηλ θον λε ε γου ου ου σαι τις

ε κλεψεν η μων τη η ην ε ελ πι ι ι

δα τις ει ει λη φε ε νε ε κρον γυ

μνον ε σμυ υ υρ νι ι σμε ε ε νον της

Μη τρος μο νον πα α α ρα μυ υ θι

ι ι ι ον ω πω ω ως ο νε ε κρους

ζω ω σας τε θα α να α τω ω ω ω

ται **Δ** ο τον α δηνσκυ λε ευ σα α ασπως

τε ε θα α α α πται **π** αλλ α να

Α στη η η η θι Σω τηρ αυ τε ε ε ξου

ου σι ι ι ως **Δ** κα θως ει ει πα

ας τρι η η η η με ε ε ε ρος **Δ** σω

ζων τα ασψυ χα α ας η η η η μων **π**

Θεοτοκίον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος **Δ**ι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναςτων

αι ω νων Α α μην **Δ**

Π α α ρη η ηλ θεν η η σκι ι ι α

α α του νο ο μου **Δ** τη ης χα ρι το ο ος

ε ελ θου ου ου σης ως γαρ η βα α

α τος ου ουκ ε ε και αι ε ε το κα

τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε ε νη

ου τω παρ θε ε ε νος ε ε ε ε τε

ε ε ε κες και αι πα α αρ θε νο ος

ε ε ε μειει ει ει νας αν τι στυ

υ υ λου πυ υ ρο ο ο ος δι και ο

συ νης α νε ε ε ε τει λε εν Η η

η λι ι ι ι ος αν τι ι Μω υ υ

υ σε ε ε ως Χρι ι στο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ος η σω τη ρι ι α

των ψυ υ χω ω ων η η η η μω ω

ω ων Δ

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ.

Ὁ Διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον Εὐχαριστίαν·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανόου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ὁ Διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Προκείμενον. Γ. Πρωγάκη.

Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

Ἦχος Δι.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι ι λευ σεν

ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το Δ

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ο Κυριος ε βασι ι ι λευ σεν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυριος ε βασι λευ σε ε εν
ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ο ο

Ὁ Διάκονος τὴν Ἐκτενῆ, μεθ' ἣν
ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τό·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρα ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος τὰ Πληρωτικὰ καὶ ὁ Ἱερεὺς
τὴν Εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.

Ἐκφώνησις· Εἴη τὸ κράτος...

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος Πά.

Ἡ Ἀ να στα σι ις σου Χρι στε Σω τηρ

α πα σαν ε φω τι σε τη ην οι κου με νην π

και α νε κα λε σω το ι δι ι ον πλασμα

π παν το δυ να με Κυ υ ρι ε δο ξα

σοι π

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ

ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἅγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστὸς ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεᾶς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιὼν εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἄφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος,

ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὦ Πάσχα λύτρον λύπης· καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ, ἐκλάμπας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπέλησε λέγων· Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾠ̣ Πά.

Δ ο ο ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι

υι ω **Δ** και Α γι ι ι ω ω ω Πνε

ευ μα α α τι **π**

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων α α α α μην **π**

Σ ε τον α να βαλ λο με ε ε νο

ον το ο φως **κ** ω ωσπερ ι μα α α

τι ι ι ι ον ^κκα θε λων Ι ω σηφ α

πο του ξυ υ υ λου ου συν Νι ι κο δη

η η η μω ^πκαι θε ω ρη σας νε ε κρο

ον γυ υ μνον α α α α α τα α α

α φον ^εευ συμ πα θη η η τον θρη

νον α α α να α λα α βων ^κο δυ

ρο ο με ε νος ε ε ε ε ε λε

ε ε ε γεν ^ποι οι οι οι οι μοι γλυ υ

κυ τα α τε Ι ι ι ι η η η η

σου ^κον προ μι κρου ο ο η η λι

ι ος ^Δεν Στα α α αυ ρω κρε μα με νον

θε α σα α με ε νος Δ δ ζο ο

ο φον πε ρι ι ε ε ε βα αλ

λε ε ε το π και η η γη τω φο

ο ο βω ω ε ε κυμαι αι αι αι αι

αι νε το και δι ερ ρη η γνυ

υ το να ου το κα α τα α πε

ε ε ε ε τα α α σμα π αλλ ι

δου νυν βλε ε ε πω ω ω σε κ δι

ε με Ε κου ου σι ι ι ω ως υ πελ θο

ον τα θα α να α α τον π πω ω

ως σε κη δε ε ευ σω ω θε

ε ε ε ε μου ^πη η η πωζ σιν δο

ο ο σι ιν ει λη η η η σω ^πποι αις

χερ σι δε προ οσ ψα α αυ σω ^κτο σον

α α κη η η ρα α τον σω ω ω μα

η ποι α α σμα α τα α με ελ ψω τη ση ε

ε ξο ο ο δω οι κτι ι ι ιρ μον ^κ

με γα λυ νω ω τα πα α α α

θη η η η σου ^κυ μνο λο ο γω ω και

τη ην τα φη η η ην σου ^πσυν τη Α

να στα α α σει ει κρα α αυ γα α

α α α ζων ^κ Κυ ρι ι ε δο ο ξα

σοι οι οι οι οι οι οι οι π
ς

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεὺς·

Νῦν ἀπολύεις...

Ὁ Ἀναγνώστης·

[Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα.]

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς

ων α νε ε στη σας πασαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι

Δόξα.

Τοῦ Ἰωσήφ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω σηφ

 α πο του ξυ λου κα θελων το α χραντον σου

 Σω ω ω ω ω ω μα σιν δο νι κα

ο ο ο ο α τα μου ρα τοις θνη

τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος

δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο ο τρι ος

αλ λα κραυ γα σα τε α νε στη ο

Κυ υ ρι ος πα ρε χωντω κο σμωτο

με γα ε ε ε ε λε ο ο ος

‘Ο Διάκονος· Σοφία.

‘Ο Αναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο Ἱερεύς· ‘Ο ὢν εὐλογητός...

‘Ο Χορός· Ἀμήν.

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ Ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ ἁγίᾳ Μονῇ) ταύτῃ, εἰς αἰῶνας αἰώνων.

(Ἐὰν ἐτελέσθη Ἀρτοκλασία, λέγει ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. ‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἱερεύς· Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...)

Ἦ Χορός· Ἀμήν.
Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε
 κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον
 πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις
 μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με
 νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο
 ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν. **Ὁ Ἀναγνώστης:**

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ

τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν΄ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς
με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν
μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ
πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ
Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

ᾠδὴ α'.

ᾠχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Τὴν τριττὴν καὶ μίαν ἀρχικὴν, φύσιν τῆς Θεότητος, ἀσματικῶς ὑμνήσωμεν λέγοντες. Τοῦ ἐλέους

πέλαγος, ἀνεξάντλητον οὐσιῶδες ὡς ἔχουσα, σὲ τοὺς προσκυνοῦντας φρούρησον, καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὁ πηγῆ καὶ ρίζα πεφυκώς, ὁ Πατὴρ ὡς αἴτιος, τῆς ἐν Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ σου Πνεύματι, συμφυοῦς Θεότητος, τὸ τρισήλιον τῇ καρδίᾳ μου πήγασον, σέλας καὶ μεθέξει λάμπρυνον, σῆς θεουργοῦ ἐλλάμψεως.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Τριφεγγῆς Μονὰς θεαρχική, πᾶσαν διασκεδάσον, ἁμαρτιῶν καὶ παθῶν μου τὴν ζόφωσιν, φωτεινῶν ἀκτίνων σου, γλυκυτάταις ἐν μετουσίαις καὶ ποιήσον, σοῦ τῆς ἀπροσίτου, δόξης με ναὸν καὶ σκηνηὴν ἄχραντον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ῥοῦν τὸν πρὶν τῆς φύσεως ἡμῶν, πεπονθυίας ἄτοπον, καὶ πρὸς φθορὰν ὀλισθησάσης Ἄχραντε, σαρκωθεὶς ἐν μήτρᾳ σου, ὁ Θεὸς Λόγος, φιλανθρώπως ἀνέστειλε, καὶ τὴν θεαρχίαν τρίφωτον, ἡμᾶς ἐμυσταγώγησεν.

Ῥδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσότητι τῆς φύσεως θεαρχία, ὁμότιμον δοξάζω σε τοῖς προσώποις· ζωὴ γὰρ ἐκ ζωῆς χορηγὸς οὔσα, ἀρρήτως πέφυκας, εἷς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν Ἄγιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Σὺ τάξεις τὰς αὐλοῦς καὶ οὐρανίους, ὑπέστησας ὡς ἔσοπτρα τοῦ σοῦ κάλλους, Τριάς ἡ ἀδιαίρετος μοναρχία, ὑμνεῖν ἀπαύστως σε, ἀλλὰ καὶ νῦν ἡμῶν, ἐκ πηλίνου στόματος, δέξαι τὴν αἴνεσιν.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Στερέωσον τῆς Πίστεως ἐν τῇ πέτρα, καὶ πλάτυνον ἀγάπης σου τῷ πελάγει, καρδίαν καὶ διάνοιαν τῶν σῶν δούλων, Μονὰς τρισήλιε· σὺ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, ἐφ' ᾧ περ ἐλπίζοντες, μὴ αἰσχυνηθῆμεν.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ πᾶσαν πρὶν ὑπόστασιν οὐσιώσας, τῆς κτίσεως ἐν μήτρα σου οὐσιώθη, ἀπείρω ἀγαθότητι, Θεοτόκε, καὶ φῶς τρισήλιον, πᾶσιν ἀνέτειλε, τῆς μιᾶς Θεότητος, καὶ Κυριότητος.

Κάθισμα. ᾠχος β'.

Ὅτε κατ' ἀρχάς, τὸν Ἀδὰμ διέπλασας Κύριε, τότε τῷ λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ, ἐβόησας εὐσπλαγχνε. Ποιήσωμεν κατὰ τὴν ἡμετέραν ὁμοίωσιν, τὸ δὲ Πνεῦμα τὸ ἅγιον συμπαρῆν δημιουργόν· διὸ βοῶμέν σοι, Ποιητὰ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

“Ὅτε πρὸς ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἐλθεῖν κατηξίωσε, τότε σου Πάναγνε, τὴν καθαρωτάτην νηδὺν ἐγκατώκησε, καὶ ἔσωσε διὰ σοῦ τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, χαρισάμενος ἅπασι βασιλείαν οὐρανῶν· διὸ βοῶμέν σοι,

‘Ὁ α’ Χορὸς· Θεοτόκε ἀγνή, χαῖρε Δέσποινα.

‘Ὠδὴ δ’· Ὑμνῶ σε, ἀκοῆ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Νοεῖν σε, οὐδὲ τάξεις αὔλοιοι, ἐξισχύουσι τῶν Ἀγγέλων, Τριάς μονάς, ἀναρχε· ἀλλ’ οὖν ἡμεῖς πηλίνη γλώττη, τὴν σὴν οὐσιώδη ἀγαθότητα, καὶ ἀνυμνοῦμεν πίστει καὶ δοξάζομεν.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ὑπάρχων, πλαστουργὸς τῆς φύσεως, Παντοκράτορ, τῆς τῶν ἀνθρώπων, πᾶσαν ἐμὴν βλέπεις νῦν, ὡς πανδερκῆς ἀδυναμίαν· διὸ κατοικτείρησον τὸν δοῦλόν σου, καὶ πρὸς ζωὴν βελτίστην ἐπανάγαγε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Μονάδος, ἀρχικῆς ἀσύγχυτα, τρία πρόσωπα ἀνυμνοῦμεν, ὡς εἰδικῶς ἔχοντα, καὶ μεριστῶς τὰς ὑποστάσεις· ἀλλ’ οὖν ἠνωμένα καὶ ἀμέριστα, ἐν τε βουλῇ καὶ δόξῃ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Ναόν σε, καθαρὸν καὶ ἄχραντον, ἀειπάρθενε
Θεοτόκε, ὁ Παντουργὸς εὗρηκε, μόνην σαφῶς ἐκ
τοῦ αἰῶνος, ἐν ᾧ κατοικήσας ἀνεμόρφωσε,

Ὁ β' Χορός: τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν, ὡς
φιλόανθρωπος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτισμός.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ὀλικῶς, ἐπὶ πάντα τὰ ὄντα τῆς σῆς προνοίας,
τὰς εἰρηνοδώρους ἀπλῶν ἀκτῖνας, καὶ σωτηρίους,
Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, φρούρησόν με ἐν τῇ εἰρήνῃ
σου· σὺ γάρ εἶ ζωὴ, καὶ εἰρήνη τοῦ σύμπαντος.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Τῷ Μωϋσῆ, ἐν τῇ βάτῳ ὡς ὄφθης πυρὸς ἐν εἴδει,
Ἄγγελος ἐκλήθης Πατρὸς ὁ Λόγος, τὴν πρὸς ἡμᾶς
σου, προδηλῶν παρουσίαν, δι' ἧς πᾶσι σαφῶς
ἀνήγγειλας, κράτος θεαρχίας, μιᾶς τρισυπόστατον.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἡ φυσικὴν, συναίδιον δόξαν προβαλλομένη,
μοναρχικωτάτη Τριάς ἁγία, τοὺς ἀνυμνοῦντας,
ὀρθοδόξῳ σε πίστει, τῆς σῆς δόξης ἰδεῖν ἀξίωσον,
ἀναρχον καὶ μίαν, αὐγὴν τὴν τρισήλιον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Συνεκτικός, κατ' οὐσίαν ὑπάρχων ὁ Θεὸς Λόγος,
πάντων τῶν αἰῶνων ἐν τῇ γαστρὶ σου,
Παρθενομῆτορ, συνεσχέθη ἀφράστως, τοὺς
ἀνθρώπους ἀνακαλούμενος,
Ὁ α' Χορὸς πρὸς τὸ ἐνικόν, τῆς μιᾶς Κυριότητος.

Ὠδὴ ς' . Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Θελητὰ τοῦ ἐλέους ἐλέησον, τοὺς εἰς σέ
πιστεύοντας, Θεὲ τρισήλιε, καὶ τῶν πταισμάτων
λύτρωσαι, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων τοὺς δούλους
σου. (δύς)

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἐν ἀφάτῳ πελάγει χρηστότητος, τὴν ἀπερινόητον
τῆς σῆς ἐλλάμψεως, καὶ τριλαμποῦς Θεότητος,
φωτοδότιδα αἴγλην μοι βράβευσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀπορρήτως Παρθένε ὁ Ὑψιστος, ἄνθρωπος ἐγένετο
ἐκ σοῦ τὸν ἄνθρωπον, ὀλικῶς ἐνδυσάμενος, καὶ φωτὶ
τριλαμπεῖ με κατηύγασε.

Κάθισμα.

Ἦχος β' . Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγὴ.

Εὐσπλαγχνίας τὸ πέλαγος ἡμῖν, ὑφαπλώσας
ὑπόδειξαι, ἡμᾶς Ἐλεῆμον. Βλέψον εἰς λαὸν τὸν σέ

δοξάζοντα, δέξαι τὰς ὠδὰς τῶν αἰτουμένων σε,
Τριάς μονὰς ἀναρχε· εἰς σέ γὰρ ἐλπίζομεν, τὸν τῶν
ὅλων Θεόν, τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν
συγχώρησιν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Εὐσπλαγχνίας κυήσασα πηγὴν, συμπαθῆς σὺ
ὑπάρχεις, ἀγαθὴ Θεοτόκε. Σὺ γὰρ τῶν πιστῶν μόνη
ἀντίληψις, σὺ τῶν λυπουμενῶν ἢ παράκλησις· διό
σοι νῦν ἅπαντες, ἐν πίστει προσπίπτομεν, εὐρεῖν
λύσιν δεινῶν,

Ὁ β' Χορός· οἱ πλουτοῦντες μόνην σε βοήθειαν.

Ὠδὴ ζ' . Εἰκόνος χρυσῆς.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ῥυθμίζεις αἰεὶ, τῶν Ἀγγέλων στρατιάς πρὸς
ἀτρεψίαν, μόνος ὑπάρχων ἀναλλοίωτος, ὁ
τρισυπόστατος Κύριος· δεῖξον οὖν καμοῦ τὴν
καρδίαν, ἀπερίτρεπτον πάντοτε, πρὸς τὸ δοξάζειν σε
θερμῶς καὶ ἀνυμνεῖν εὐσεβῶς. **(δίς)**

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Χοροὶ νοεροί, τῶν αὐλῶν οὐσιῶν ταῖς σαῖς ἀκτῖσι,
Θεὸ μονάρχα καὶ τρισήλιε, καταυγαζόμενοι
γίνονται, θέσει δευτερεύοντα φῶτα, ὧν καμὲ ταῖς
ἐλλάμψεσι, καὶ μετουσίαις δεῖξον φῶς, ὡς
φωτουργὸς τριλαμπῆς.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἰθύνειν ἡμᾶς, καὶ ὑψοῦν πρὸς οὐρανοὺς μὴ διαλείπης, τοὺς σὲ φιλοῦντας ὁ δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν γενόμενος, ἄνθρωπος ἐν μήτρᾳ Παρθένου, καὶ θεώσας τὸν ἄνθρωπον,

Ὁ α' Χορός· καὶ θρόνῳ δόξης τῷ Πατρὶ συγκαθεζόμενος.

ᾠδὴ η' . Ἰνδάλματος χρυσοῦ.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπρόσιτε Τριάς, συναΐδιε συνάναρχε θεαρχία, ἡ ἀπαράλλακτος ἐν πᾶσι, πλὴν τῶν φωσφόρων, ιδιοτήτων, πᾶσαν πονηρὰν κατάργησον, τῶν ἀντικειμένων βουλήν, καὶ ἐνόχλησιν των δαιμόνων, ἀβλαβῆ τηρῶν με, αἰεὶ Κύριε πάντων. (δίς)

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἁγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Σοφῶς καὶ πανσθενῶς, ἀπερίγραπτε τρισήλιε Μοναρχία, ἡ ὑποστήσασα τὸν κόσμον καὶ συντηροῦσα, ἐν ἄλωβήτῳ, τάξει παντελεῖ ἐνοίκησον, τῇ ἐμῇ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν σε ἀσιγήτως, σὺν χοροῖς Ἀγγέλων, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σοφία τοῦ Πατρός, ἀκατάληπτε ἀνέκφραστε Θεοῦ
Λόγε, τὴν ἀμετάβλητόν σου φύσιν οὐκ ἀλλοιώσας,
τὴν τῶν ἀνθρώπων, φύσιν συμπαθῶς ἀνέλαβες, καὶ
τὴν ἐνιαίαν Τριάδα, ἐδίδαξας πάντα σέβειν,
Ὁ β' Χορός· ὡς κυριαρχίαν, ἀπάντων τῶν αἰώνων.

Ὠδὴ θ' . Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἐκ φωτὸς ἀνάρχου, συνάναρχος Υἱὸς φῶς
ἐξανέτειλε, καὶ συμφυὲς φῶς πνεῦμα ἐκπορεύεται,
ἀπορρήτως θεοπρεπῶς, ἀρρέυστου τῆς γεννήσεως,
πιστευομένης ἅμα δέ, καὶ τῆς ἀφράστου
ἐκπορεύσεως.

Στίχ. Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Λάμψον τὰς καρδίας, τρισηλίου Θεότης τῶν
ὑμνούντων σε, τῷ τριλαμπεῖ φωτί σου, καὶ δὸς
σύνεσιν, τοῦ ἐν πᾶσι κατανοεῖν, καὶ πράττειν τὸ σὸν
θέλημα, τὸ ἀγαθὸν καὶ τέλειον, καὶ μεγαλύνειν καὶ
δοξάζειν σε.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Ἄπειρος τῇ φύσει, ὑπάρχων ὡς Θεὸς ἄπειρον
πέλαγος, τῶν οἰκτιρμῶν ὡς ἔχων κατωκτείρησας,
Τριάς πρώτην οὕτω καὶ νῦν, οἰκτείρησον τοὺς
δούλους σου, καὶ τῶν πταισμάτων λύτρωσαι, καὶ
πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Σῶσόν με Θεέ μου, παντοίας ἐπηρείας καὶ κακώσεως, ὁ ἐν τρισὶ προσώποις ἀνυμνούμενος, ἀνεκφράστως μοναδικός, Θεὸς καὶ παντοδύναμος, καὶ τὴν σὴν ποίμνην φύλαττε, τῆς Θεοτόκου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Εἶτα τὰ παρόντα Ἰδιόμελα τῶν Μυροφόρων.

Ἀγγέλου Βουδούρη, παρασημαντικῶς διορθωθέντα ὑπὸ Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος ᾠ Πά.

Μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι Γ υ ν α ι κ ε ς τ ω τ α φ ω τ ι
π ρ ο ο σ η η η λ θ ε ε ε ε τ ε π τ ι
ζ η τ ε ι τ ε τ ο ν ζ ω ν τ α ε ε ε ε ν ν ε ε ε
ε κ ρ ο ι ς α ν ε σ τ η ο Κ υ υ ρ ι ι ο ς
θ α ρ σ ε ι τ ε β ο α α ο Α α α α γ
γ ε ε ε ε λ ο ς

Μ ε τα φο βου ηλ θον αι Γυ ναι αι αι κες

ε πι το ο μνη η η μα ^π α ρω μα σι

το το σω ω μα α σου ^γ μυ υ ρι σαι

αι σπου δα α α α ζου ου ου ου σαι ^π και

του το μη ε ευ ρου ου ου σαι ^π δι η

πο ρουν προ ος α αλ λη η λας ^γ α γνο ου

σαι τη ην Α να α α α στα α α α

σιν ^π αλλ ε πε στη αυ ται αι αι αις Α α

αγ γε λο ος και ει ει ει ει πεν ^π α

νε ε ε στη Χρι ι στος ^γ δω ρου με νος η

μιν το με ε γα ε ε ε ε λε ε ε

ε ος π^α

Η λ θον ε πι το μνη μει ει ει ον π^α η

Μαγ δα λη νη και η α αλ λη Μα α ρι

ι ι α π^α ζη του ουσαι το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ι ον π^α και τον Αγ γε λον

ει δον ω σει ει ει α στρα α πην γ^α κα θε

ζο μενον ε πι ι ι ι το ον λι ι ι

θον π^α και αι λε γον τα α Α α αυταις π^α

τι ζη τει τε τον ζω ω ντα με τα των τε

θνε ε ω ω ω των π^α α νε ε στη κα

α θω ως ει ει πεν γ^α εν τη Γα λι λαι

α Αυ το ον ευ ρη η η η σε ε ε ε

τε ^π προς ον βο η η σω ω μεν ^{ρρ} ο

α να στας ε εκ των νε εκρω ων Κυ ρι

ι ε δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ π Πά.

Ν ε ε Δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω ^Δ και Α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι ^π

Η η τη σα α το Ι ω ω σηφ το σω

μα του ου ου Ι η η σου ^Δ και α πε ^δ

ε θε ε το εν τω και νω αυ του ου

γενε Χριστος ο Κυριος εκ της ση ης

νη δυ ος προελθων ε με εν δυ σα με

νος της πρω ην κα τας τον Α δαμ η

λευ θε ρω σε δι ο σοι Πα να γενε ως του

Θε ου ου Μη τρι τε και Παρ θε νω α

λη θως βο ω μεν α σι γη τως το Χαι ρε

του Αγ γε λου Χαι ρε Δε σποι να προ στα

σι α και σκε πη και σω τη ρι α των

ψυ χων η η μω ων

Τριαδικά, τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Ἄ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνιν Τρι ι α

α α δα **Δ** Α ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον **Δ** προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον **Β**

Α ξι ον εστιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

λο ο ο γον **Δ** ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

α

κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

α νεκ φρα α α στου ου η κτι ι σις

ε ε πλη η η ρου ου ου ου ου το

αυ το ο ο ον δο ο ο ξο ο ο

λο γου ου ου σα και σε γε ραι ρου

σα α α

Ὁ Ἀναγνώστης:

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορός: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἰωσήφ. ᾠχος β'.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελῶν, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Δ

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ,
ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελῶν τὸ ἄχραντόν σου
Σῶμα σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν
ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ
τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ
τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Κύριε, ἐλέησον. (μ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ
μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεὺς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ') Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν μικρὰν Ἀπόλυσιν μετὰ τοῦ·

Εὐξώμεθα ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου...

Δι' εὐχῶν...

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός...

Ὁ Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Ἀναγνώστης·

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν. Ὁ Ἀναγνώστης·

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

‘Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτεία, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθή, τὰς ἱεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε· στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

‘Ο Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Οἱ Χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον. (τρὶς)

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

‘Ο Χορός· Ἀμήν. **‘Ο Ἀναγνώστης·**

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.

‘Ο Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ.

‘Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (τρὶς)

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (δὶς)

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ

προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

“Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆσαν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου·
καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμέ
ἐμεγαλορῶρήμνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου
ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω
ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ,
καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν
ἐνδιέβαλλον με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ
ἀποστῆς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας
μου.

Ψαλμὸς ξβ’ (62).

“Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου
ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν
σου καὶ τὴν δόξαν σου.

“Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη
μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρῳ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)** Κύριε, ἐλέησον. **(τρὶς)**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθη μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθη ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἴνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ' (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἢ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἔταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἔταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἧ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. **(δὶς)**

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. **(τρὶς)**

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Συναπτή, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Τὸ παρὸν ὑπὸ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

 ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και
ε πε φα νεν η μιν ευ λο γη με νος
ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ
ρι ι ου

Ἔτερον. Πέτρου Βυζαντίου.

 ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα
νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο
με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι
ου

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς

ων α νε ε στη σας πασαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγα ζον Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι

Δόξα.

Τοῦ Ἰωσήφ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ο ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω σηφ

α πο του ξυ λου κα θε λων το α χραντον σου

 Σω ω ω ω ω μα σιν δο νι κα

θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν

εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε θε

το αλ λα τρι η με ρος α νε στης

Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το

με γα ε ε ε λε ος

Καὶ νῦν.

Τῶν Μυροφόρων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί πα

ρα το μνη μα ε πι στας ο Αγγε λος ε βο

ο ο ο ο α τα μου ρα τοις θνη

τοις υ παρ χει αρ μο ο δι α Χρι στος

δε δι α φθο ρας ε δει χθη αλ λο ο τρι ος

αλ λα κραυ γα σα τε α νε στη ο Κυ υ

ρι ος πα ρε χωντω κο σμω το με γα

ε ε ε ε λε ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

“Οτι σὸν τὸ κράτος...

Εἶτα τὰ παρόντα Καθίσματα. Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Ἦχος β΄. Αὐτόμελον.

Τὸν λίθον τοῦ μνήματος, σφραγισθῆναι μὴ κωλύσας,
τὴν πέτραν τῆς Πίστεως, ἀναστὰς παρέσχες πᾶσι,
Κύριε· δόξα σοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὸν κόλπον τὸν ἄχραντον, ἐν ὑψίστοις μὴ κενώσας,
Ταφὴν καὶ Ἀνάστασιν, ὑπὲρ πάντων κατεδέξω,
Κύριε· δόξα σοι.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυστήρια· τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Ἦχος β'.

Αἱ Μυροφόροι ὄρθρῳ γινόμεναι, καὶ τὸ μνῆμα κενὸν θεασάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγον· τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κραταῖός, καὶ τοὺς ἐν Ἄδῃ ἤρπασε τῶν δεσμῶν. Κηρύξατε παρρησίᾳ, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου, αἱ Γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως πρὸς τὸ μνῆμα παρεγένοντο ὄρθρῳ, τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι τὴν αὐθάδειαν, καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν· ἀλλὰ φύσις ἀσθενῆς τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνώμη συμπαθῆς τῷ Θεῷ εὐηρέστησε· προσφόρως οὖν ἐκραύγαζον· Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐπερδεδοξασμένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθέने, ὑμνοῦμέν σε· διὰ γὰρ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Υἱοῦ σου, κατεβλήθη ὁ Ἄδης, καὶ ὁ θάνατος τέθηκε, νεκρωθέντες ἀνέστημεν, καὶ ζωῆς ἠξιώθημεν, τὸν

Παράδεισον ἐλάβομεν, τὴν ἀρχαίαν ἀπόλαυσιν· διὸ εὐχαριστοῦντες δοξολογοῦμεν, ὡς κραταιὸν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ μόνον πολυέλεον.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ.

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ᾧ Μαθήτριάι, κερναῖτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Λίαν πρωΐ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε· τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Μυροφόροι Γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο, Ἀγγέλου τρανῶς,

πρὸς αὐτὰς φθειγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχε· ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἄλληλούια, Ἄλληλούια, Ἄλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρὶς)

Ἔτερα, Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πά.

Ε υ̣ λο̣ γη̣ τος̣ ει̣ ει̣ ει̣ Κυ̣ ρι̣ ι̣

ε̣ ε̣ ε̣ δι̣ δα̣ ξο̣ ο̣ ον̣ με̣ τα̣ α̣ α̣ α̣

δι̣ ι̣ και̣ ω̣ ω̣ μα̣ α̣ τα̣ α̣ α̣ σου̣ **κ̣ ᾗ**

Τ ω̣ ων̣ Αγ̣ γε̣ ε̣ ε̣ λω̣ ων̣ ο̣ δη̣ η̣

η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ω ν σε

ε εν νε ε κροι οι οις λο ο γι ι σθε ε εν

τα τουου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

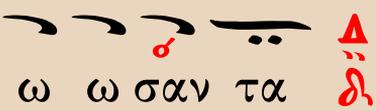
ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα

υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν **Δ** ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ** προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Θ υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Α ι ι α αν πρω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

M υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μα σου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ν τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι **κ**
α

Π ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε **Δ** και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα **κ** τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α **Δ** συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ **Δ** κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος **κ** Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε δ

και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην κ

ω ο δο ο την τε ε κου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχεσ ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ο εκ σου ου σαρ κω θει ει εις Θε

ος και α α ανθρωπος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α Κ κ Αλ

λη η λου ου ι α Κ κ Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θ ε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α Κ κ Αλ

λη η λου ου ι α Κ κ Αλ λη η λου ι ι α

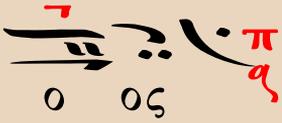
α δο ο ξα σοι ο ο ο Θ ε ος Δ δ

Α λ λη η λου ι ι α α α Κ κ α Α

α αλ λη η η λου ου ι ι ι α Π π Χ χ

Α α αλ λη η λου ου ι ι α α Κ κ

δο ο ξα σοι οι ο Θ ε ο ο ο ο ο ο ο

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

᾿Οτι ηὐλόγηταί σου...

᾿Ο Χορός: Ἀμήν.

᾿Ο Ἀναγνώστης τὴν ᾿Υπακοήν (χῦμα)·

Μετὰ τὸ Πάθος πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι πρὸς τὸ
μυρίσαι τὸ σῶμά σου αἱ Γυναῖκες, Χριστέ ὁ Θεός,
εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς
γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

᾿Αρχεται ὁ α' Χορός.

᾿Εν τῷ οὐρανῷ τὰ ὄμματα, ἐκπέμπω μου τῆς
καρδίας, πρὸς σὲ Σωτήρ· σῶσόν με σῆ ἐπιλάμψει.

᾿Ελέησον ἡμᾶς τοὺς πταίοντάς σοι πολλὰ, καθ'
ἐκάστην ὥραν, ὦ Χριστέ μου, καὶ δὸς πρὸ τέλους
τρόπους, τοῦ μετανοεῖν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

᾿Αγίῳ Πνεύματι, τὸ βασιλεύειν πέλει, τὸ ἀγιάζειν,
τὸ κινεῖν τὴν κτίσιν· Θεὸς γὰρ ἐστίν, ὁμοούσιος
Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, τίς ἱκανὸς σῶος
φυλαχθῆναι ἐκ τοῦ ἐχθροῦ ἅμα καὶ ἀνθρωποκτόνου;

Τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, μὴ παραδῶς Σῶτερ τὸν σὸν
δοῦλον· λέοντος τρόπον κατ' ἐμοῦ κινουῦνται, καὶ
γὰρ οἱ ἐχθροί μου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, ζωαρχία καὶ γέρας· πάντα γὰρ τὰ
κτιστά, ὡς Θεὸς ὢν δυναμοῖ, συντηρεῖ ἐν Πατρὶ δι'
Υἱοῦ δέ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, εἰκάσιν ὄρει τῷ ἁγίῳ·
οἱ οὐδαμῶς σαλεύονται, προσβολαῖς τοῦ Βελίαρ.

Ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν, μὴ ἐκτεινάτωσαν οἱ
θείως ζῶντες· οὐ γὰρ ἔᾤ Χριστός, τῇ ῥάβδῳ τὸν
κλῆρον αὐτοῦ.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄγιω Πνεύματι, προσπηγάζει πᾶσα σοφία, ἐνθεν
χάρις Ἀποστόλοις, καὶ τοῖς ἄθλοις καταστέφονται,
Μάρτυρες,

Ὁ β' Χορός καὶ Προφῆται ὀρῶσι.

Προκείμενον.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, σῶσον με
ἐκ πάντων τῶν διωκόντων μέ, καὶ ῥύσαι μέ.

Ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προστάγματι ᾧ
ἐνετείλω,

Ὁ β' Χορός· καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Καὶ εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός. Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος ᾠ̣ Πά.

Ἄ να στα σε ως η με ρα λαμπρυνθω

μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου Πα α

σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ** και

εκ γης προς ου ρανον Χρι στο ος ο Θε ος **π**

η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ** ε πι νι κι

ον α α δο ον τας **π** (δὶς)

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Καθαρθῶμεν τὰς αἰσθήσεις, καὶ ὀψόμεθα, τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ τῆς ἀναστάσεως, Χριστὸν ἐξαστράπτοντα, καί, Χαίρετε, φάσκοντα, τρανῶς ἀκουσόμεθα, ἐπινίκιον ἄδοντες.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Οὐρανοὶ μὲν ἐπαξίως εὐφραίνεσθωσαν, γῆ δὲ ἀγαλλιάσθω, ἑορταζέτω δὲ κόσμος, ὄρατός τε ἅπας καὶ ἀόρατος· Χριστὸς γὰρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. ᾠδὴ α΄

ᾠχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Θανατώσεως τὸν ὄρον ἀνεμόχλευσας, τὴν αἰωνίαν ζωὴν, κυφορήσασα Χριστόν, τὸν ἐκ τάφου ἀναλάμψαντα σήμερον, Παρθένε πανάμωμε, καὶ τὸν κόσμον φωτίσαντα.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀναστάντα κατιδοῦσα, σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, χαίροις σὺν Ἀποστόλοις, θεοχαρίτῳτε ἀγνή, καὶ τὸ Χαῖρε πρωτουργῶς, ὡς πάντων χαρᾶς, αἰτία εἰσδέδεξαι, Θεομῆτορ πανάμωμε.

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμὸς. Πέτρου Βυζαντίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Δευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ**λουκ εκ

πε τρας α γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον

αλλ α φθαρ σι ας πη γην Δ εκ τα α

φουομ βρησαντος Χρι στου Δ εν ω στερε ου ου

με θα π (δὶς)
α

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτός, οὐρανός τε καὶ γῆ,
καὶ τὰ καταχθόνια· ἑορταζέτω γοῦν πᾶσα κτίσις,
τὴν Ἐγερσιν Χριστοῦ, ἐν ἣ ἔστερέωται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγία Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθές συνεθαπτόμην σοι Χριστέ, συνεγείρομαι
σήμερον ἀναστάντι σοι, συνεσταυρούμην σοι χθές,
αὐτός με συνδόξασον Σωτήρ, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'.

Ἦχος καὶ Εἶρμός ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἐπὶ τὴν ἀκήρατον ζωὴν, ἐπανέρχομαι σήμερον
ἀγαθότητι, τοῦ γεννηθέντος ἐκ σοῦ, καὶ πᾶσι τοῖς
πέρασιν Ἀγνή, τὸ φέγγος ἀστράψαντος.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Θεὸν ὃν ἐκύησας σαρκί, ἐκ νεκρῶν καθὼς εἶπεν

ἐξεγειρόμενον, θεασαμένη Ἄγνή, χόρευε καὶ τοῦτον
ὡς Θεόν, ἄχραντε μέγαλυνε.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ᾠδι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ᾠδὴ Χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα.

ᾠδὴ β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι,
Γυναῖκες Σωτήρ, Ἀγγέλου τῆ λαμπρότητι, τὰς
ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεόν σε τῶν ὅλων ἐκήρυττον,
καὶ Μαθηταῖς ἐβόων· Ὁντως ἀνέστη ἐκ τάφου ἡ
πάντων ζωή.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ᾠδὴ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν Μυροφόροις
γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως· κοινήν γὰρ ἑορτήν,
σὺν αὐτοῖς ἑορτάζομεν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν, τῆς σῆς
Ἀναστάσεως· καὶ δι' αὐτῶν φιλόφρονε Κύριε, τῷ
λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

ᾠδὴ Χορός· Ἀμήν.

ᾠδὴ Ἀναγνώστης τὸ Κοντάκιον

τῶν Μυροφόρων (χῦμα)·

Τὸ Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις φθελγζάμενος, τὸν
θρῆνον τῆς προμήτορος Εὐας κατέπαυσας τῆ
Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς Ἀποστόλοις δὲ
τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ Σωτὴρ ἐξάνεστη

τοῦ μνήματος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐπὶ τὸν τάφον σου, Σωτήρ, αἱ Μυροφόροι πορευόμεναι, πρὸς ἑαυτὰς διηπόρουν τῷ νοῖ καὶ ἐφθέγγοντο. Τίς ἡμῖν τὸν λίθον ἀποκυλίσει τοῦ μνήματος; Καὶ ἀναβλέψασαι, ὀρῶσιν ὅτι ὁ λίθος ἀποκεκύλισται, τῇ μορφῇ δὲ τοῦ Ἀγγέλου σὺν τῇ στολῇ ἐθαμβοῦντο, συνείχοντο δὲ τρόμῳ καὶ φεύγειν ἐνόμιζον, καὶ πρὸς αὐτὰς ὁ Νεανίσκος ἐβόησε· Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς· ὃν ζητεῖτε, ἀνέστη· δεῦτε, ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ταχὺ πορευθεῖσαι ἀπαγγείλατε τοῖς Μαθηταῖς· ὁ Σωτὴρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Λ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Στίχοι

Ὡς ἀμνὸς Ἰάκωβος ἀχθεὶς ἐσφάγη,
Τῆς εὐσεβείας μηρυκίζων τοὺς λόγους.
Κτεῖνε, μάχαιρα φόνου, Ἰάκωβον ἐνὶ τριακοστῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχοι

Τέρψας ὁ Κλήμης γηγενεῖς ὠδαῖς κάτω,
Ἀπῆλθε τέρψων, ὥσπερ οἶμαι, καὶ νόας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχοι

Μάξιμος εὐρών τὴν ξὶ συλλαβὴν μέσην,
Τὸ γαστρὸς ἡμῖν μηνύει μέσον ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων
τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βασιλέως, Ἐπισκόπου
Ἀμασείας.

Στίχοι

Χρὴ μηδὲ νεκρὸν λανθάνειν Βασιλέα,
Βασιλέως θνήξαντα τοῦ ζῶντος χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν
Δονάτου, Ἐπισκόπου Εὐροίας.

Στίχοι

Τὶς μὴ Δονᾶτον δοξάσει ἐν τοῖς λόγοις,
Ὅν περ τὰ ἔργα πανταχοῦ ἐδόξασαν.

Εἶτα τὸ παρὸν Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ τρίτῃ ἀπὸ τοῦ Πάσχα, τὴν
τῶν ἁγίων γυναικῶν Μυροφόρων ἑορτὴν
ἑορτάζομεν, ἔτι δὲ μνεῖαν ποιούμεθα καὶ τοῦ ἐξ
Ἀριμαθαίας Ἰωσήφ, ὅς ἦν μαθητῆς κεκρυμμένος,
πρὸς δέ, καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου.

Στίχοι.

Χριστῷ φέρουσιν αἱ Μαθήτριάι μύρα.
Ἐγὼ δὲ ταύταις ὕμνον, ὡς μύρον φέρω.

Ταῖς τῶν ἁγίων Μυροφόρων πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.

Γεωργίου Ῥαιδεστηνοῦ.

Ψάλλεται ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν.

ᾠχος ➔ — Δι.

Εἰς πολ λα α α α α α
α α α α α α α α α
ε ε ε ε ε ε τη η η η
η Δε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε σπο ο ο
ο τα α α α α α α α

Καταβασίαι Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πα.

ᾠδὴ Α'.

Α

να στα α σε ως η

με ε ρα λα μ πρ υ υ ν θω ω ω ω

με εν λα α α οι **Δ** Πα α α α σχα α

Κυ ρι ι ου ου Πα α α σχα α

εκ γαρ θα να α α του προς ζω ω ω η

ην και εκ γης προ ος ου ου ρα νο

ον Χρι ι στο ο ο ο ος ο ο

Θε ε ε ος **π** η μα α α ας δι ι

ε ε ε βι ι βα α α σεν **Δ**

Ὁ β' χορός: ε πι ι νι κι ι ο ο ν α

α α α α δο ο ο ο ν τας **π**

Ὠδὴ Γ'. **Δ** ε ευ τε πο μα πι ι ι ω

μεν και αι αι νο ον **Δ**λουκ εκ πετραας α α

γο ο ο νου τε ε ε ρα τουρ γου ου

με νο ον **Δ** αλλ αφθαρσι ι ι ι ας πη

η η γη ην **Δ** εκ τα αφουομ βρη η σαν

τος Χρι ι στου **Δ** ε ε εν ω στε ρε ε

ου ου ου ου ου με ε ε ε θα **π**

Ωδὴ Δ'. **Θ** πι της θει ει ει ει

α α ας φυ λα α κης **Δ** ο ο ο

θε ε η γο ρο ος Α αβ βα α κου ου

ουμ **Δ** στη τω μεθ η η μω ω ων και

αι αι δει ει ει κνυ υ υ υ υ τω **Δ** φα

ε σφο ο ρον α αγ γε ε λον Δ δι

α α α πρυ υ σι ι ω ω ως λε ε

γο ο ον τα α π Ση η με ε ρον Δ

σω ω τη η ρι ι ι α α α

τω ω ω κο ο ο ο ο σμω Δ ο τι α

α νε ε ε στη Χρι στο ος ως πα αν το

ο δυ υ υ υ υ να α α α μος π

Ωδὴ Ε'. Ο ρ θρι ι σωμεν ο ο ο ορ

θρου ου ου βα θε ε ε ε ος π και αν

τι μυ υ υ υ ρου τον υ υ υ μνο ον

προ σοι οι οι οι σω ω μεν τω ω Δε σπο

ο ο ο τη ^π και Χρι στο ον ο ψο

ο με ε θα ^Δ δι ι ι ι και αι ο

συ υ νη η ης η η λι ι ι ον ^Δ

πα α σι ι ζω ω ω ην α α να

α τε ε ε ε ελ λο ο ο ον τα ^π

^{Ωδὴ 5'.} **Κ** α τη ηλ θες εν τοις κα

τω τα α τοις τη ης γης και συ υ νε τρι

ι ψας μο ο χλου ου ους αι αι ω

ω νι ι ι ουους ^Δ και το ο χους

πε πε ε δη η με ε ε ε ε νω

ων Χρι ι ι στε ^π και τρι ι η με ε ρος

π^α ως εκ κη ητους Ι ω ω να α α α α

ας ε ε ε ξα α νε ε ε ε στη

η ης του ου ου τα α α α α φου π^α

Ὠδὴ Ζ'. Ο παι αι αι αι δας κ^α ε εκ

κα μι ι ι νου ρυ σα α με ε νο

ο ο ο ο ο ος δ^α γε ε ε νο ο ο ο με ε

νο ο ος α αν θρω ω ω πο ος πα α

σχειρι ως θνη η τος π^α και αι αι δι ι α

πα θουους το ο θνη το ο ον δ^α αφθαρ

σι ι ι ι α ας κ^α ε ε εν δυ υ υ υ

ει ει ε ε ευ πρε ε ε πει ει ει

α αν **π** ο μο ο ο νος ευ λο ο

γη η το ο ος τω ων πα α τε

ε ε ρω ων **Δ** Θε ο ος και υ υ πε

ερ ε ε ε εν δο ο ο ο ξος **π**

Ωδὴ Η'. **Α** χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

και προσκυ νου με εν τον Κυ υ ρι ι

ον **Δ**

Α αυ τη η η κλη η η τη η

και αι α γι ι ι α α η

η με ε ε ρα α **Δ** η μι α των

Σα αβ βα α α τω ων η βα σι ι λι

ι ις και αι αι κυ υ υ ρι ι
 ι ι ι α π ε ο ορ των δ ε ορ τη
 η η η και αι πα νη η η η η γυ
 υ υ υ υ ρις δ ε ε ε στι ι ι ι πα α
 νη η η γυ υ ρε ε ε ω ων π εν
 η η η ε ευ λο γου ου ου με
 ε εν Χρι ι στο ον εις του ου ους
 αι αι αι ω ω ω ω να α α ας π

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος.

Πέτρου Βυζαντίου. Ὠδὴ α'.

Ἦχος ᾠ̣ Πα̣.

Ὠδὴ α'.

Α

να στα σε ως η με ρα λαμ

πρυνθω μεν λα οι **Δ** Πα α σχα Κυ ρι ου

Πα α σχα εκ γαρ θα να του προς ζω ην **Δ**

και εκ γης προς ουρα νον Χρι στο ος ο Θε ος

π η μα ας δι ι ε βι βα σεν **Δ**

Ο β' Χορός: ε πι νι κι ον α α δο ον

π τας **α**

Ωδὴ γ'. **Δ** ευ τε πο μα πι ω μεν και νον **Δ**

ουκ εκ πε τρας α γο ο νου τε ρα του ρ γου

με νον **π** αλλ α φθα ρ σι ας πη γην **Δ**

εκ τα α φου ομ βρη σαντος Χρι στου **Δ** εν ω

στερε ου ου με θα **π**

Ὠδὴ δ'.

Ε

πι της θει ας φυ λα κης

ο θε η γο ρος Αβ βα κουμ Δ δὲ στη τω

μεθ η μων και δει κνυ υ τω Δ δὲ φα ε σφορον

Αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γον τα π ρ

ση μερονσω τη ρι α τω κο ο σμω Δ δὲ ο τι

α νε ε στη Χριστος ως παν το δυ υ ναμος π ρ

Ὠδὴ ε'.

Ο

ρ θρι σω μεν ορθου βα θε

ος Δ δὲ και αν τι μυ ρου τον υ μνον προ

σοι οι σω μεν τω Δε σπο τη π ρ και Χρι

στον ο ψο με θα δι και ο συ νης η λι

ον πα σι ζω ην α να τε ελλοντα π ρ

Ὠδὴ ς'.

Κ

α τηλθες εν τοις κατωτατοις

της γης **Δ** και συ νετριψασμοχλουςαιωνι

ους κατοοχουςπεπεδημεενωνΧριστε

καιτριημερος **π** ως εκκητουςΙωνας

Γ **π** εξα νεστης τουταφου

Ὠδὴ ζ'.

Ο

Παιιδας εκκαμινουρου

σαμενοςγενομενοςανθρωπος **π** πασχειως

θνητοςκαιδιαπαθουςτοθνητον **Δ** α

φθαρσι ας ενδυειευπρεπει αν **π** ο

μο ονος ευλογητος των πατερων

Θεος και υπερ ενδο οξος **π**

ρι ον **δ** (δὶς)

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τω πνο η πα σα τον Κυ ρι

ο ο ον **Δ**

Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν.

Ἐορτή: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐορτή: Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν
Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον.
Τὸν Σταυρὸν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ
γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ
ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν.
Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν γὰρ
ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ε λε η μων ε λε η σον με ο Θε

ος κα τα το με γα ε λε ος σου και κα

τα το πλη θος των οικιρμων σου ε ξα

λει φοντο α νο μη μα μου

Ε πι πλει ον πλυ νον με α πο της

α νο μι ας μου και α πο της α μαρ

τι ας μου κα θα ρι σον με

Ο τι την α νο μι αν μου ε γω

γι νω σκω και η α μαρ τι α μου ε νω

πι ον μου ε στι δι α παν τος

C οι μο νω η μαρτον και το πο νη

ρον ε νω πι ον σου ε ποι η σα ο πως

αν δι και ω θεις εν τοις λο γοις σου και

νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

I δου γαρ εν α νο μι αις συ νε ληφ

θην και εν α μαρ τι αις ε κισ ση σε με

ε μη τηρμου

I δου γαρ α λη θει αν η γα πησας

τα α δη λα και τα κρυ φι α της σο

φι ι ας σου ε δη λω σας μοι

θα ρι σθη σο μαι πλυ νεις με και υ περ

χι ο να λευ καν θη η σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν

και ευ φρο συ νην α γαλ λι α σονται ο

στε α τε τα πει νω με να

Α πο στρε ψων το προ σω πον σου α

πο των α μαρ τι ων μου και πα σαστας

α νο μι ας μου ε ξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι

ο Θε ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον

εν τοις εγ κα α τοις μου

M η α πορ ρι ψης με α πο του προ

σω που σου **Δ** και το πνευ μα σου το Α γι

ον μη αν τα νε λησαπ ε μου **Δ**

Α πο δος μοι την α γαλ λι α σιν

του σω τη ρι ι ου σου **Δ** και πνευ μα τι η

γε μο νι κω στη ρι ξον με **Β**

Α ι δα ξω α νο μουσ τας ο δους σου

και α σε βεις ε πι σε ε πι στρε ε ψου

σι **Β**

P υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο

Θε ος της σω τη ρι ας μου α γαλ λι α

σε ται η γλωσσα μου την δι και ο συ νην

σου

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξης

και το στομα μου α ναγ γε λει την αι νε

σιν σου

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε

δω κα αν ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ

δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν

τε τριμ με νον καρ δι αν συν τε τριμ

με νην και τε τα πει νω με νην ο Θε ος

ουκ ε ξου δε νω σει **β**

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ

δο κι α σουτην Σι ων και οι κο δο μη

θη τω τα τει χη Ι ε ρου σα λημ **Δ**

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι

και ω συ νης **Δ** α να φο ραν και ο λο καυ

τω μα τα **β**

Τ ο τε α νοι σου σιν ε πι το θυ

σι α στη ρι ον σου μο ο σχους και ε

λε η σον με ο Θε ος **Δ**

Α ^χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευμα τι **Ζ'** Ταις των Αποστολων πρε

σβειαις εελεημων εξαλειψοντα πλη

θητων εμων εγκληματων **Δ**

Κ αι νυν και αι και εις τους αιω

νας των αιωνων Αμην **Ζ'** Ταις της Θεο

τοκου πρεσβειαις εελεημων εξαλει

ψοντα πληθηθητων εμων εγκλημα

των **Δ**

Ε^χλεησον με ο Θεος κατα

τομεγαελεος σου και τατατοπλη

θος των οικτιρμων σου **Χ** εξαλειψοντο α

νο ο μη μα μου

να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θω ως προ ει πεν ε δω κεν η μιν

την αι ω νι ον ζω ην και με γα ε λε

ο ο ο ος

Ἐτερα, ἀργά. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και Α

γι ω ω Πνε ευ μα τι ι ι ταις τωων

Α α πο ο στο ο ο λων πρε ε σβει ει ει

αις ε ε ε λε ε η η η μων ε

ξα α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α α μη η ην ταις της Θε

ε ο ο το ο ο κου πρε ε σβει ει ει αις

ε ε ε λε ε η η η μον ε ξα

α λει ψο ο ον τα πλη θη των ε ε μω

ω ων ε εγ κλη μαα α α των

Θ λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σου και κα τα το

πλη θος των οι κτιρμων σου ε ξα λειψον το

α νο ο μη η μα α μου

Ἄ να στας ο Ἰ η σου ους α πο του
τα α α φουου κα α θω ως προ ει ει ει ει
ει πε ε ε εν ε δω κεν η η μιν
την αι ω νι ο ο ον ζω ην και αι με
ε γα ε ε λε ε ε ο ο ο ος

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου...κ.τ.λ.

Ὁ Διάκονος:

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα...

Κανὼν τοῦ Πάσχα.

Ὠδὴ θ'. Ἦχος α'. Ὁ Εἰρμός.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου.

Φωτίζου, φωτίζου ἡ νέα Ἱερουσαλήμ· ἡ γὰρ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνέτειλε. Χόρευε νῦν, καὶ ἀγάλλου Σιών· σὺ δὲ ἀγνή, τέρπου Θεοτόκε, ἐν τῇ Ἐγέρσει τοῦ Τόκου σου.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τὸν ἔξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστὸν τὸν ζωοδότην.

Τὸ αὐτό.

Τροπάρια.

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἄμνος Θεοῦ ὁ αἴρων, τὴν ἁμαρτίαν κόσμου.

ὦ θείας! ὦ φίλης! ὦ γλυκυτάτης σου φωνῆς! μεθ' ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ, ἐπηγγείλω ἔσεσθαι, μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ· ἦν οἱ πιστοί, ἄγκυραν ἐλπίδος, κατέχοντες ἀγαλλόμεθα.

Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη, καὶ Ἄδης ἐσκυλεύθη.

ὦ Πάσχα τὸ μέγα, καὶ ἱερώτατον Χριστέ· ὦ σοφία καὶ Λόγε, τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· δίδου ἡμῖν ἐκτυπώτερον, σοῦ μετασχεῖν, ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ, ἡμέρα τῆς βασιλείας σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'.

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Μεγάλυνον ψυχή μου, τῆς τρισυποστάτου, καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Συμφώνως Παρθένε, σὲ μακαρίζομεν πιστοί· Χαῖρε πύλη Κυρίου· χαῖρε πόλις ἔμψυχε· χαῖρε, δι' ἧς ἡμῖν ἔλαμψε, σήμερον φῶς, τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος, τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

αἰώνων. Ἀμήν.

Χαῖρε Παρθένε, χαῖρε· χαῖρε εὐλογημένη· χαῖρε δεδοξασμένη, σὸς γὰρ Υἱὸς ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου.

Εὐφραίνου, ἀγάλλου, ἡ θεία πύλη τοῦ φωτός· ὁ γὰρ δύνας ἐν τάφῳ, Ἰησοῦς ἀνέτειλε, λάμπας ἡλίου φαιδρότερον, καὶ τοὺς πιστοὺς πάντα καταυγάσας, θεοχαρίτωτε Δέσποινα.

ᾠδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος ᾠ Πά.

Ο Ἀ ἀγ γε λο ος ε ε ε βο
ο ο α α τη η Κε ε χα ρι ι τω
ω με ε ε νη η **Δ** Α α γνη η Πααρ
θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι
πα λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε
ε **Δ** ο σο ος Υι ο ος α νε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος ε ε εκ τα α α α α φου π

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρου ου σα α α λη ημ η γαρ δο ο

ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε

πι ι σε ε α α α νε ε ε τει ει

λε ε χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ

υ υν και αι α γα α α α αλ λου

ου Σι ι ι ων σου υ υ υ υ δε

ε α α α γνη η η η τε ερ που Θε

ε ο ο το ο ο κε ε **Δ** εν τη

η Ε ε γερ σει του ου το ο ο ο ο

κουου ου ου σου ου ου **π**

Εἰς σύντομον εἰρημολογικὸν μέλος.
Πέτρου Βυζαντίου. ᾠχος ὁ αὐτός.

Ο Αγ γε λος ε βο ο α τη Κε χα

ρι τω με ε νη Α γνηπαρθε νε χαι αι

ρε και πα λιν ε ρω χαι αι ρε **Δ** ο σος Υι

ος α νε ε στη τρι η με ρος εκ τα

φου **π**

Φ ω τι ζου φω τι ι ζου η νε α

Ι ε ρου σα λημ **π** η γαρ δο ξα

Κυ ρι ι ι ου **Δ** ε πι σε α νε τει λε **π**

Χο ρευ ε νυν και α γαλ λου Σι ων **Δ** συ υ

δε α γνη η τερ που Θε ο το ο κε **Δ** εν τη

ε γερ σειτου το ο κουου σου ου ου **π**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
"Οτι σὲ αἰνοῦσι...

ᾠχος β'. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' Χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πάσχα.

ᾠχος β'. Αὐτόμελον.

Σαρκὶ ὑπνώσας ὡς θνητός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος,
τριήμερος ἐξανέστης, Ἀδὰμ ἐγείρας ἐκ φθορᾶς, καὶ
καταργήσας θάνατον, Πάσχα τῆς ἀφθαρσίας, τοῦ
κόσμου σωτήριον.

Τῶν Μυροφόρων.

ᾠχος ὁ αὐτός. Αὐτόμελον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε, φωνὴν ἀγαλλιάσεως,
Τύραννον Ἄδην πατήσας, φθορᾶς ἐξήγειρα κόσμον,
δράμετε φίλοις εἶπατε, τοῖς ἐμοῖς εὐαγγέλια·
βούλομαι γὰρ τὸ πλάσμα μου, χαρὰν ἐκεῖθεν
αὐγάσαι, ἐξ ἧς προῆλθεν ἡ λύπη.

Χοροσταστοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ Κανονάρχης
ἰστάμενος ἀπέναντι τοῦ Θρόνου, ἐκφωνεῖ·

Κέλευσον, Δέσποτα ἅγιε. ᾠχος δεύτερος.

Καὶ εὐθὺς ψάλλονται οἱ Αἴνοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου. Ἄρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος   Δι.

Π α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ

ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α νων αι αι νει

ει ει τε α αυ τον εν τολι οι οισ υ ψι ι

στοις σοι οι πρε ε πει υ μνος τω ω

ω Θ ε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ το ο πα αν τες οι Αγ

γε ε λοι α αυ του αι νει τε αυ το ον

πα ασαι Αι Δυ να α αμεις α αυ του ου

ου σοι οι πρε ε πει υ υ μνος τω

ω ω Θ ε ε ε ε ω

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων
ὑπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

ᾠχος Ζω.

Ο ον Δε ε ε ε ε ε ε σπο ο

ο ο ο π ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο τη η η η η η η η

ἦ ἦ ἦ ἦν καὶ Ἀ α α α ῥα α α

α α ἀρ χι ι ι ι ι ι ι ἀρ χι

ε ρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ἠε ε ε ε ε α α α α

α π α α α α α α α α α η η η

μω ω ω ῥω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ἠε ε ε ε ε ε ε φυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ λα α α φυ υ λα α ατ τε π
α

ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ λα α

α α γα α α α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π
α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α π α α

α α α α α α α α α α α α

α α α

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι

σις σε δο ξα ζει Κυ υ υ ρι ε

ο τι δι α του Σταυρου τον θα α να α τον

κα τη η ηρ γη η η η σας ι να δει

ξη ηστοις λα α οισ την εκ νε κρων σου Α να

στα α σιν ω ως μο νος φι λα α αν

θρωω ω ω προς

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι

πως οιστρα τι ω ται α πω λε σαν τη ρου ουν

τες το ον Βα α α σι ι λε ε ε α

δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ λα ξε

την πε τρα αν της ζω ω ης η τον τα

φε εν τα δο ο ο ο τω ω ω ω σαν

η α να σταν τα α α προ σκυ νει ει ει

τω ω ω σαν λε γον τε ε ε ες συν

η η μιν Δο ξα τω πληθει των οι κτι ρ

μω ω ων σου Σω ω τηρ η μων δο ο

ο ξα α α σοι

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Χ αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α

α α σθε Αγ γε λος ε κα θι σεν

εις τον λι ι ι ι θον του ου μνη η η

μα α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε

λι σα α το ει ει πων Χρι στος α νε στη

εκ νε κρων ο Σω τη η ηρ του ου κο ο ο

σμου και ε πληρω σε τα συμπαν τα

α ε ε ευ ω δι ι ας Χαι ρε τε

λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α

σθε

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Α γ γε λος μεν το Χαι ρε προ της σης

συλ λη ψεως Κυ ρι ε τη Κε χα ρι τω

με ε ε ε νη ε κο ο ο μι ι ι ι

σεν Αγ γε λος δε τον λι θον του εν

δο ξουσουμνη μα τος εν τη ση Α να

στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι

σεν Ο με εν αν τι της λυ πης ευ φρο

συ νης συμ βο λα α α μη νυ υ ων

ο δε ε αν τι θα να του Δε σποτηνζω ο

δο τηνκη ρυτ των η η μιν Δι ο βο

ω μεν σοι οι Ευ ερ γε τα των α α

πα α αν τω ων Κυ ρι ε δο ο ο

ξα α α α σοι

Εἶτα τὰ Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα.

Ἦχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Πάσχα ἱερόν ἡμῖν σήμερον ἀναδέδεικται, Πάσχα καινόν, Ἄγιον, Πάσχα μυστικόν, Πάσχα πανσεβάσμιον, Πάσχα Χριστός ὁ λυτρωτής, Πάσχα ἄμωμον, Πάσχα μέγα, Πάσχα τῶν πιστῶν, Πάσχα, τὸ πύλας ἡμῖν τοῦ Παραδείσου ἀνοιῖξαν, Πάσχα, πάντα ἀγιάζον πιστούς.

Στίχ. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Δεῦτε ἀπὸ θεάς Γυναῖκες εὐαγγελίστριαι, καὶ τῇ Σιών εἶπατε· Δέχου παρ' ἡμῶν χαρᾶς εὐαγγέλια, τῆς Ἀναστάσεως Χριστοῦ, τέρπου, χόρευε, καὶ ἀγάλλου Ἱερουσαλήμ, τὸν Βασιλέα Χριστόν, θεασαμένη ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίον προερχόμενον.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν. Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες, ὄρθρου βαθέος, ἐπιστᾶσαι πρὸς τὸ μνῆμα τοῦ Ζωοδότου, εὔρον Ἄγγελον, ἐπὶ τὸν λίθον καθήμενον, καὶ αὐτὸς προσφθεγξάμενος, αὐταῖς οὕτως ἔλεγε· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; τί θρηνεῖτε τὸν ἀφθαρτον ὡς ἐν φθορᾷ; ἀπελθοῦσαι κηρύξατε, τοῖς αὐτοῦ Μαθηταῖς.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
Πάσχα τὸ τερπνόν, Πάσχα Κυρίου Πάσχα, Πάσχα

πανσεβάσμιον ἡμῖν ἀνέτειλε, Πάσχα, ἐν χαρᾷ
ἀλλήλους περιπτυξώμεθα, ὧ Πάσχα λύτρον λύπης·
καὶ γὰρ ἐκ τάφου σήμερον, ὡσπερ ἐκ παστοῦ,
ἐκλάμψας Χριστός, τὰ Γύναια χαρᾶς ἐπλησε λέγων·
Κηρύξατε Ἀποστόλοις.

Ἑωθινὸν Β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Δοξα Πατρι και Υιου ω

και Αγιω Πνευματι

Μεταμυρωνπροσελθου ουσαις

ταις περι την Μαρια αμα Γυναιαι

ξι και διαποροουρου

ου μεεναιαις πως εεεε

σταιαι αα αυταις τυυυυ χειειν

του εφεε του ου ωραααθη

ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος και

θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα

στελ λων τον θο ο ρυ υ βον α αυ τω ω

ων τη ης ψυ υ υ χης Η γερ θηγαρ

φη η σιν Ι η σου ους ο Κυ υ

υ υ ρι ι ι ι ος δι ο ο κη

η ρυ ξα α τε τοις κη ρυ ξιν αυ του ου Μα

θη η ται αι αις εις την Γα λι λαι

αι αι α αν δρα α α μειν και ο ψε

ε σθαι α αυ τον α να σταντα α εκ

νε ε κρων ως ζω ο δο την και Κυ

υ υ υ ρι ι ι ον Δ

Τοῦ Πάσχα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ̣ Π̣α̣.

Κ αι νυν και α ει καιειςτους αι ω ναςτων

αι ω ω ω νων α α α α μην π̣ ᾠ̣

Ἄ να στα α σε ω ως η με ε

ε ε ε ρα κ̣ ᾠ̣ και λαμ πρυν θω ω με

εν τη πα νη γυ υ υ υ ρει κ̣ ᾠ̣ και αλ

λη η λους πε ε ρι ι πτυ ξω ω ω

ω ω με ε ε ε θα π̣ ᾠ̣ ει πω με ε εν

α α δε ελ φοι κ̣ ᾠ̣ και τοις μι σου ου ου σιν

η η μας Δ̣ δ̣ συγ χω ρη η σω ω

μεν πα α αν τα α τη Α α να στα

α α α σει π και αι ου τω ω βο η η

η η σω ω ω μεν κ Χρι στο ος α νε

στη η εκ νε ε κρων Δ θα να τω ω θα α

να το ον πα τη η η η σας π και τοις

εν τοι οις μνη η μα α σι κ ζω ην χα α

ρι σα α με νος Δ

Δοξολογία Μεγάλη. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Πά.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο ξα

εν υ πιστοις Θε ω και ε πι γης ει ρη

νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνουμεν σε ευ λο γου μεν σε ε προ

σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα

ρι στου μεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν **π**

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε

Θε ε ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε

Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε

ε και Α γι ον Πνευ μα **π**

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μο νο ος του

Θε ου ο Υι ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κοσμου **π**

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα
θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και

ε λε η σον η μας **π**

Ο τι συ ει μονος Α γι ος συ ει
μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο

ξαν Θε ου Πα τρος Α μην **π**

Κ αθ ε καστην η με ραν ευ λο γη σω σε
και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον
αι ω να και εις τον αι ω να του αι ω

π
νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η

με ρα ταυ τη α να μαρ τη τους φυλαχθη

π
ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των

Πα τε ρων η μων και αι νε τον και δε

δο ξα σμε νον το ο νο μα σου εις τους αι

π
ω νας Α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

π
σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο

ον με τα δι και ω μα τασου **π**

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης

η μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω

ει πα Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α

σαιτην ψυ χηνμου ο τι η μαρτονσοι **π**

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυγον δι δα

ξο ον με του ποι ειν το θε λη μα α σου

ο τι συ ει ο Θε ος μου **π**

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω

φω τι σου ο ψο με θα φως **π**

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **π** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς

Α γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς Α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς

ε λ ε η σ ο ν η μ α ς **π**

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και Α γ ι

ω Π νευ μα τι **π**

Κ αι ν υ ν και α ει και ει ς τ ο υ ς αι ω ν α ς τ ω ν

αι ω ω ν ω ν Α μ η ν **π**

Δ γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε λ ε η

σον η μ α ς **π**

Δ α α α α γ ι ο ς ο Θ ε ε

ος π

Α α α α α γι ο ος ι σχυ υ

ρος π

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε

ε ε η η η σο ον η η η μα α

α ας π

Α η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης η

μων και θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να

τον το νι κος ε δω κεν η μιν και το με

γα ε λε ο ο ο ος π

Ἐτέρα, ἀργή. Ἰακώβου Πρωτοψάλτου.
Ἦχος ὁ αὐτός.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το ο

φω ω ω ω ω ω ω ω ω ως π δο

ξα εν υ υ ψι ι ιστοις Θε ε ω ω και

ε πι γη η ης ει ει ρη η η νη π

εν ανθρωποις ε ε ευ δο ο κι α

α π

Υ υ μνου με εν σε ε ε ε ευ λο

γου ου με ε εν σε π προ σκυ νου μεν

σε ε ζ δο ξο λο γου με εν σε ε κ

ευχαριστου ου ου με ε ε εν σοι

δια την μεγα α α α λη η

ην σου δοξα αν π

Κυρι ε ε ε Βασι λει

επου ρα νι ι ε Θε ε ε Πατερ κ

πα α αν το ο κρα α α α α τωρ π

Κυρι ε Υι ε μο ο νο γε ε νες κ

Ιη σου Χρι στε και Α α α α

α α γι ι ι ο ον Πνευ μα α π

Κυρι ε ε ο Θε ε ος ο Α

μνο ος του Θε ε ε ου ο Υι ο

ο ο ος του Πα α τρο ος π ο ο αι αι

αι ρω ων κ την α μαρ τι ι ι αν του ρ

κο ο ο ο σμου Δ ε λε η η σον η η

μα ας π ο αι αι αι ρω ω ν κ τας

α μαρ τι ι ι α α ας του ου κο σμου

ου π

Π ροσ δε ξαι την δε ε η η σιν η η μω

ω ων ρ ο κα θη με νο ο ος εκ δε

ξι ι ι ω ω ω ω ν του ου Πα α α

τρος και ε λε η η σο ον η η μα

ας π

Ο ο τι συ ει ει ει ει π

μο ο νο ο ος Α α γι ι ι ος π

συ ει ει ει ει μο ο ο νο ο ο ος

Κυ ρι ι ο ος π Ι η σους Χρι ι

στος ρεις ^{ρζ}δο ο ο ξα α αν Θε ε ου Πα

α τρο ος α α μη ην π

Κ αθ ε κα στη ην η η με ε ε

ραν ευ λο γη η η η η η η σω

ω ω ω σε π και αι νε ε ε σω το

Ο νο ο ο μα α α σου ου εις τον

αι ω ω ω ω να α και εις τον αι

ω ω να α του ου ου αι αι ω νο ος π

Κ α τα ξι ι ι ω ω σο ον Κυ υ

ρι ι ε εν τη η με ε ρα τα

α α αυ τη α να μαρ τη η η

η η τους φυ λα χθη η η η ναι

αι η η μα ας π

Θ υ λο γη τος ει Κυ υ υ ρι ι ι

ε ε ε ε ε ο Θε ε ος των Πα

τε ε ε ρω ων η η η μων και αι

νε ε τον και αι δε δο ξα σμε ε ε

νο ον το ο νο ο μα α α σου ου

εις τους αι ω ω ω να ας α α

α μην

ε ε ε νοι το Κυ ρι ι ε ε το

ε λε ε ος σου ου εφ η η μα ας κα θα

α α περ ηλ πι ι ι ι σα α με

εν ε πι ι σε ε

υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι

ε δι ι ι ι δα α ξο ο ον με

τα δι και ω ω μα α τα α α α σου ου

π (τρὶς)

υ υ υ υ υ ρι ε κα τα φυ υ

γη ε γε νη η θη ης η η μι ιν

εν γε νε α α και αι γε νε ε α

ε γω ω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε ε

λε η σο ο ο ο ον με ι ασαι τη

η ην ψυ χη η ην μου ο ο τι ι

η η η μααρ τον σοι οι

Κ υ υ ρι ε προς σε ε κα α

τε ε ε φυ υ υ υ γον δι ι

ι δα α ξο ο ον με του ποι ειν το

θε ε λη η μα σου ο τι ι σου

ει ει ει ο ο ο Θε ε ος μου

Ο ο τι πα ρα σοι πη η γη η ζω

ω η ης π εν τω φω τι ι ι σου

ου ο ψο ο ο ο με ε θα α φω ως π

Π α ρα α α α α α α α α α

τει ει ει ει πα ρα α α τει ει νον π

το ο ε ε ε ε ε λε ε ο ο ος

σου τρις γι νω ωσκου ου σι ι ι ι σε

π χ

Α γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος π

Α γι ι ο ο ο ος Ι σχυ υ ρος Α

γι ι ο ος Α α θα α να α α τος

ε λε η η σο ον η η μα ας π (τρὶς)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και Α γι ω ω Πνε ευ μα α τι ι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και

εις τους αι ω ω ω νας τω ω ων αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην π

Δ γι ι ο ος Α α θα α να α

α τος ε λε η η σο ον η η μα ας

π Ἀσματικόν. χ

Δ α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ο ο ο ο ο ο ος π

α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α

α γι ι ο ος Α θα α α α

α α χα α α α α χα α α

α α χα α α α α α α α να

α α το ος ε λε η η σο ο η μα α

α α ας π

Πέτρου Λαμπαδαρίου. χ

η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν **π** α σω μεν τω α να σταν τι

εκ τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης

ημων **π** κα θε λων γαρ τω θα να τω τον

θα να τον το νι κος ε δω κεν η μιν **Δ**
ϛ

και το με γα ε λε ο ο ο ος **π**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ὁ Διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...

Ὁ Χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεὺς τὸ παρὸν Τροπάριον.

Ἦχος λ̣ ρ̣ Π̣α̣.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με

νος **Δ**

Οἱ Χοροὶ τὸ αὐτό, ἐναλλάξ.

Τὸ τέλος·

π ζω ω ην χα ρι σα α με νο ο ο ο ο ο

ο ος **π**

Ὁ Διάκονος τὴν Μεγάλην Συναπτήν.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν Δ̣ δ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σ ο ν β̣ λ̣

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σ ο ν δ̣

ϸ ο ι Κυ ρ ι ε δ̣

Ἔτερα, Ἰακώβου Ναυπλιώτου.

Ἦχος λ̣ π̣ δ̣ Νη̣.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σ ο ν δ̣

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ
υ ρι ε ε ε ε λε η σον **ν**
η

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **Δ**
δ

Κ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον **ν**
δ

Ἐκφώνησις·

ἽΟτι πρέπει σοι...

Εἶτα ψάλλονται τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.

Ἀντίφωνον α΄. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α΄. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Τ
αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου **Δ**
δ

Σω τε ε ερ σων η μας **β**
λ

Στίχ. β΄. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν

ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ἔστι σὸν τὸ κράτος...

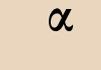
Ἀντίφωνον β'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ β' Χορός.

Ἦχος Δι.

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο

Στίχ. β'. Ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν

πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Στίχ. δ'. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νυν καὶ αἰ καὶ εἰς τοὺς αἰ ὠ νας

των αὶ ὠ νων ἀ μην

Ο μο νο γε νης Υἱ ος καὶ Λο γος του

Θε ου ἀ θα νατος υ παρ χων καὶ κα τα

δε ξα με νος δι ἀ την η με τε ραν σω

τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της ἀ

γι ας Θε ο το κου καὶ α εἰ παρ

θε νου Μα ρι ας ἀ τρε πτω σεν αν θρω

πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε

ος θα να τω θα να τον πα τη σας **Δ** Εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος **β** συν

δο ξα ζο με νος τω Πα τρι και τω Α

γι ω Πνευμα τι σω σον η μα α ας **Δ**

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον γ'. Ἄρχεται ὁ α' Χορὸς.

Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεὸς καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ καὶ φυγέτωσαν
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω **Δ** θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι οις εν τοι οις

μνη μα α σι **π** ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π
α

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώτου πυρός.

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἔτερον, ἀργόν. Ἦχος λ̣ ᾗ Πα.

Χ ρι στο ο ος α α νε ε ε ε ε

στη η ε ε ε ε ε ε εκ νε

ε ε ε ε κρω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων θα α α να α α

α α α α τω ω θα α α α α

α α α να α α α θα να α το ον β
λ

πα α α α τη η η η η η η η

σα α α ας και αι αι τοι οι οι ος ε

ε ε ε εν τοι ος μνη η η η

η η η μα α α α α α α σι ι

ζω ω ω ω η ην χα α α α α ρι

σα α α α α με νο ο ο ο ο ο

ο ο ος

Εἰσοδικόν.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Ε ν Εκ κλη η η η η η σι ι αις ευ λο

γει ει τε τον Θε ον Κυ ρι ον εκ πη

γων Ισραηλ Σω ω ω σον η μα ας Υι

ε ε ε ε ε Θε ου ου ο α να

στα α α ας εκ νε εκρων ψα α αλ λον

τα α α ας σοι Α αλ λη η η η η η η

λου ου ι ι ι α

Ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον. ᾠχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄδην ἐνέκρωσας τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος, ὅτε δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας ἐκ τῶν καταχθονίων ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠχος Δι.

Ο τε κα α α τη ηλ θεσπροστον θα να

τον η ζω η Η α θα α να τος Δ το

τε τον Α δην ε νε ε κρωσας τη α στρα

πη της Θε ο τη τος ο τε δε και

τους τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι

ων α νε ε στησας πασαι αι Δυ να μεις

των ε που ρα νι ων ε κραυγαζον Ζω

ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων δο

ο ο ξα σοι Δ

Τοῦ Ἰωσήφ. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ, ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελών, τὸ ἄχραντόν σου Σῶμα, σινδόνι καθαρᾷ εἰλήσας καὶ ἀρώμασιν, ἐν μνήματι καινῷ κηδεύσας ἀπέθετο· ἀλλὰ τριήμερος ἀνέστης Κύριε, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

 Ο ε ε ε ευ σχη η μων Ι ω σηφ
 α πο του ξυ λου κα θελων το α χραντον σου
 Σω ω ω ω ω μα σιν δο νι κα
 θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν
 εν μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε ε θε
 το αλ λα τρι η με ρος α νε στης
 Κυ υ ρι ε πα ρε χωντω κο σμωτο
 με γα ε ε ε λε ος

Τῶν Μυροφόρων. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ταῖς μυροφόροις Γυναιξί, παρὰ τὸ μνήμα ἐπιστάς, ὁ Ἄγγελος ἐβόα· Τὰ μύρα τοῖς θνητοῖς ὑπάρχει ἀρμόδια, Χριστὸς δὲ διαφθορᾶς ἐδείχθη ἀλλότριος· ἀλλὰ κραυγάσατε· Ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Πέτρου Ἐφεσίου. Δ

Τ α ι ς μ υ ρ ο φ ο ρ ο ι ς Γ υ ν α ι ξ ι πα

ρ α τ ο μ ν η μ α ε π ι σ τ α ς ο Α γ γ ε λ ο ς ε β ο

ο ο ο ο α β τ α μ υ ρ α τ ο ι ς θ ν η

τ ο ι ς υ π α ρ χ ε ι α ρ μ ο ο δ ι α Δ Χ ρ ι σ τ ο ς

δ ε δ ι α φ θ ο ρ α ς ε δ ε ι χ θ η α λ λ ο ο τ ρ ι ο ς

β α λ λ α κ ρ α υ γ α σ α τ ε α ν ε σ τ η ο

Κ υ υ ρ ι ο ς Δ π α ρ ε χ ω ν τ ω κ ο σ μ ω τ ο

μ ε γ α ε ε ε ε λ ε ο ς Δ

Ἐὰν τελεσθῇ Μνημόσυνον, πρὸ τοῦ Ἀπολυτικίου
τοῦ Ναοῦ ψάλλεται τὸ κάτωθι Ἀπολυτίκιον τῶν
Κεκοιμημένων (ΤΜΕ, σ. 33):

Ἦχος β΄.

Μνήσθητι, Κύριε, ὡς ἀγαθὸς τοῦ δοῦλου σου (ἢ τῆς
δούλης σου ἢ τῶν δούλων σου) καὶ ὅσα ἐν βίῳ

ἤμαρτε (ἢ ἥμαρτον) συγχώρησον· οὐδεὶς γὰρ ἀναμάρτητος, εἰ μὴ σὺ ὁ δυνάμενος καὶ τοῖς μεταστᾶσι δοῦναι τὴν ἀνάπαυσιν.

Καὶ τοῦ Ναοῦ.

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. ᾠχος α'.

Ἐν τῇ Γεννήσει τὴν παρθενίαν ἐφύλαξας, ἐν τῇ Κοιμήσει τὸν κόσμον οὐ κατέλιπες Θεοτόκε. Μετέστης πρὸς τὴν ζωὴν, μήτηρ ὑπάρχουσα τῆς ζωῆς, καὶ ταῖς πρεσβείαις ταῖς σαῖς λυτρουμένη, ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐαγγελισμοῦ. ᾠχος δ'.

Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ Κεφάλαιον, καὶ τοῦ ἀπ' αἰῶνος Μυστηρίου ἢ φανέρωσις· ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Υἱὸς τῆς Παρθένου γίνεται, καὶ Γαβριὴλ τὴν χάριν εὐαγγελίζεται. Διὸ σὺν αὐτῷ τῇ Θεοτόκῳ βοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Τῶν Ἁγίων πάντων. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακράζοντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἁγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῆ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἁγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν

Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἴγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσηῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σὲ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρησίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηήλθες Ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν, καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς Ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Χαρ. Τσερκέζη.

ᾠχος λ̣ π̣ δ̣ ᾠ Γα.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατηήλθες ἀθάνατε

καθεῖλες τὴν δύναμιν τοῦ Ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν

καὶ ἀνέστης ὡς νικητής Χριστέ ὁ Θεός

γυναιξὶ Μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε καὶ τοῖς σοῖς

ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

Α πο στο λους ει ρη νη νδω ρου με νος Δ

ο τοις πε σου σι πα ρε ε χων α να στα χ

σι ι ι ι ν δ

Ὁ Διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ Ἱερεὺς τὴν εὐχὴ τοῦ Τρισαγίου ὕμνου
ὁ δὲ α' χορὸς τὸ κάτωθι Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Δι.

Κ υ ρι ι ε ε ε Ε ε ε λε ε η

η η σο ο ο ο ο ν Κυ υ ρι ι ι ε ε ε

Ε λε ε η η η η σο ο ο ο ο ν

Κυ ρι ι ε ε Ε ε λε ε η

η η σο ο ν β

Τρισάγιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

Ἄ μην Ἀ γι ι ο ο ος ο Θε ο

ο ο ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ

ρο ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α

να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

μα ας

Ἄ α γι ι ο ο ος ο Θε ο ο ο

ος Ἀ α γι ι ο ο ος Ι σχυ ρο

ο ο ος Ἀ α γι ι ος Ἀ θα α να

τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος **Β** Α γι ος Ι σχυ ρο

ο ο ος **Δ** Α α γι ι ος Α θα α να

τος **Β** ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

Α ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Α α γι ι ος Α θα α να τος **Β**

ε λε ε ε η σο ο ον η μα ας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

υ να μις Α α γι ι ο ο ος ο

Θε ο ο ο ος Α α γι ι ο ο ος

Ι σχυ ρο ο ο ος Α α γι ι ος Α

θα α να τος ε λε η σον η μα

α ας

Ἔτερον Τρισάγιον, σύντομον. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἄρχεται ὁ α΄ Χορός.

Ἦχος Δι.

μην Α α γι ος ο Θε ε ος Α

α γι ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ι ος Α

θα να τος ε λε η σον η η μας

Δίς. Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Ἀ γι ος Ι

σχυ υ ρος Ἀ γι ι ος Ἀ θα να τος

ε λε η σον η η μας

Ἄ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Ἀ γι ω

Πνε ευ μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

Ἄ γι ι ος Ἀ θα να τος ε λε η

σον η η μας

Ὁ Διάκονος· Δύναμις.

Ὁ α΄ Χορός, ἀργῶς·

Δ υ ν α μ ι ς **Δ** Α α γ ι ο ς ο Θε ε ο ς

Α α γ ι ο ς Ι σ χ υ υ ρ ο ς **Δ** Α γ ι ι ο ς

Α θ α ν α τ ο ς **Β** ε λ ε η σ ο ν η μ α

α α ς **Δ**

Δύναμις, τὸ καλούμενον «συνειθισμένον» .

Ἦχος **Δ**ι.

Ν ε ε Δ υ υ υ ν α α α μ ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι η ι ι ι ι ι ι ι ι ς

Α α α α α α α α α α α

α **Δ** α α α α α α α γ ι ι ι

ι ι α α α γ ι ι ο ο ο ο ο ο

ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο Ηε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α γι ι ι ι ι ι α α α α

γι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

υε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ι ι ι ι ι Ι σ χ υ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

γι ι ι ι ι α α α α γι ι ι

ο ο ο ο ος Α θα α α α α

α α α α α να α α ιε α θα να

το ο ο ο ο ο ος ε ε λε ε

ε ε η η η ε λε η η σο ο

ο ο ο ο ον η η η μα α

α α α α α α ας

Ἔτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α

α α α α α α α γι ι

زَيْتُونَةٍ ۙ هُوَ أَشَدُّ حُمْرًا ۚ لِيَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ ۚ وَيَجْعَلُ لَكُمْ جَنَّاتٍ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۚ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ أُولَئِكَ رِجَالُ الْأَعْلَى ۚ

عَنْ يَمِينِهِ ۚ وَبِأَمْرِ الرَّحْمَنِ ۚ وَسِعَ الْعَرْشُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ ۚ وَهُوَ يُبْصِرُ مَا يُعْمَلُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ

يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كِبَارُ الْعُمْرِ وَلَا شَأْنُ أَزْوَاجِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۚ

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْتَصِمُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ بِمَا تُعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۚ

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْتَصِمُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ بِمَا تُعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۚ

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْتَصِمُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ بِمَا تُعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۚ

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْتَصِمُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ بِمَا تُعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۚ

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْتَصِمُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ بِمَا تُعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۚ

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْتَصِمُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ بِمَا تُعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۚ

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْتَصِمُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ بِمَا تُعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۚ

وَأُولَئِكَ الَّذِينَ يَخْتَصِمُونَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ بِمَا تُعْمَلُونَ مُحِيطٌ ۚ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος ᾠά Γα.

Κ υ ρ ι ε σω ω ω ω ω σον γ ρ ρ τους

ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ σε ε

βει ει ρει ει ει ει εις γ ρ ρ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Προκείμενον. ᾠχος β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

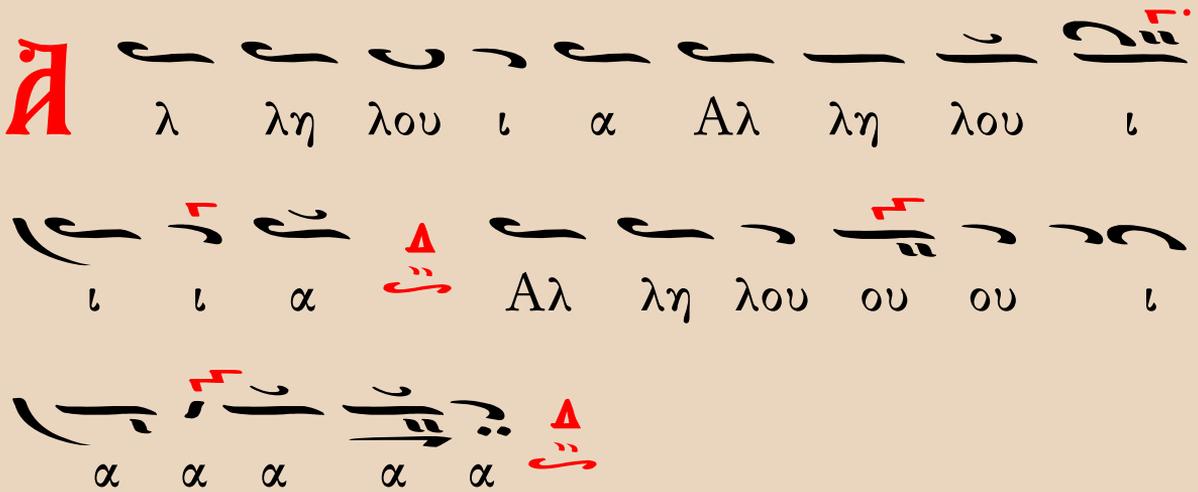
Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ Δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· Οὐκ ἀρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις· ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτὰ πλήρεις πνεύματος καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους, καὶ

ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἕστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠΰξανεν, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

Ὁ β' Χορὸς·

Ἦχος Δι.

Α λ λη λου ι α Αλ λη λου ι
 ι ι α Αλ λη λου ου ου ι
 α α α α α

Μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον.

(Χοροστατοῦντος Ἀρχιερέως, ὁ β' Χορὸς τό·

Εἰς πολλὰ ἔτη, Δέσποτα, χῦμα.)

Ὁ α' Χορὸς. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

Α ο ξα σοι Κυ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ ρι ι Κυ ρι ε δο ο ο ο

ο ο ο Δ ο ο ο ο ο ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι οι οι

οι οι οι οι οι Δ

Εἰς Ἀρχιερατικὴν Λειτουργίαν.

Ὁ β' Χορὸς τό· Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι, χῦμα.

Ὁ α' Χορὸς. Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος δὲ Δι.

Ε ις πολ λα α α α α α α

α α α α α α α χα α ε ε

ε ε ε ε ε τη η Δε ε ε

ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α

α α α α α α α α α α

α α α α α α Δ
α α

Ἡμέτερον.

Ἦχος Δι.

Ο ι οι οι τα α α α α α α

γα α α α α α α α α Χε ε ε

ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε ε

ε χε ε ρου ου βι ιμ μυ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ μυ υ στι κω ω ω ω ω ως

ει κο ο νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι τη

ζω ω ο ποι οι ω ω ω Τρι α

ξο ο ο με ε ε νοι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι

Τ αι αις Α αγ γε λι ι καις α ο

ρα α α τωςδο ρυ φο ρου ου με ε νο ον

τα α α ξε ε ε σι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιν Αλ λη λου ου ου ου ι

α α α α α α α α α α

Ἔτερον, Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος Δι.

Ο ι οι οι οι τα α α α α α

α α α α α α α α Χε ε

ε ε με ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε

ρουου βι μ μ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ ου υ υ υ υ υ μ υ στι

ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι ο οκ ι ο

νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι οκ ι νι

ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη

ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω

ω Τρι α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α Τρι α α α α α α α

α α α α α α ε ε Τρι α α α

α α α α δι τον τρι σα γι

ι ο ον υ υ υ μνον προ σα α α

α α α α α α α α α α προ σα

α α δο ο ον τε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ες πα α α α α α α α α

α α ρα α α α α α σα αν **Δ** την

βι ι ω ω ω τι ι ι ι ι

ι ι ι βι ω ω τι ι κη ην **π'** α πο

θω ω ω με ε ε θα με ε ε ρι ι μνα

α α α α α α α α α αν **Δ**

Ω ς τον Βα σι ι λε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι

λε ε ε ε ε α α α α α α α

α α α α **ζ'** των ο ο ο ο ο λω ων

υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι **Δ**

Τ αις Α αγ γε ε λι ι και αις **π'** α

ο ρα α α τω ως π' δο ρυ φο ρου ου

ου με ε ε νον τα α α ξε ε σι ιν Δ Αλ

λη λου ι α α α α χ α α α α

α Δ

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἷον καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

‘Ο Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης,
τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἷον τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς

Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Ὁ α' Χορός: Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος: Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός: Ἐλεονεῖρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς: Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός: Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς: Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός: Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς: Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὁ β' Χορός: Ἄξιον καὶ δίκαιον.

Ὁ Ἱερεύς: Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον...

Ὁ α' Χορός: Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,

πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Ὁ Ἱερεύς· Λάβετε, φάγετε...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς· Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν...

Ὁ β' Χορός· Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὡδὴ θ'. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Ο Α αγ γε λο ος ε ε ε βο
ο ο α α τη η κε ε χα ρι ι τω
ω με ε ε νη η δ Α α γνη η Πααρ
θε ε νε ε χαι αι αι αι ρε ε και αι
πα λι ιν ε ε ε ρω Χαι αι αι ρε

ε δ ο σο ος Υι ο ος α νε ε

ε στη η η τρι ι η η με ρο

ο ος ε ε εκ τα α α α α φου π ρ

Φ ω τι ι ι ζου φω τι ι ι ζου ου ς

η νε ε ε α α Ι ι ε ε ε

ρου ου σα α α λη ημ π ρ η γαρ δο ο

ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου ε ε

πι ι σε ε α α α νε ε ε τει ει

λε ε π ρ χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ

υ υν και αι α γα α α α αλ λου

ου Σι ι ι ων δ ς συ υ υ υ υ δε

ε α α α γνη η η η τε ερ που Θε

ε ο ο το ο ο κε ε εν τη

η Ε ε γερ σει του ου το ο ο ο ο

κουου ου ου σου ου ου π

Κοινωνικὸν Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

ᾠχος Πα.

ω ω ω μα α α α α α α α

α α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α με ε τα α λα α α

α α α α α α α βε ε ε ε ε με

τα α λα α α α α βε ε τε ε π

πη γη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η χη η η η η χη η η η η

η η η η η η η η η η η η χη

η η η η η η η η πη η γη ης α

θα να α α α α α α α α α α

α α α α α α α α χα α α α

α α χα α α α α Α θα

α α να α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

θα α να α α α α α α α α α α

α θα να α α α α του ου γε ε ε

ε ε ε ε ε ε ευ σα α α α α α

α θα να του ου γε ε ε ευ σα α α α γευ

σα σε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε π

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (+1821), ἐξηγηθὲν
ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι.

Ν ε ε ε ε ε ε Σω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω μα

α α α ρα α α α α α α α

α α α α α Χρι ι ι ι ι ι ι

 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι

ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι

α α α α χα α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α βε ε ε ε με

τα α λα α α α βε ε τε ε πη

γη η η η η η η η η η η η

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α ρα α α α α

α θα να α α α α α α α α α

α α α α α χα α α α α

α α Α α α α α α α α α α

α α χα α α α α α α α α α

α α α α α α α α Α θα α

να α α α α α α α α του γε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε σα

α α Α θα να του ου γε ε ε ε ε ε ε ε ε

σα α α σθε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε

Μετὰ τὴν Θεϊαν Μετάληψιν, ψάλλεται
ὑπὸ τοῦ α' Χοροῦ τὸ παρὸν Τροπάριον.

ᾠχος λ̣ π̣ ᾠ Πά.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε

κρω ω ων θα να α α τω δ̣ θα α να α τον

πα τη η σα α α ας και τοι ο ις εν τοι ο ις

μνη μα α σι π̣ ζω ω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος π̣

ᾠ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

ᾠ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνεσεώς σου, Κύριε,
ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας
ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον
ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν
τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια,
ἀλληλούια.

ᾠ Διάκονος· Ὁρθοί· μεταλαβόντες...κ.τ.λ.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον Εὐχήν, τὸ ἐξῆς.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος. Ἀρχεται ὁ α' Χορός.

ᾠχος Δι.

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ
λο γη με νον **Δ** α πο του νυν και ε ως
του αι ω νος **β** (δὶς)

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ου ευ λο
γη με νο ο ον **ζ** 'Ο β' Χορός' α πο
του νυν και ε ως του αι ω νο ο ο

Δ
ος

Ἐὰν τελεσθῆ Μνημόσυνον, ψάλλονται τὰ ἐξῆς
Νεκρώσιμα Τροπάρια:
ᾠχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν
ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου
ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον,
φυλάττων αὐτὴν (ἢ αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν,
τὴν παρά σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Στίχ. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβάς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων, αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου), Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἡ μόνη ἀγνή καὶ ἀχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου (ἢ τὴν ψυχὴν τῆς δούλης σου ἢ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου).

Ὁ Διάκονος· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἱερέυς· Αἰωνία σου (ἢ ὑμῶν) ἡ μνήμη...

Ὁ α' Χορός· Ἦχος γ'.

Αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία ἡ μνήμη, αἰωνία αὐτοῦ (ἢ αὐτῆς ἢ αὐτῶν) ἡ μνήμη.

Ἀπόλυσις· Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
κατακλειομένη διὰ τοῦ· Δι' εὐχῶν...